

ประวัติศาสตร์ยุโรป

ประเทศมหาอำนาจในศตวรรษที่ **17- 18**

ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ — การแข่งขันอำนาจ
ระหว่างอังกฤษกับฝรั่งเศส

ดินแดนเยอรมันในศตวรรษที่ 17

- ขณะที่ที่ฝรั่งเศสกำลังสถาปนาระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์
- อังกฤษสมัยต้นราชวงศ์สจวร์ตประสบปัญหาภัยพิบัติภัยธรรมชาติกับการใช้อำนาจที่ขัดต่อรัฐสภา
- เยอรมันกลับประสบปัญหาสงครามสามสิบปี ค.ศ. 1618-1648 (เริ่มต้นจากดินแดนโบฮีเมีย ไปสู่ดินแดนโรมันอันศักดิ์สิทธิ์ และดึงประเทศมหาอำนาจเข้ามาต่อสู้แย่งชิงพื้นที่เยอรมัน ทำให้เยอรมันอ่อนแอและเป็นดินแดนยากจนลง

สาเหตุของสงครามสามสิบปี

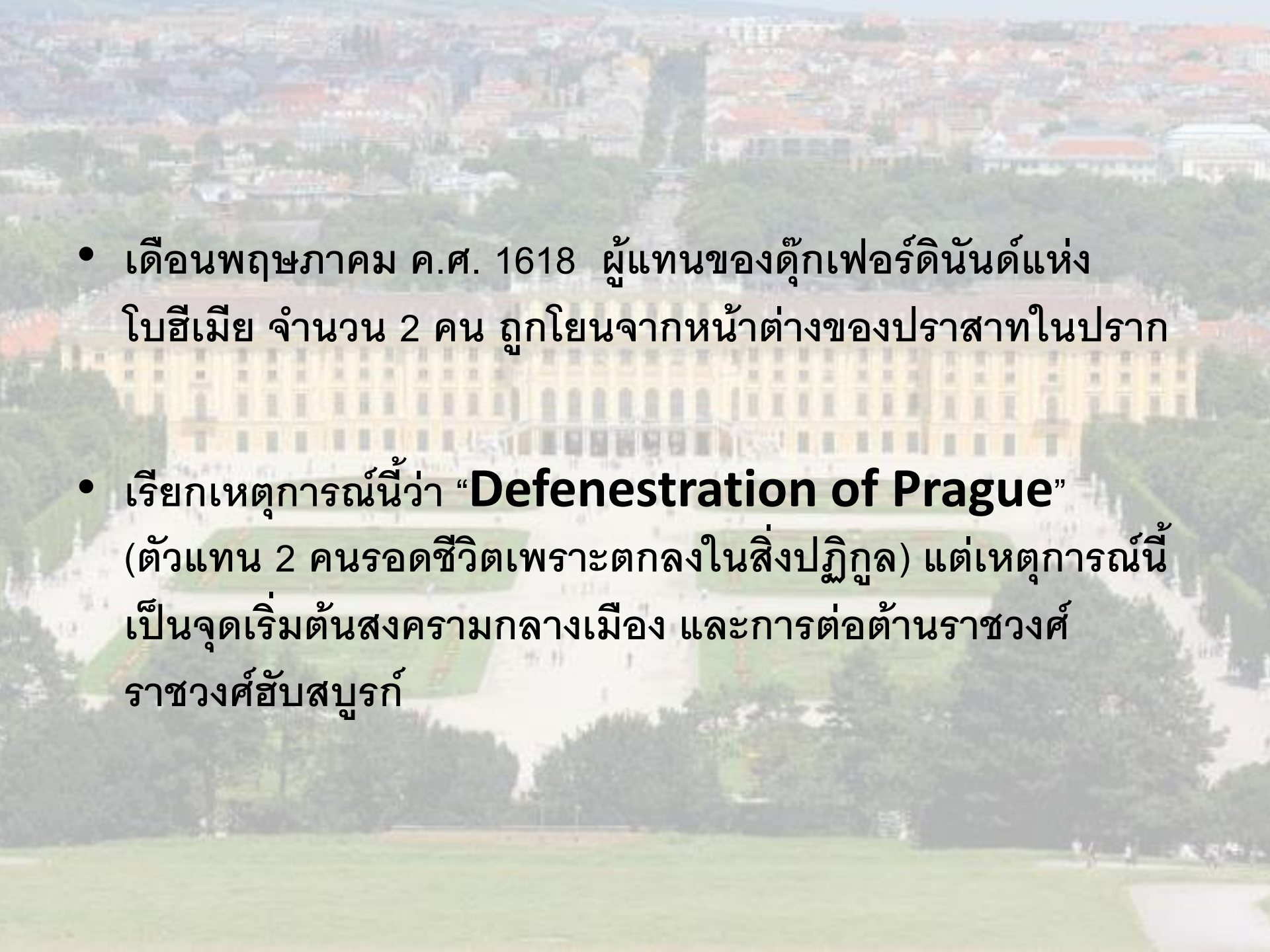
- เดิมสนธิสัญญาสันติภาพแห่งเอาส์บูร์ก (**Peace of Augburg**) ค.ศ. 1555 เป็นการยุติความขัดแย้งระหว่างรัฐที่นับถือคาทอลิกกับรัฐที่นับถือโปรเตสแตนต์
- ทำให้ดินแดนเยอรมันทางตอนเหนือเกือบทั้งหมดเป็นนิกายโปรเตสแตนต์
- ดินแดนเยอรมันทางตอนใต้เป็นคาทอลิกอย่างเป็นทางการ

- เยอรมันทางตอนเหนือเป็นโปรเตสแตนต์ อยู่ในอำนาจของนิกายลูเทอแรน ทำให้พวกเขาคาทอลิกไม่พอใจตอบโต้พวกโปรเตสแตนต์

ชนวนสงคราม

- ราชวงศ์ฮับสบูร์กพยายามรักษาอำนาจที่มีต่อเนืองยาวนาน บริเวณ ออสเตรีย โบฮีเมีย(ประเทศสาธารณเช็กปัจจุบัน) และ ฮังการี
- ค.ศ.1617 ดยุกเฟร์ดินันด์แห่งสไตเรีย(**Ferdinand of Styria**)
สมาชิกราชวงศ์ ฮับสบูร์กได้รับแต่งตั้งเป็น กษัตริย์แห่งโบฮีเมีย

- ขณะนั้นดินแดนของชาวเยอรมันและออสเตรีย มีคนนับถือนิกายคาทอลิก ลูเทอแรนและกัลป์แวง และเป็นที่ตั้งของขบวนการฮุส (**Hussite Movement**) ที่ต่อต้านพระสันตะปาปา
- ดูกเฟอร์ดินันด์แห่งโบฮีเมียทรงศรัทธานิกายคาทอลิกต้องการเปลี่ยนให้ดินแดนเหล่านี้เป็นคาทอลิกเพียงอย่างเดียว ทำให้เกิดความไม่พอใจกับสภานักรแห่งโบฮีเมีย ที่เป็นโปรเตสแตนท์ (สภานักรแห่งโบฮีเมีย เป็นหน่วยงานส่วนท้องถิ่นของโบฮีเมีย) ทำให้เกิดความรุนแรงในโบฮีเมีย

-
- An aerial photograph of Prague, showing the Prague Castle complex in the center, surrounded by green parks and the dense urban landscape of the city with its characteristic red-tiled roofs.
- เดือนพฤษภาคม ค.ศ. 1618 ผู้แทนของดักเฟอर्डินันด์แห่งโบฮีเมีย จำนวน 2 คน ถูกโยนจากหน้าต่างของปราสาทในปราก
 - เรียกเหตุการณ์นี้ว่า “**Defenestration of Prague**” (ตัวแทน 2 คนรอดชีวิตเพราะตกลงในสิ่งปฏิกูล) แต่เหตุการณ์นี้เป็นจุดเริ่มต้นสงครามกลางเมือง และการต่อต้านราชวงศ์ราชวงศ์ฮับสบูร์ก

- สถาฐานันดรระดมกองทัพขับไล่ตึกเฟอร์ดินันด์แห่งโบฮีเมีย
- และมอบราชสมบัติให้แก่เคาน์เฟรเดอริกที่ 5 แห่งพาลาติเนท

เป็นกษัตริย์พระนาม พระเจ้าเฟรเดอริกที่ 1 (**Frederick I ค.ศ. 1619-1623**) หรือที่เรียกว่า กษัตริย์ฤดูหนาว (**Winter of King**) เพราะทรงครองราชย์เพียงฤดูหนาวเดียว

The background of the slide is a composite image. The top half shows a dense urban landscape with many houses and buildings, likely a city in Thailand. The bottom half shows a large, open green field, which appears to be a golf course, with some trees and a small body of water in the distance.

สหภาพโปรแตสแตนต์
และรัฐพาลาติเนท

กษัตริย์แมกซีมีเลียนแห่งบาวาเรีย
ผู้นำสันนิบาตคาทอลิก

ปกป้องสถาบันันดรแห่งโบฮีเมีย

สนับสนุนพระเจ้าเฟรดินันด์

- ผลคือ สงครามกลางเมืองขยายตัวยิ่งขึ้น
- ค.ศ. 1619 พระเจ้าเฟอร์ดินันด์แห่งโบฮีเมียได้รับเลือกตั้งเป็น จักรพรรดิแห่งจักรวรรดิโรมันอันศักดิ์สิทธิ์
- มีพระนามว่า จักรพรรดิเฟอร์ดินันด์ที่ 2 (**Ferdinand II** ค.ศ.1619-1637) แห่งจักรวรรดิโรมันอันศักดิ์สิทธิ์ **ส่งผล** ให้เกิดสงครามกลางเมืองขยายตัวทั่วดินแดนเยอรมัน

สงครามสามสิบปี แบ่งออกเป็นระยะ/ ช่วงเวลา

- เนื่องจากสงครามสามสิบปี ทำให้แต่ละชนชาติเข้ามามีบทบาท
- 1. ช่วงเวลาของโบฮีเมีย (**The Bohemian Phase** ค.ศ. 1618-1625)
- 2. ช่วงเวลาของเดนมาร์ก (**The Danish phase** ค.ศ. 1625-1630)
- 3. ช่วงเวลาของสวีเดน (**The Swedish Phase** ค.ศ. 1630-1635)
- 4. ช่วงเวลาของฝรั่งเศส (**The French Phase** ค.ศ. 1635-1648)

การยุติสงครามคือ สนธิสัญญาเวสฟาเลีย (**Peace of Westphalia**) และปฏิบัติตามข้อตกลงแห่งสภาคอนสแตนซ์ (**Constance** ค.ศ. 1414-1418 **1414-1418**)

***แต่ฝรั่งเศสและสเปนไม่สามารถตกลงกันได้จึงทำสงครามต่อไปอีกหนึ่งทศวรรษ และยุติลงด้วยสนธิสัญญาสันติภาพแห่งพิเรนีส (**Peace of the Pyrenees**) ค.ศ. 1659

สนธิสัญญาเวสฟาเลีย (Peace of Westphalia)

- สนธิสัญญาเวสฟาเลีย (Peace of Westphalia) ค.ศ.1648
- ***เป็นการเจรจาทางการทูตที่ยอมรับอธิปไตยระหว่างรัฐ
- รัฐเยอรมันมากกว่า 300 รัฐมีอำนาจการปกครองมากขึ้น
- การยอมรับอธิปไตยของประเทศสวิตเซอร์แลนด์ การยอมรับอธิปไตยของเนเธอร์แลนด์(หรือที่เรียกว่า สหมณฑล)
- *** (เป็นอิสระจากจักรวรรดิโรมันอันศักดิ์สิทธิ์และสเปนตามลำดับ)

สนธิสัญญาเวสฟาเลีย (Peace of Westphalia)

- ฝรั่งเศสได้สิทธิ์ครอบครองแคว้นอัลซาส(**Alsace**)
- สวีเดนได้เงินชดเชยและได้ดินแดนชายฝั่งทะเลบอลติกและทะเลเหนือซึ่งเป็นดินแดนของเยอรมัน
- รัฐบาเดนบูร์ก (**Badenburg**) และบาวาเรีย ได้รับดินแดนเพิ่มเติม มีสถานภาพที่สูงขึ้น

สนธิสัญญาเวสฟาเลีย (Peace of Westphalia)

- ด้านศาสนา

- นิกายกัลเวงรับการยอมรับมากขึ้น มีสถานะที่ทัดเทียมกับนิกายลูเทอแรนและคาทอลิก

***สนธิสัญญานี้ ยอมรับให้ดินแดนเยอรมันตอนเหนือเป็นโปรเตสแตนต์ และตอนใต้เป็นคาทอลิก

ยุติปัญหาที่ดินของวัดตกเป็นของฆราวาสในรัฐที่นับถือนิกายโปรเตสแตนต์
ส่งผลทำให้พระราชกฤษฎีกาการแต่งตั้งนิกายคาทอลิกขึ้นมาใหม่ในจักรวรรดิโรมันอันศักดิ์สิทธิ์เป็นโมฆะ

****สันตะปาปาหมดบทบาทและอิทธิพลชั้นนำในดินแดนเยอรมัน

สนธิสัญญาเวสฟาเลีย (Peace of Westphalia)

- ฝรั่งเศสและสเปนไม่สามารถตกลงกันได้จึงรบต่อเนื่องไปอีกหนึ่งทศวรรษ
- ยุติลงที่สนธิสัญญาพีเรนีส (**Peace of the Pyrenees**) ในค.ศ.1659
 - ฝรั่งเศสยกดินแดนแถบเทือกเขาพีเรนีสและแฟลนเดอร์
 - สเปนยินยอมให้เจ้าหญิงมาเรีย เทเรซา อภิเษกสมรสกับพระเจ้าหลุยส์ที่ 14 ของฝรั่งเศส
 - ฝรั่งเศสกลายเป็นประเทศมหาอำนาจสูงสุดในยุโรป

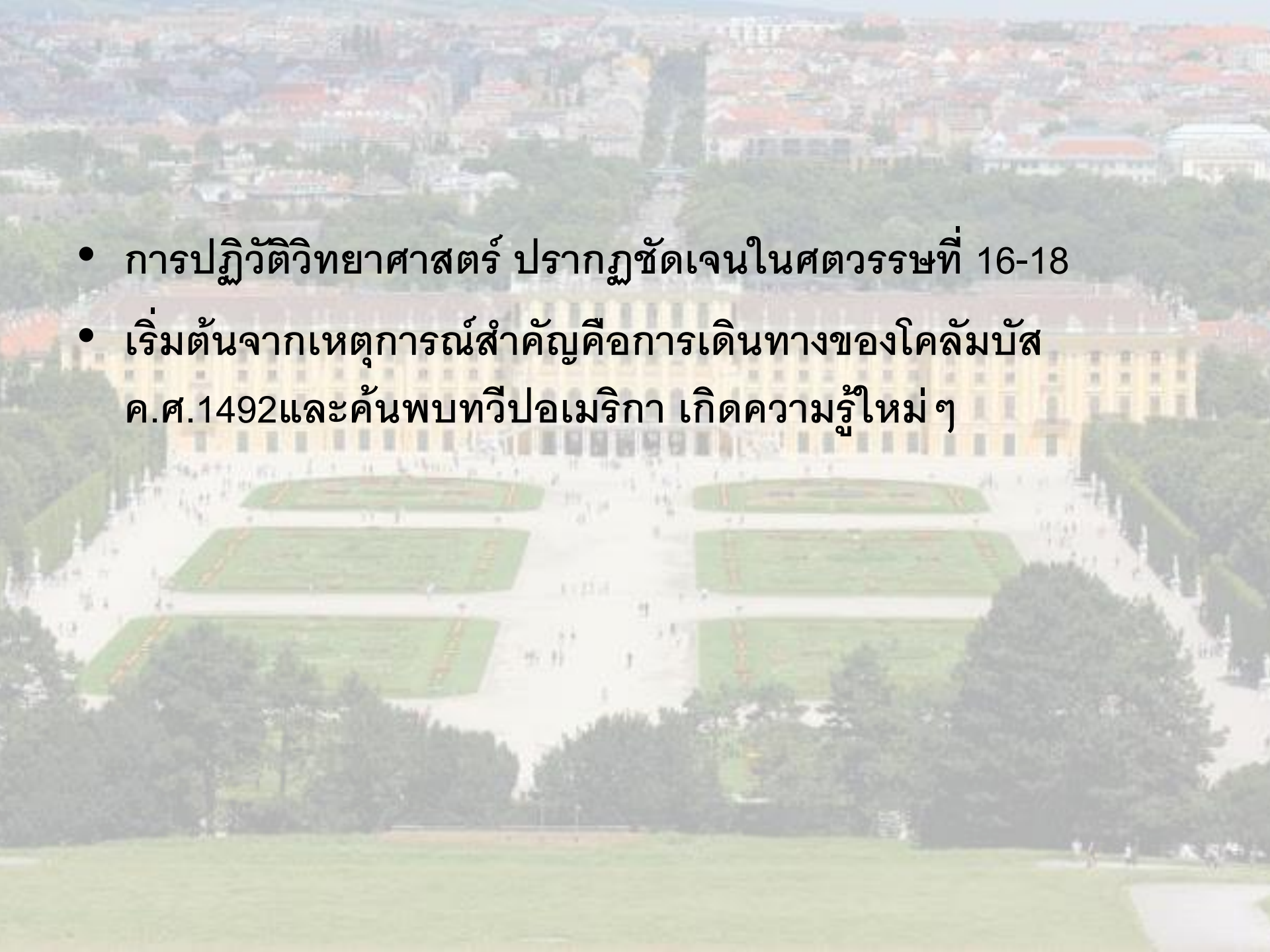
สนธิสัญญาเวสฟาเลีย (Peace of Westphalia)

- สเปนเริ่มเป็นประเทศตกต่ำลง
- สเปนยังสูญเสียโปรตุเกสในระหว่างสงคราม(ค.ศ. 1640) โปรตุเกสถือโอกาสแยกตัวเป็นอิสระจากการปกครองของราชวงศ์ฮับส์บูร์กที่อ้างสิทธิการปกครองตั้งแต่ค.ศ.1580
- อาณาจักรโรมันอันศักดิ์สิทธิ์กลายเป็นอาณาจักรที่ไร้อำนาจ (เป็นเพียงการรวมตัวของรัฐต่างๆ)(***)เกิดสัญญาภาคทางการเมืองภายในยุโรปตอนกลาง)

- หลังสงครามสามสิบปีสิ้นสุดลง
- ฝรั่งเศสและออสเตรียกลายเป็นศูนย์กลางศิลปวัฒนธรรมของยุโรป
- รัฐต่าง ๆ ในยุโรปเกิดแตกแยกและเกิดลัทธิภูมิภาคนิยม
- รัฐเยอรมันเสื่อมโทรมทางสังคมจากปัจจัยสงครามที่ผ่านมาและปัญหาภาวะเงินเฟ้อจากการหลังไหลของแร่ทองคำและแร่เงินจากโลกใหม่สู่ยุโรป
- (ไสยศาสตร์เป็นที่ยอมรับในดินแดนเยอรมัน)

การปฏิบัติวิทยาศาสตร์

-
- การปฏิวัติวิทยาศาสตร์ ปราบกฎชัดเจนในศตวรรษที่ 16-18
 - เริ่มต้นจากเหตุการณ์สำคัญคือการเดินทางของโคลัมบัส
ค.ศ.1492และค้นพบทวีปอเมริกา เกิดความรู้ใหม่ๆ

นักวิทยาศาสตร์คนสำคัญ

- พัฒนาการระยะแรกของวิทยาศาสตร์เกิดจากการศึกษาเพื่อสนองความอยากรู้อยากเห็นของนักปราชญ์สมัยนั้น
- เน้นการตั้งสมมติฐาน พยายามค้นหาทฤษฎีเพื่อล้มล้างความเชื่อเก่า ๆ ที่มีมา
- ***นักวิทยาศาสตร์คนแรก คือ นิโคลาส โคเปอร์นิคัส (**Nicolaus Copernicus**) ค.ศ. 1473-1543

นักวิทยาศาสตร์คนแรก คือ นิโคลัส โคเปอร์นิคัส (Nicolaus Copernicus) ค.ศ. 1473-1543

- นักวิทยาศาสตร์ ด้านดาราศาสตร์และคณิตศาสตร์ชาวโปแลนด์
- ค.ศ. 1543 ก่อนเขาจะถึงแก่กรรมเพียงเล็กน้อย
- เขาอธิบายความรู้คณิตศาสตร์เกี่ยวกับระบบสุริยจักรวาล ว่า
*** โลกไม่ได้หยุดนิ่ง หรือเป็นศูนย์กลางของระบบสุริยจักรวาล

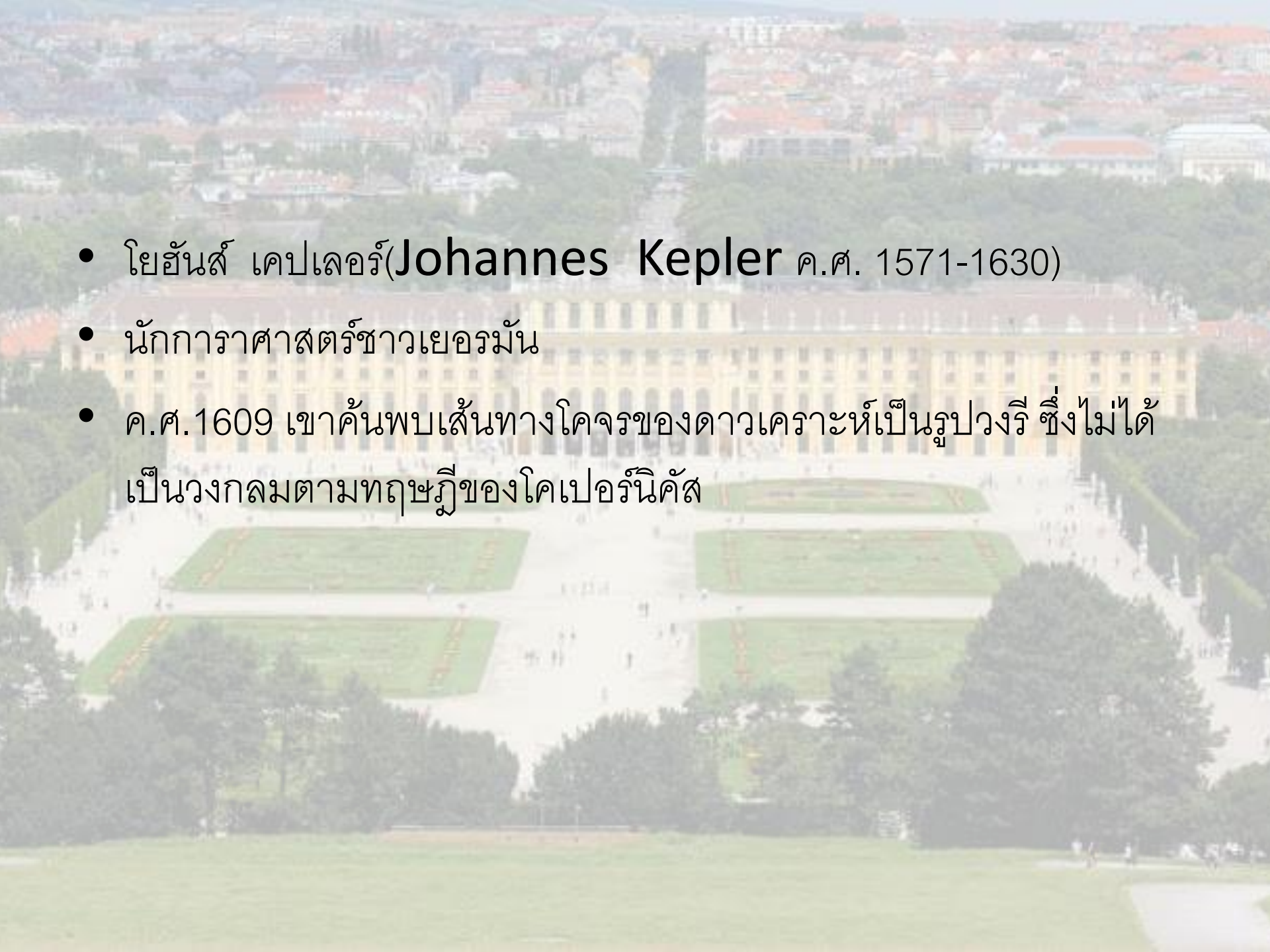
(ทฤษฎีของเขาบ่งชี้ว่าโลกเป็นศูนย์กลางของระบบสุริยจักรวาลเพื่อให้สอดคล้องกับโลกของพระเจ้าที่ปรากฏในคัมภีร์ไบเบิล)

*****ทฤษฎีของเขาถูกประณามโดยคริสตจักร แต่เป็นจุดเริ่มต้นการค้นคว้าทางวิทยาศาสตร์

ต่อมาในคริสต์ศตวรรษที่ 16 เป็นต้นมา

- คริสต์ศตวรรษที่ 16 แนวคิดทางวิทยาศาสตร์ การตั้งสมมุติฐาน การพิสูจน์แบบสรุปผลอย่างเป็นระบบ
- เซอร์ฟรานซิส เบคอน (**Sir Francis Bacon** ค.ศ.1561-1628) ชาวอังกฤษวางรากฐานวิทยาศาสตร์

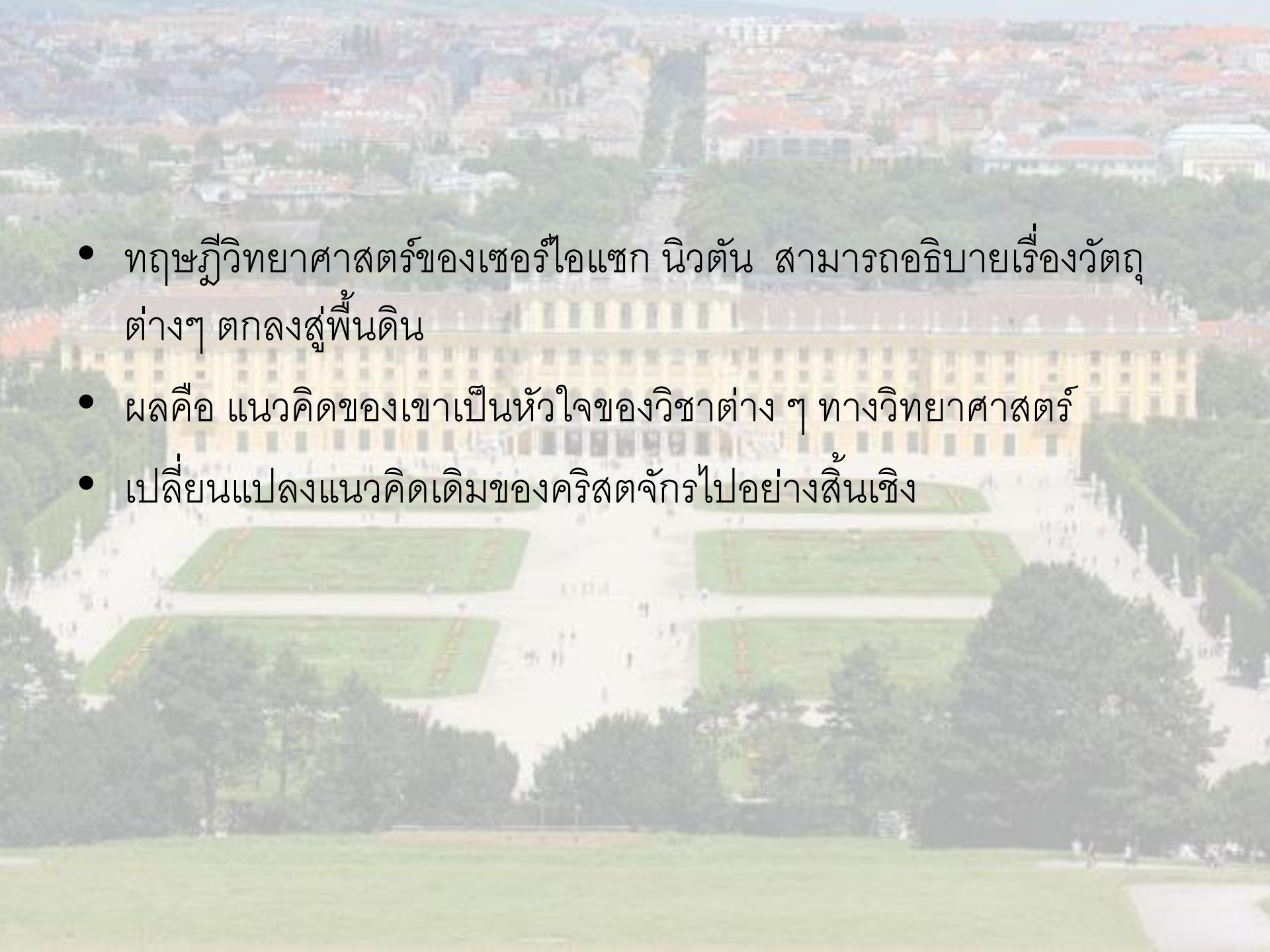
- เรอเน เดการ์ต (**Rene Descartes** ค.ศ.1596-1650)นักปรัชญาและคณิตศาสตร์ชาวฝรั่งเศสนำหลักการใช้เหตุและผล การค้นคว้าวิจัย เพื่อพิสูจน์ทฤษฎีถือเป็นการสร้างจิตวิญญาณของการศึกษาวิทยาศาสตร์สมัยใหม่ มีอิทธิพลต่อนักวิทยาศาสตร์สมัยใหม่นานกว่า 2 ศตวรรษ

-
- โยฮันส์ เคปเลอร์(Johannes Kepler ค.ศ. 1571-1630)
 - นักการศาสตร์ชาวเยอรมัน
 - ค.ศ.1609 เขาค้นพบเส้นทางโคจรของดาวเคราะห์เป็นรูปวงรี ซึ่งไม่ได้เป็นวงกลมตามทฤษฎีของโคเปอร์นิคัส

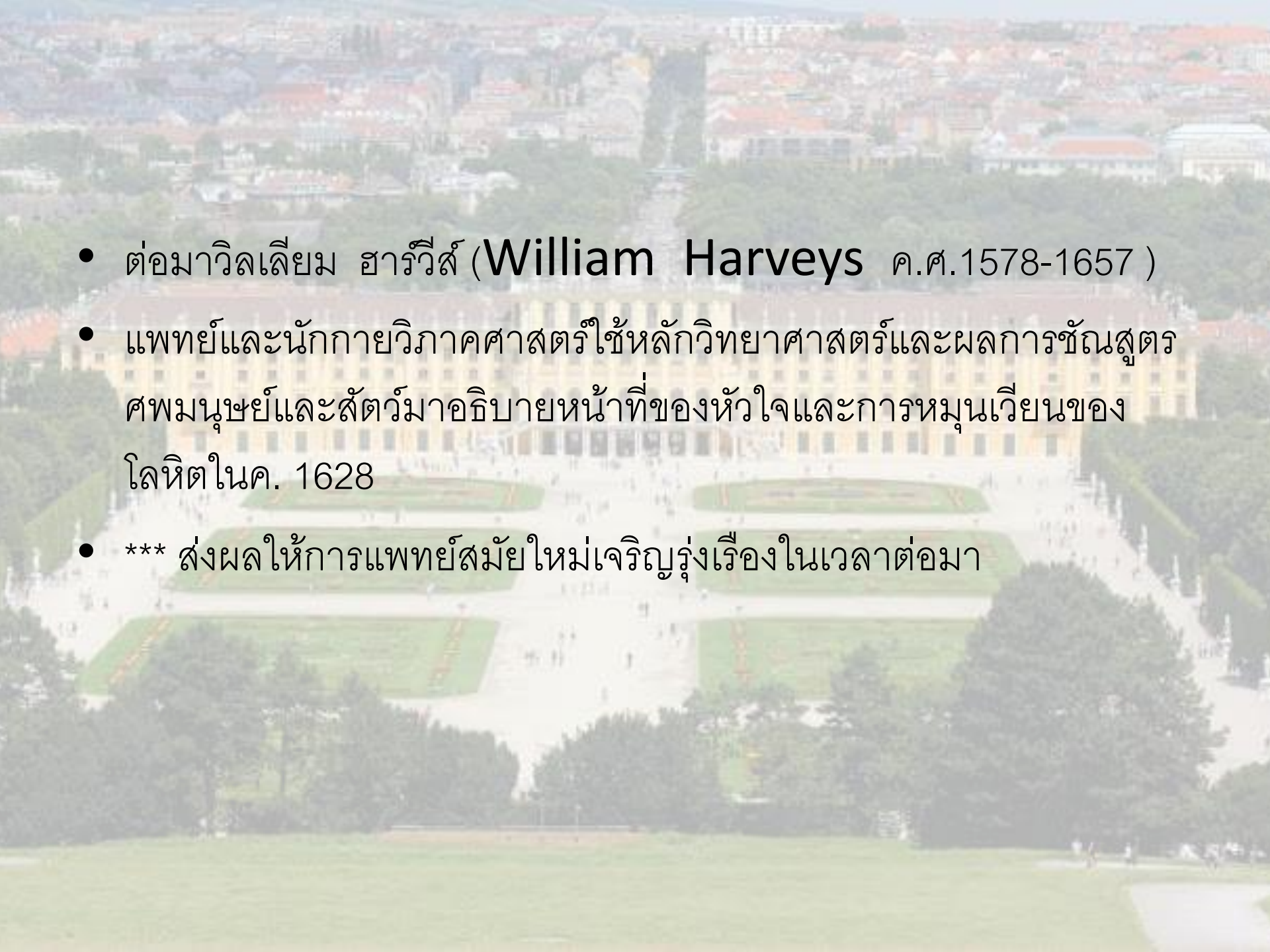
- ต่อมา ค.ศ. 1623 กาลิเลโอ กาลิเลอี (Galileo Galilei ค.ศ. 1564-1642)
- ศาสตราจารย์ชาวอิตาลี สามารถประดิษฐ์กล้องโทรทรรศน์ (Telescope) ทำให้สามารถดูการเคลื่อนที่ของดวงดาว และดวงจันทร์ได้
- ****ผลคือค.ศ. 1623 เขาพิมพ์หนังสือโต้แย้งทฤษฎีจักรวาลของกรีก ทำให้คริสตจักรประณามเขาอย่างรุนแรง
- เขาถูกจับกุมจนถึงแก่กรรมค.ศ. 1642

ปลายคริสต์ศตวรรษที่ 17

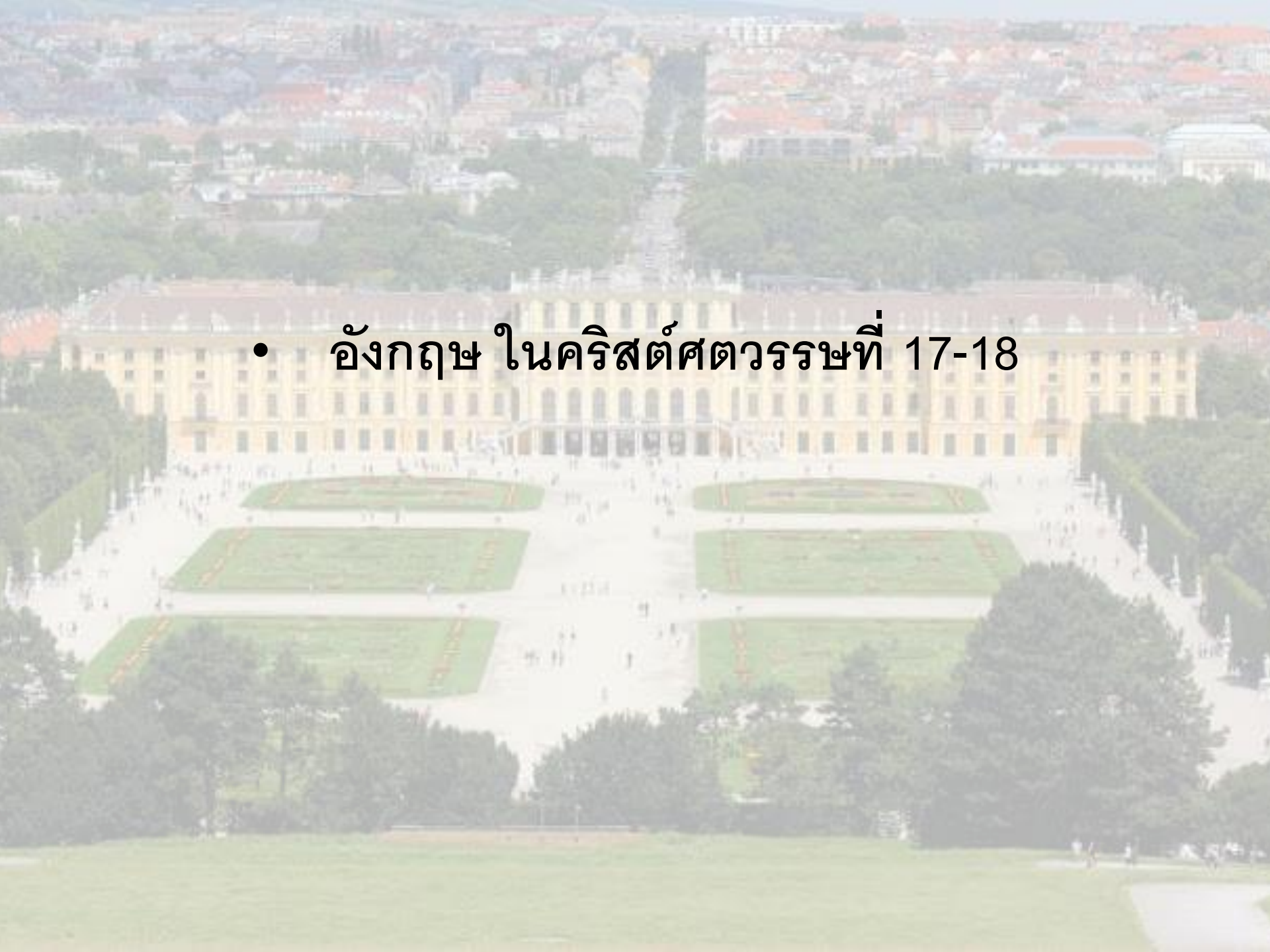
- ปลายคริสต์ศตวรรษที่ 17 เซอร์ไอแซก นิวตัน (Sir Isaac Newton) ค.ศ. 1642-1727 ชาวอังกฤษ
- ค้นพบกฎแรงดึงดูดของจักรวาล (Law of Universal Attraction)
- และกฎแรงโน้มถ่วง (Law of Gravity)
- (เขาใช้หลักคณิตศาสตร์ของเดการ์ต และแนวทางการศึกษาของเคปเลอร์และกาลิเลโอ)
- **** สามารถอธิบายว่าโลกและดาวเคราะห์ต่าง ๆ หมุนรอบดวงอาทิตย์
- ***พระจันทร์หมุนรอบโลกได้อย่างไรโดยไม่หลุดจากวงโคจร

-
- An aerial photograph of a large university campus. In the center is a long, multi-story building with a red-tiled roof and many windows. In front of the building are four rectangular green sports fields, each with a running track. The campus is surrounded by trees and a city skyline is visible in the background.
- ทฤษฎีวิทยาศาสตร์ของเซอร์ไอแซก นิวตัน สามารถอธิบายเรื่องวัตถุต่างๆ ตกลงสู่พื้นดิน
 - ผลคือ แนวคิดของเขาเป็นหัวใจของวิชาต่าง ๆ ทางวิทยาศาสตร์
 - เปลี่ยนแปลงแนวคิดเดิมของคริสตจักรไปอย่างสิ้นเชิง

- ศาสตร์การชันสูตรศพ โดยแอนเดรียส วิชาอีอุส (**Andreas Vesalius** ค.ศ. 1514-1564) ชาวเฟลมิช (**Flemish**)
- นักกายวิภาคศาสตร์ได้นำศพอาชญากรที่ถูกตัดสินประหารชีวิตมาชันสูตร
- สามารถลบล้างความเชื่อของกาเลน (**Galen**) แพทย์ชาวกรีกโบราณเกี่ยวกับอวัยวะและระบบร่างกายที่เข้าใจผิดมานานนับพันปี

-
- ต่อมาวิลเลียม ฮาร์วีย์ (William Harveys ค.ศ.1578-1657)
 - แพทย์และนักกายวิภาคศาสตร์ใช้หลักวิทยาศาสตร์และผลการชันสูตรศพมนุษย์และสัตว์มาอธิบายหน้าที่ของหัวใจและการหมุนเวียนของโลหิตในค. 1628
 - *** ส่งผลให้การแพทย์สมัยใหม่เจริญรุ่งเรืองในเวลาต่อมา

- อังกฤษ ในคริสต์ศตวรรษที่ 17-18

พัฒนาการของอังกฤษก่อนคริสต์ศตวรรษที่ 17-18

- ค.ศ. 1154-1189 พระเจ้าเฮนรี่ที่ 2 อังกฤษมีระบบการเมือง
- 1. ระบบลูกขุน
- 2. ผู้พิพากษาใช้อำนาจบังคับตามกฎหมาย
- 3. มีกฎหมายจารีต (Common Law)

อังกฤษก่อนคริสต์ศตวรรษที่ 17-18

- ค.ศ.1199-1216 พระเจ้าจอห์น

*** **มีแมกนาคาร์ตา (Magna Carta) -ค.ศ. 1215**

ความสำคัญคือ 1. ไม่เก็บภาษีโดยไม่ได้รับความเห็นชอบจากสภา

2. พิจารณาคดีโดยมีคณะลูกขุนสำหรับอิสระชน

3. ไม่มีการซื้อขายเพื่อการเลิกล้มคดี

อังกฤษก่อนคริสต์ศตวรรษที่ 17-18

- ค.ศ.1216-1272 พระเจ้าเฮนรีที่ 3

***เงื่อนไขแห่งออกฟอร์ด —ค.ศ. 1254

กำหนดให้แต่ละจังหวัดและเมืองมีผู้แทนเท่ากัน

อังกฤษก่อนคริสต์ศตวรรษที่ 17-18

- ค.ศ. 1272-1307 พระเจ้าเอ็ดเวิร์ด ที่ 1

อังกฤษมีระบบรัฐสภา — ปี 1295

มีการขยายการมีผู้แทนในรัฐสภา

รวมทั้งตัวแทนของชนชั้นกลาง ด้วย

(เป็นชนชั้นใหม่ขณะนั้น)

อังกฤษก่อนคริสต์ศตวรรษที่ 17-18

ค.ศ. 1277-1485 อังกฤษประสบปัญหาการทำสงครามบ่อยครั้ง ทำให้
ประชาชนไม่ใส่ใจอำนาจของกษัตริย์

(โดยเฉพาะสงครามร้อยปี ระหว่างอังกฤษกับฝรั่งเศส)

ส่งผลทำให้กษัตริย์เข้มแข็งมีพระราชอำนาจมากขึ้น

อังกฤษก่อนคริสต์ศตวรรษที่ 17-18

- ค.ศ. 1327-1453 สงครามร้อยปี

ข้อพิพาทระหว่างกษัตริย์อังกฤษกับฝรั่งเศส ทำให้เกิดสงครามนานกว่าร้อยปี

การมีชัยชนะของอังกฤษในการรบที่เครซี ค.ศ.1346

บัวติเออร์ส (ค.ศ.1356) และอากินคอร์ท (ค.ศ.1415) ทำให้ฝรั่งเศสนำกองทัพขับไล่กองทัพอังกฤษซึ่งยึดครองอยู่ที่เมืองท่า กาลส์ *** การรบครั้งนี้ส่งผลให้เกิดความรักชาติในประเทศอังกฤษ

ทำให้กษัตริย์อังกฤษให้ความสำคัญต่อการปรับปรุงบ้านเรือนมากขึ้น

***และการเกิดโรคระบาดทั่วยุโรปทำให้พลเมืองยุโรปเสียชีวิตจำนวนมากและระบบสวามินิสสิ้นสุดลงอย่างรวดเร็ว

อังกฤษก่อนคริสต์ศตวรรษที่ 17-18

- ค.ศ. 1485-1603 อังกฤษ สมัยราชวงศ์ทิวดอร์

*** มีสงครามกลางเมืองแย่งชิงพระราชสมบัติ (ค.ศ. 1455-1485) ทำให้พระเจ้าเอनรีแห่งราชวงศ์ทิวดอร์ได้ครองราชย์
ในสมัยราชวงศ์ทิวดอร์เป็นยุคที่กษัตริย์มีอำนาจในการปกครองประเทศ มี
รัฐบาลที่เข้มแข็ง

อังกฤษ สมัยราชวงศ์ทิวดอร์(ก่อนคริสต์ศตวรรษที่ 17)

- กษัตริย์องค์สำคัญในราชวงศ์ทิวดอร์
- ค.ศ. 1485-1509 พระเจ้าเฮนรีที่ 7
 1. กษัตริย์เรียกประชุมราชสำนัก ขุนนางอยู่ภายใต้อำนาจของกษัตริย์
 2. สนับสนุนการค้าต่างประเทศโดยทำสนธิสัญญา
 3. อังกฤษมั่นคงแม้ว่าจะเป็นระบบการปกครองของกษัตริย์ที่มีความเด็ดขาด

อังกฤษ สมัยราชวงศ์ทิวดอร์(ก่อนคริสต์ศตวรรษที่ 17)

- ค.ศ. 1509-1547 พระเจ้าเฮนรีที่ 8

1. สถาปนาศาสนาคริสต์โปรเตสแตนต์ นิกายอังกฤษ

พระองค์เป็นทรงเป็นประมุขทางศาสนา

2. ยึดทรัพย์สินของวัดมาเป็นของแผ่นดิน ยกเลิกระบบวัด

แบบเก่า

3. กษัตริย์มีอำนาจเหนือรัฐสภา แต่ทรงอนุญาตให้มีการประชุมได้เพื่อเป็นสัญลักษณ์ว่ารัฐสภานับสนุนพระองค์

4. วางรากฐานความเป็นมหาอำนาจทางทะเล

อังกฤษ สมัยราชวงศ์ทิวดอร์(ก่อนคริสต์ศตวรรษที่ 17)

- ค.ศ. 1548- 1553 พระเจ้าเอ็ดเวิร์ดที่ 6
- อังกฤษยุคนี้เป็นยุคที่นิกายโปรเตสแตนต์เข้มแข็งในอังกฤษ

อังกฤษ สมัยราชวงศ์ทิวดอร์(ก่อนคริสต์ศตวรรษที่ 17)

- ค.ศ. 1553 -1558 พระนางแมรี

*** พระนางเป็นคาทอลิกที่เคร่งครัดและยังอภิเษก
สมรสกับพระเจ้าฟิลิปที่ 2 แห่งสเปน

** พระนางแมรีพยายามฟื้นฟูนิกายคาทอลิกในอังกฤษ
สั่งประหารชาวโปรเตสแตนต์จำนวนมาก จนมีสมญา
นามว่า “แมรีบ้าเลือด”

อังกฤษ สมัยราชวงศ์ทิวดอร์(ก่อนคริสต์ศตวรรษที่ 17)

- ค.ศ. 1558-1603 พระนางเจ้าอลิซาเบท ที่ 1
 - 1.สถาปนาโปรเตสแตนต์นิกายอังกฤษเป็นศาสนาประจำชาติอย่างมั่นคง
 2. ปรับปรุงกองทัพเรืออังกฤษให้เข้มแข็งยิ่งขึ้น จนสามารถปราบปรามกองทัพเรือสเปน อันยิ่งใหญ่ ได้เมื่อค.ศ. 1588 และทรงอนุญาตให้กัปตันเรืออังกฤษปล้นเรือสเปนได้
 3. ส่งเสริมการค้าขาย
 4. ทรงปกครองประเทศในสมัยฟื้นฟูศิลปวิทยาการที่กำลังเจริญเต็มที่

อังกฤษ สมัยราชวงศ์สจวร์ต(ก่อนคริสต์ศตวรรษที่ 17)

- เมื่อพระนางเจ้าอลิซาเบท ที่ 1 สวรรคตในค.ศ.1603 โดยไม่มีรัชทายาท พระราชสมบัติอังกฤษจึงตกอยู่กับพระราชวงศ์ที่ใกล้ชิดที่สุดคือ พระเจ้า เจมส์สจวร์ตแห่งสก๊อตแลนด์
- ทำให้สก๊อตแลนด์ รวมเข้าเป็นประเทศเดียวกับอังกฤษ
- เริ่มต้นราชวงศ์สจวร์ต

อังกฤษ สมัยราชวงศ์สจวร์ต (ในคริสต์ศตวรรษที่ 17)

- พระเจ้าเจมส์ที่ 1 (พระเจ้า เจมส์แห่งสกอตแลนด์)
- และพระราชโอรสคือ พระเจ้าชาร์ลที่ 1
- ต้องการปกครองอังกฤษอย่างเด็ดขาด
- ****สถาบันกษัตริย์มีปัญหาคัดแย้งรุนแรงกับรัฐสภาอังกฤษ

อังกฤษ สมัยราชวงศ์สจวร์ต (ในคริสต์ศตวรรษที่ 17)

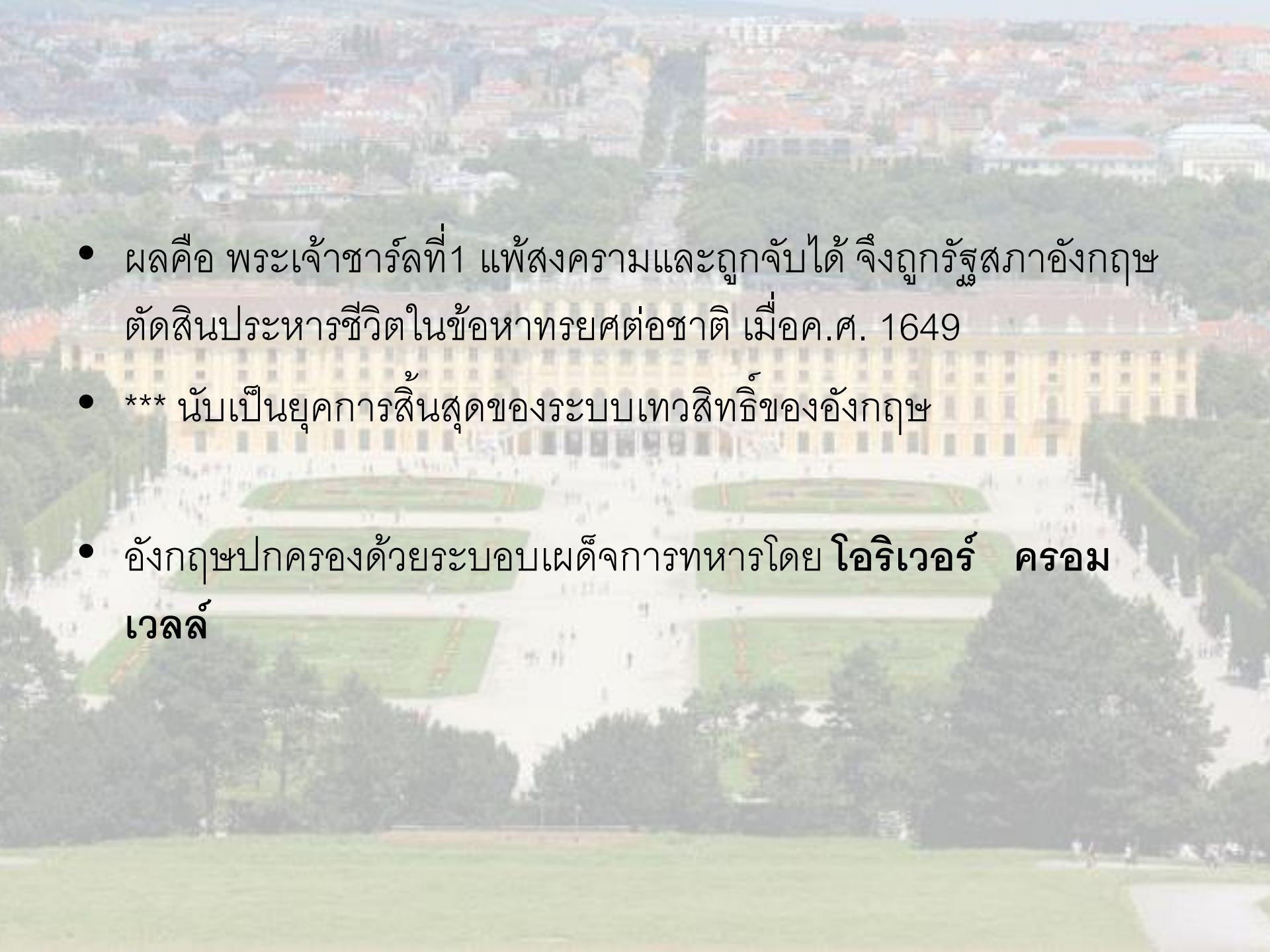
- พระเจ้าชาร์ลที่ 1 ถูกบังคับให้ลงพระปรมาภิไธยใน **ฎีกาสัทธิ**

(Petition Of Right ค.ศ. 1628) โดย

1. พระองค์ต้องปฏิบัติตามสัญญาว่าจะไม่เก็บภาษีโดยไม่ได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภาอีกต่อไป
2. กษัตริย์จะไม่จับกุมคุมขังราษฎรโดยไม่ทำการไต่สวน
3. ไม่ให้ทหารเข้าไปตั้งอยู่บ้านเรือนของราษฎร
4. ไม่ใช้กฎหมายการศึกในเวลาสงบศึก

สถานการณ์การเมืองของอังกฤษ ในคริสต์ศตวรรษที่ 17

- ในสมัยต้นราชวงศ์สจวร์ต มีพวกเพรสไบเรีย ในสกอตแลนด์ เป็นกบฏ ต่อต้านลัทธิอังกฤษในค.ศ. 1628
- เกิดสงครามกลางเมืองในอังกฤษ มี 2 กลุ่ม คือ
- 1. พวกอัศวิน (**Cavaliers**) เป็นพวกสนับสนุนกษัตริย์
- 2. พวกศีรษะกลม (**Roundheads**) เป็นพวกสนับสนุนรัฐสภา
โดยมีไอริเวอร์ ครอมเวลล์เป็นหัวหน้า

-
- ผลคือ พระเจ้าชาร์ลที่ 1 แพ้สงครามและถูกจับได้ จึงถูกรัฐสภาอังกฤษ ตัดสินประหารชีวิตในข้อหาทรยศต่อชาติ เมื่อค.ศ. 1649
 - *** นับเป็นยุคการสิ้นสุดของระบบทาสีทธิของอังกฤษ
 - อังกฤษปกครองด้วยระบอบเผด็จการทหารโดย **ไอริเวอร์ ครอมเวลล์**

อังกฤษในยุคการปกครองของรัฐสภา โดยไอริเวอร์ ครอมเวลล์

- ค.ศ. 1649 ไอริเวอร์ ครอมเวลล์ บริหารประเทศอังกฤษอังกฤษ
- เป็นยุคที่อังกฤษขยายดินแดนกว้างขวางและสร้างกองทัพเรือที่เข้มแข็ง จนทำให้อังกฤษเป็นประเทศมหาอำนาจหนึ่งในยุโรป

ราชวงศ์สจ๊วต

- เมื่อไอริเวอร์ ครอมเวลล์เสียชีวิต
- ค.ศ. 1660 พระเจ้าชาร์ลที่ 2 ราชวงศ์สจ๊วตขึ้นครองราชย์
- ค.ศ. 1688 พระเจ้าเจมส์ที่ 2 (พระอนุชาของพระเจ้าชาร์ลที่ 2)

เกิดข้อพิพาทระหว่างกษัตริย์กับรัฐสภา ทำให้เกิดการปฏิวัติที่เรียกว่า **Glorious Revolution** ในค.ศ. 1688 ทำให้อำนาจอธิปไตยเปลี่ยนไปอยู่ที่รัฐสภา อังกฤษกลายเป็นประเทศแรกในยุโรปที่ปกครองระบอบราชาธิปไตยภายใต้กฎหมาย

พระราชบัญญัติ Bill of Right ค.ศ. 1689

- รัฐสภามีอำนาจเหนือกษัตริย์ จากการปฏิวัติ **Glorious Revolution**
- ในค.ศ. 1689 พระเจ้าวิลเลียมและพระนางแมรีได้ลงพระปรมาภิไธย ใน พระราชบัญญัติ Bill of Right ค.ศ. 1689

อังกฤษสมัยราชวงศ์สจวตตอนปลาย (ค.ศ. 1660-1714)

- หลังจากสมัยไอริเวอร์ ครอมเวลล์ปกครองอังกฤษแบบสาธารณรัฐ (ค.ศ.1649-1660)
- เมื่อ ไอริเวอร์ ครอมเวลล์ อสังกรรม

อังกฤษได้ฉัญเชิญ

พระเจ้าชาลส์ที่ 2 (ทรงเป็นกษัตริย์ลำดับที่ 3 ของราชวงศ์สจวต)

(

ปัญหาของอังกฤษปลายคริสต์ศตวรรษที่ 17

การฟื้นฟูระบอบกษัตริย์(**Restoration**)รัฐสภาและนิกายแองกลิคัน
ในค.ศ.1660 สร้างอำนาจที่ทัดเทียมขึ้นระหว่างกษัตริย์กับรัฐสภาอังกฤษ

แต่ปัญหาการเมืองอังกฤษยังมีปัญหาเรื้อรังเรื่องอำนาจสูงสุด ปัญหาเจ้า
ที่ดินที่ร่ำรวย พ่อค้าที่ร่ำรวย ปัญหาศาสนาและการต่างประเทศ
โดยเฉพาะในสมัยพระเจ้าชาลส์ที่ 2(**Charles II** ค.ศ.1685-1688) และ
พระเจ้าเจมส์ที่ 2(**James II** ค.ศ.1685-1688) ก่อนการเกิดการปฏิวัติ
อันรุ่งโรจน์(**Glorious Revolution**)ในค.ศ. 1688 ซึ่งทำให้เกิดระบบ
การปกครองแบบกษัตริย์ภายใต้รัฐธรรมนูญในที่สุด

พระเจ้าชาลส์ที่ 2 (ค.ศ. 1660-1685)

- เมื่อ โอริเวอร์ ครอมเวลล์ อสังกรรม อังกฤษได้เชิญ
พระเจ้าชาลส์ที่ 2 (ทรงเป็นกษัตริย์ลำดับที่ 3 ของราชวงศ์สจวร์ต)

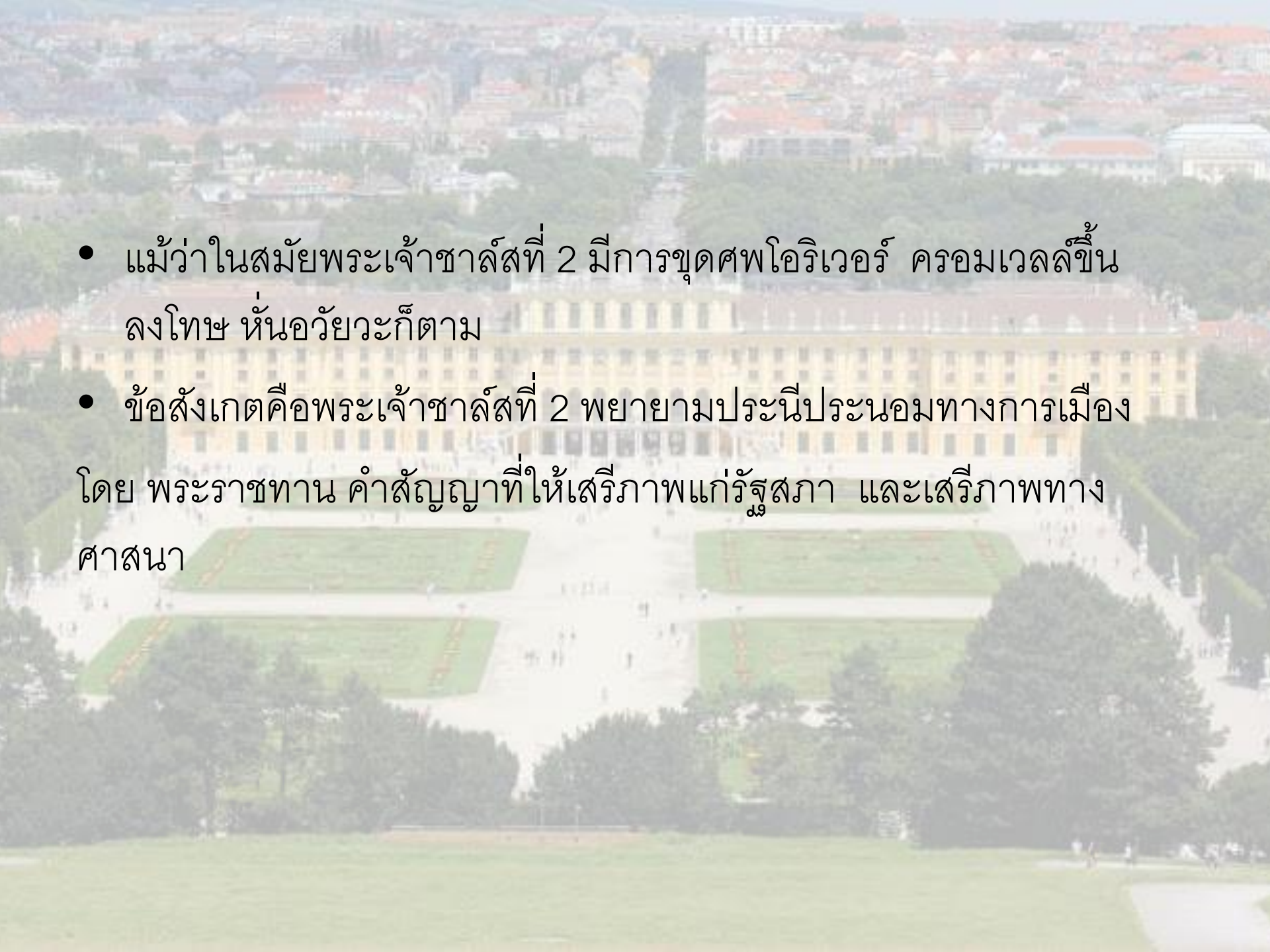
(เป็นพระโอรสองค์โตของพระเจ้าชาลส์ที่ 1 (ค.ศ. 1625-1679)

กับพระราชินีองเรียตตา มาเรีย (**Henrietta Maria**) ซึ่งเป็นพระ
ขนิษฐาของพระเจ้าหลุยส์ที่ 13 (ค.ศ. 1610-1643) ของฝรั่งเศส

พระเจ้าชาลส์ที่ 2

- เมื่อการเปลี่ยนแปลงการปกครองของอังกฤษในค.ศ. 1649 พระองค์เสด็จลี้ภัยไปประทับที่ฝรั่งเศสพร้อมพระอนุชา คือ เจ้าชายเจมส์ ดยุกแห่งยอร์ก
- เมื่อค.ศ. 1650 พระเจ้าชาลส์ที่ 2 เคยแอบเสด็จกลับสกอตแลนด์ ในปี 1651 พระองค์นำกองทัพสกอตแลนด์บุกอังกฤษ แต่พ่ายแพ้ต่อโอริเวอร์ ครอมเวลล์ ในยุทธการที่วอร์สเตอร์(**Battle of Worcester**) ทำให้ต้องเสด็จกลับฝรั่งเศส
- ตลอด 10 ปีในช่วงที่อังกฤษปกครองระบอบสาธารณรัฐโด โอริเวอร์ ครอมเวลล์
- พระองค์ประทับในราชสำนักฝรั่งเศส(ทรงเลื่อมใสพระเจ้าหลุยส์ที่ 14 ซึ่งเป็นพระญาติสนิท) และปรารถนาฟื้นฟูระบอบกษัตริย์ที่ยิ่งใหญ่

- เมื่อเกิดการฟื้นฟูพระบอบกษัตริย์ พระเจ้าชาร์ลที่ 2 มีพระชนมายุ 29 พรรษา
- แม้ประชาชนยินดีที่มีการฟื้นฟูพระบอบกษัตริย์แต่กลัวการมีอำนาจของราชสจ๊วต
- ทำให้พระเจ้าชาร์ลที่ 2 พระองค์ทรงความปรองดองโดยประกาศแห่งเมืองบริดา(Declaration of Breda) (ฮอลแลนด์)เมื่อ 4 เมษายน ค.ศ. 1660 มีสาระสำคัญคือ การให้อภัยนักการเมืองฝ่ายตรงกันข้าม ยกเว้นผู้ที่มีส่วนร่วมในการสำเร็จโทษพระเจ้าชาลส์ที่ 1 (พระราชบิดาของพระเจ้าชาร์ลที่ 2)

-
- แม้ว่าในสมัยพระเจ้าชาลส์ที่ 2 มีการขุดศพโอริเวอร์ ครอมเวลล์ขึ้นลงโทษ หั่นอวัยวะก็ตาม
 - ข้อสังเกตคือพระเจ้าชาลส์ที่ 2 พยายามประนีประนอมทางการเมือง โดย พระราชทาน คำสัญญาที่ให้เสรีภาพแก่รัฐสภา และเสรีภาพทางศาสนา

ยุคแห่งความสำราญของพระเจ้าชาลส์ที่ 2

- พระเจ้าชาลส์ที่ 2 มีบุคลิกภาพที่ทรงสำราญ จนได้สมญานามว่า กษัตริย์สำราญ (**Merry King**) ทรงฟื้นฟูสิ่งบันเทิงต่าง ๆ ที่เป็นสิ่งต้องห้ามสมัยไอริเวอร์ ครอมเวลล์ เช่น โรงละคร เปิดการแสดงอีกครั้ง ประชาชนใส่เสื้อผ้าสีสันสดใส ทรงสนับสนุนให้สตรีเป็นนักแสดง และพระองค์ทรงโปรดสตรีมากหน้าหลายตา

- ทรงอภิเษกกับเจ้าหญิงแคเทอริน แห่งบรากันซา (**Catherine of Braganza**) พระราชธิดาในพระเจ้าจอห์นที่ 4 แห่งโปรตุเกส ทำให้
- พระเจ้าชาลส์ที่ 2 ได้ครอบครองเมืองแทนเจียร์(**Tangier**)ในแอฟริกาเหนือ และเมืองบอมเบย์(**Bambay**)ในอินเดีย รวมทั้งสินทรัพย์จากการสมรส
- ****แต่พระเจ้าชาลส์ที่ 2 ไม่มีรัชทายาท ทำให้พระราชสมบัติตกกับพระอนุชา

ปัญหาภายในอังกฤษสมัยพระเจ้าชาลส์ที่ 2

- ปัญหาช่องว่างทางการเมือง

รัฐสภาอังกฤษระหว่างค.ศ 1661-1679 เรียกว่า ยุค **Cavalier Parliament** ประกอบด้วยขุนนางเจ้าที่ดินและคหบดีชนบทเป็นส่วนใหญ่ เกือบทั้งหมดเป็นกลุ่มนิยมกษัตริย์ (**Royalist**) ต้องการกำจัดอำนาจนักการเมืองและผู้ที่มีความคิดทางศาสนาหัวรุนแรง (แต่ไม่ต้องการให้กษัตริย์มีอำนาจอิสระเต็มที่) ดังนั้นจึงถวายเงินแก่กษัตริย์เป็นรายปีซึ่งไม่เพียงพอ(พระเจ้าชาลส์ที่ 2 ได้รับความช่วยเหลือทางการเงินจากพระเจ้าหลุยส์ที่ 14 แห่งฝรั่งเศสเพื่อแก้ปัญหาการเงิน)

ปัญหาภายในอังกฤษสมัยพระเจ้าชาลส์ที่ 2 (ต่อ)

- ปัญหาทางศาสนา

รัฐสภาอังกฤษถือว่าการนับถือศาสนาใช้หลัก เสรีภาพในการสร้างจิตสำนึก โดยสนับสนุนนิกายแองกลิคันอย่างเต็มที่

ค.ศ. 1661-1665 รัฐสภาออกพระราชบัญญัติ หลายฉบับเรียกว่า ประมวลกฎหมายแคลเรนดอล (**Clarendon Code**) ได้ตัดสิทธิพวกพิวริตันออกจากการเมืองทั้งในกรุงปารีสและรัฐบาล ห้ามพวกพิวริตันมีที่นั่งในรัฐสภา หรือรับราชการทหารทั้งกองทัพบกและกองทัพเรือ ห้ามเข้าศึกษามหาวิทยาลัยเคมบริดจ์และมหาวิทยาลัยออกซฟอร์ด

(ข้อสังเกต ประมวลกฎหมายดังกล่าวไม่มีทำให้นิกายอื่น ๆ นอกจากนิกายแองกลิคัน มีจำนวนลดลง ในทางกลับกันกลับทำให้กลุ่มเพรสไบทีเรีย แบปติสต์ คอนกรีเกชันนัล ลิสต์ และควอเกอร์ กลับรวมกันอย่างเหนียวแน่นเพื่อต่อต้านพวกแองกลิคันที่มีอำนาจปกครอง

ปัญหาภายในอังกฤษสมัยพระเจ้าชาลส์ที่ 2 (ต่อ)

- ค.ศ. 1672 พระเจ้าชาลส์ที่ 2 ยกเลิกคำประกาศการผ่อนผัน (**Declaration of Indulgence**) แก่พวกโปรเตสแตนต์นิกายอื่นๆ ที่ไม่ใช่ไนกายแองกลิคัน รวมทั้งพวกคาทอลิก โดยอ้างชั้นติธรรม(ในทางปฏิบัติพวกคาทอลิกได้ผลประโยชน์แอบแฝงไปด้วย)
- ค.ศ. 1673 รัฐสภาบีบให้พระเจ้าชาลส์ที่ 2 ยกเลิกคำประกาศการผ่อนผัน (**Declaration of Indulgence**)
- และยอมรับ**พระราชบัญญัติการทดสอบ (Test Act)** มีสาระให้ผู้นับถือนิกาย**แองคลิกันสามารถรับราชการพลเรือนและรับราชการทหารเท่านั้น** และผู้นั้นต้องผ่านการทดสอบว่าจงรักภักดีต่อนิกายแองคลิกัน ทำให้แองคลิกัน มีบทบาทในรัฐสภา (ถือว่าพวกพิวริตันเป็นพวกหัวรุนแรงและพวกคาทอลิกคือผู้ทรยศต่อประเทศชาติ)

นโยบายต่างประเทศสมัยพระเจ้าชาลส์ที่ 2

- การต่างประเทศโดยเฉพาะการประกาศสงคราม เป็นประเด็นหลักที่สร้างความริ้วฉานระหว่างรัฐสภากับสถาบันกษัตริย์
- ในค.ศ. 1665 อังกฤษเผชิญการระบาดของโรคกาฬโรคที่ทำให้ชาวลอนดอนเสียชีวิตกว่า 7,000 คน
- รัฐสภาบีบให้พระเจ้าชาลส์ที่ 2 ประกาศสงครามกับเนเธอร์แลนด์ (ดัตช์) กลายเป็นประเทศคู่แข่งชั้นทางการค้าที่สำคัญของอังกฤษ แต่งบประมาณในสงครามกลับไม่เพียงพอ

- ค.ศ. 1666 อังกฤษเกิดไฟไหม้ใหญ่ (**The Great Fire**) ในกรุงลอนดอน ไฟไหม้ติดต่อกันนานถึง 5 วัน 5 คืน โบสถ์ วิหารจำนวนมากถึง 89 แห่ง และบ้านเรือนกว่า 13,000 หลังคาเรือนเสียหาย ทำให้อังกฤษอยู่ในภาวะวิกฤต รวมถึงสถานการณ์การเมืองของอังกฤษย่ำแย่ลง จนนำไปสู่ความพ่ายแพ้ในสงคราม

- นับแต่นั้นมา พระเจ้าชาลส์ที่ 2 จึงใช้พระราชอำนาจพิเศษควบคุมนโยบายต่างประเทศของอังกฤษ
- ค.ศ. 1670 อังกฤษเข้าร่วมเป็นพันธมิตรกับฝรั่งเศสในการต่อต้านเนเธอร์แลนด์
- อังกฤษทำสนธิสัญญาโดเวอร์กับพระเจ้าหลุยส์ที่ 14
- (สนธิสัญญาโดเวอร์ถือเป็นสนธิสัญญาที่อังกฤษได้รับเงินช่วยเหลือจากฝรั่งเศส ซึ่งจัดเป็นสนธิสัญญาอันโด่งดังในประวัติศาสตร์อังกฤษ)
- ***พระเจ้าชาลส์ที่ 2 ทรงสัญญากับพระเจ้าหลุยส์ที่ 14 ว่าในอนาคตจะทรงประกาศพระองค์เป็นคาทอลิกและจะเปลี่ยนอังกฤษเป็นนิกายคาทอลิกเป็นศาสนาประจำชาติเพื่อแลกเปลี่ยนความช่วยเหลือทางการเงินและการทหาร(ถ้าจำเป็น)จากฝรั่งเศส

- ค.ศ.1674 รัฐสภาอังกฤษเห็นด้วยกับพระองค์ในการทำสงครามกับเนเธอร์แลนด์ ระหว่างค.ศ. 1675-1681
- พระเจ้าชาร์ลส์ที่ 2 ทรงทำสัญญาลับกับพระเจ้าหลุยส์ที่ 14 แห่งฝรั่งเศส (โดยสัญญาว่าจะทำลายขบวนการต่อต้านฝรั่งเศสในรัฐสภาอังกฤษ และจะหลีกเลี่ยงการสงครามกับฝรั่งเศส เพื่อแลกกับเงินอุดหนุนจากฝรั่งเศส) แต่แผนการลับดังกล่าวรั่วไหลทำให้ชาวอังกฤษวิตกเกรงว่าจะมีการรื้อฟื้นนิยายคาทอลิกขึ้นมาใหม่และนำฝรั่งเศสเข้ามามีอิทธิพลในอังกฤษ

- ด้วยเหตุนี้ปลายรัชสมัยของพระเจ้าชาร์ลส์ที่ 2 ขุนนางเจ้าที่ดิน คหบดีที่
เคยสนับสนุนกษัตริย์จึงคลายความจงรักภักดีต่อกษัตริย์

****แต่ด้วยเงินอุดหนุนของฝรั่งเศสทำให้อังกฤษสามารถยืนหยัดโดยไม่
พึ่งพาขุนนาง คหบดี และสมาชิกรัฐสภาในด้านการเงินและการเรียกเก็บ
ภาษีตามที่กฎหมายกำหนด

พัฒนาการทางการเมือง / คณะเสนาบดีที่ปรึกษา หรือกลุ่มเคอเบล (Cabal ค.ศ. 1668-1673)

- ค.ศ. 1667 อังกฤษพ่ายแพ้ในสงครามเนเธอร์แลนด์
- (พระเจ้าชาลส์ที่ 2 ปลดเอิร์ลแห่งคลาเรนเดอร์ อัครเสนาบดีของอังกฤษซึ่งมักต่อต้านพระราชจริยวัตรของพระเจ้าชาลส์ที่ 2 ที่ทรงสำราญ / เขาเองมีศัตรูทางการเมืองในรัฐสภาเป็นจำนวนมาก)
- พระเจ้าชาลส์ที่ 2 ใช้กลุ่มเสนาบดี 5 คนที่ทรงคุ้นเคย ทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษาช่วยพระองค์ในการบริหารราชการแผ่นดิน

-
- เสนาบดี 5 คน
 - 1. ลอร์ดคลิฟฟอร์ด (**Clifford**)
 - 2. ลอร์ดอาร์ลinton (**Arlinton**)
 - 3. ดูกแห่งบัคกิงแฮม (**Buckingham**)
 - 4. ลอร์ดแอสลีย์ (**Ashley**)
 - 5. ลอร์ดลอนเดอร์เดล (**Lauderdal**)

นำอักษรตัวแรก นำรวมกันเรียกว่า กลุ่มเคอแบล (**Cabal**)

กลุ่มเคอเบล (Cabal)

- กลุ่มนี้สมาชิกเป็นคนที่นับถือต่างนิกาย มีจุดสนใจร่วมกันคือ
- การสร้างชั้นติธรรมทางศาสนา อย่างไรก็ตาม เมื่อพระเจ้าชาลส์ที่ 2 ทรงลงนามพระราชบัญญัติทดสอบ ทำให้กลุ่มนี้สลายตัวไปในที่สุด
- ****ความสำคัญของกลุ่มเคอเบล คือ การเริ่มใช้คณะที่ปรึกษาหรือองคมนตรีขนาดเล็ก เป็นที่ปรึกษาราชการในปลายราชวงศ์สจวร์ต และพัฒนาการเป็นระบบคณะรัฐมนตรี (**Cabinet system**) ในต้นราชวงศ์แฮนโนเวอร์(**Hanoverian England**) ในต้นคริสต์ศตวรรษที่ 18 เปิดโอกาสให้เสนาบดีหรือต่อมาเรียกว่านายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรี ทำหน้าที่บริหารราชการโดยตรง มิใช่เพียงแค่ถวายคำแนะนำแก่กษัตริย์เท่านั้น

การเกิดพรรคการเมืองกลุ่มวิกและกลุ่มทอรี

ความหวั่นวิตกของพวกต่อต้านนิกายคาทอลิกขยายวงกว้างเมื่อค้นพบการ
ลอบวางแผนโพพิช(**Popish**)ของฝ่ายนิกายคาทอลิกที่จะลอบปลงพระ
ชนม์พระเจ้าชาลส์ที่ 2 ที่ปราศจากรัชทายาทตามกฎหมายในค.ศ. 1678

และต้องการให้เจ้าชาย เจมส์ ดยุกแห่งยอร์ก (**James, Duke of
York**) พระอนุชาของพระเจ้าชาลส์ที่ 2 ซึ่งนับถือคาทอลิก ขึ้นเป็นกษัตริย์
แทน โดยมีกษัตริย์ฝรั่งเศสสนับสนุน (การค้นพบแผนดังกล่าวไม่สามารถ
พิสูจน์ความจริงได้ แต่นำไปสู่ความแตกแยกในกลุ่มรัฐสภาขึ้น)

- รัฐสภาแตกออกเป็น
- 1. ฝ่าย กลุ่มชาวบ้าน (**Country Party**) ต้องการยกเลิกสิทธิในการสืบสมบัติของเจ้าชายเจมส์ สนับสนุนอำนาจสูงสุดของรัฐสภา ให้เสรีภาพแก่ประชาชน จัดตั้งกษัตริย์ภายใต้ระบอบรัฐสภา (นำโดยแอนโทนี แอชลีย์ คูเปอร์ เอิร์ลแห่งเซฟต์สเบอรี (**Anthony Ashley , Earl of Shaftsbury**) ต่อมาคือพรรควิก
- 2. ฝ่ายกลุ่มราชสำนัก (**Court Party**) ต้องการสนับสนุนกษัตริย์ สนับสนุนการใช้อำนาจของกษัตริย์ ยืนยันสิทธิในการสืบราชสมบัติของเจ้าชายเจมส์ และให้อังกฤษยึดมั่นในกายเองกลีคั่นต่อไป (นำโดยทอมัส ออสบอน เอิร์ลแห่งแดนบี้ (**Thomas Osborn, Earl of Danby**) เสนาบดีกระทรวงการคลัง ต่อมาคือพรรคทอรี
- **** การแยกแยกทั้งสองนี้เป็นที่มา/จุดกำเนิดพรรควิก(**Whig**) เดิมเป็นชื่อเรียกพวกสก๊อตหัวรุนแรงที่สังหารพวกบิชอป
- *****พรรคทอรี(**Tory**) เดิมเป็นชื่อเรียกกลุ่มโจรไอร์แลนด์อลิก
- ต่อมาในคริสต์ศตวรรษที่ 19 พัฒนาเป็นพรรคการเมือง พรรคอนุรักษนิยม(**Conservative**)
- และพรรคเสรีนิยม(**Liberal**) ตามลำดับ

- หลังจากการยกเลิก **Cavalier Parliament** ค.ศ. 1679
- พรรควิก(กลุ่มชาวบ้าน)มีอำนาจในรัฐสภา(ค.ศ.1679-1682)
- เกิดการสังหารผู้บริสุทธิ์จำนวนมากที่เกี่ยวข้องกับแผนโพพิช(**Popish**)ของฝ่ายนิกายคาทอลิกที่จะลอบปลงพระชนม์พระเจ้าชาลส์ที่ 2 ทำให้มีการประชุมรัฐสภาในค.ศ. 1680 เอริคแห่งเซฟส์บิวรี (ผู้นำพรรควิก)เสนอร่างกฎหมายให้ตัดสิทธิเจ้าชายเจมส์ ดยุกแห่งยอร์ก และมอบราชสมบัติให้โอรสนอกกฎหมายองค์โตของเจ้าชาลส์ที่ 2 (ดยุกแห่งมอนมัท **Duke of Monmouth**) แต่เจ้าชาลส์ที่ 2 ทรงคัดค้าน
- และสภาขุนนางคว่ำบาตร ทำให้เอริคแห่งเซฟส์บิวรี (ผู้นำพรรควิก) และ
- ดยุกแห่งมอนมัท (**Duke of Monmouth**) จำต้องหนีลี้ภัยไปยังฮอลแลนด์ สมาชิกพรรควิกถูกไต่สวนและลงโทษประหาร

- นับแต่นั้นพระเจ้าชาลส์ที่ 2 ทรงใกล้ชิดกับกลุ่มฝ่ายกลุ่มราชสำนักหรือกลุ่มพรรคทอรีมากขึ้น ทำให้พรรคทอรีมีอำนาจ และไม่มีการประชุมรัฐสภาอีก จนกระทั่งพระเจ้าชาลส์ที่ 2 ทรงประหารและสวรรคตค.ศ. 1685
- (ข้อสังเกตคือในสมัยพระเจ้าชาลส์ที่ 2 พระองค์ได้รับเงินช่วยเหลือจากราชสำนักฝรั่งเศส แต่ทรงระงับเรื่องศาสนาในอังกฤษ ก่อนสวรรคตพระองค์ทรงประกอบพิธีทางศาสนาและทรงรับศีลสุดท้าย(**Extreme Unction**) ตามพิธีกรรมคาทอลิกและสวรรคตแบบผู้นับถือนิกายคาทอลิก

พระเจ้าเจมส์ที่ 2 (ค.ศ. 1685-1688)

- หลังจากพระเจ้าชาลส์ที่ 2 สวรรคต รัฐสภาอังกฤษทูลเชิญเจ้าชายเจมส์ ดยุกแห่งยอร์ก (พระอนุชาพระเจ้าชาลส์ที่ 2) ขึ้นเป็นพระเจ้าเจมส์ที่ 2

- พระเจ้าเจมส์ที่ 2 ทรงมีบุคลิกที่แตกต่างจากพระเชษฐามาก คือทรงศรัทธาแรงกล้าที่จะเปลี่ยนอังกฤษเป็นนิกายคาทอลิก (ตลอดระยะเวลา 3 ปีที่ครองราชย์) ทำให้อังกฤษอยู่ในภาวะย่ำแย่ให้เกิดสงครามกลางเมืองตลอดเวลา
- ***การก่อกบฏของดุกแห่งมอนมัท ซึ่งกลับจากการลี้ภัยในฮอลแลนด์ รวบรวมกองกำลังจำนวน 4,000 คนก่อกบฏแต่ถูกปราบปรามได้
- ดุกแห่งมอนมัท ถูกประหารชีวิตด้วยการตัดศีรษะ
- พระเจ้าเจมส์ที่ 2 ทรงแต่งตั้งพวกคาทอลิกเป็นทหารระดับสูงในกองทัพบกและกองทัพเรือ จัดตั้งค่ายทหารใกล้กรุงลอนดอน
- ***โจมตีกลุ่มแองกลิคันที่มีบทบาทควบคุมการศึกษาในมหาวิทยาลัยต่างๆ
- ****ออกพระราชบัญญัติผ่อนผัน(**Declaration of Indulgence**) โดยไม่ผ่านรัฐสภา เป็นการช่วยเหลือกลุ่มคาทอลิกให้มีเสรีภาพในการนับถือศาสนาซึ่งเป็นสิ่งต้องห้ามในอังกฤษสมัยนั้น (การกระทำของพระเจ้าเจมส์ที่ 2 อยู่ในเวลาที่พระเจ้าหลุยส์ที่ 14 ทรงประกาศยกเลิกพระราชกฤษฎีกาแห่งนองค์(**Edict of Nantes**) ในค.ศ. 1685 ส่งผลทำให้พวกโปรเตสแตนต์ในอังกฤษระส่ำระสาย

วิกฤตความระส่ำระสายด้านศาสนาในอังกฤษ กับรัชทายาท

- วิกฤตด้านศาสนาในอังกฤษ ถึงจุดแตกหักเมื่อสมเด็จพระราชินีแมรีแห่งโมดีนา(**Mary of Modena**) มเหสีองค์ที่ 2 ประสูติพระราชโอรส (ซึ่งมีสิทธิสืบราชสมบัติ) พระโอรสพระนามว่า เจ้าชายเจมส์ เอ็ดเวิร์ด สจวร์ต (**James Edward Stuart**)
- ****กลุ่มชาวบ้านหรือพรรควิก และกลุ่มราชสำนัก หรือ พรรคทอรี เกรงว่าอังกฤษจะเผชิญปัญหาด้านศาสนา จึงร่วมมือกันก่อการปฏิวัติอันรุ่งโรจน์ขึ้น ค.ศ. 1688 เพื่อล้มล้างพระราชอำนาจพระเจ้าเจมส์ที่ 2
- โดยทูลเชิญวิลเลียมแห่งออเรนจ์(**William of Orange**) ประมุขแห่งสาธารณรัฐดัตช์และเจ้าหญิงแมรี(**Mary**) พระชายา (พระราชธิดาองค์โตของพระเจ้าเจมส์ที่ 2) ให้เสด็จขึ้นครองราชย์ที่อังกฤษ โดยมีกองทัพดัตช์เข้ามาในอังกฤษ โดยไม่มีใครขัดขวาง เป็นการปฏิวัติที่ปราศจากการนองเลือด

- พระเจ้าเจมส์ที่ 2 พระมเหสี และพระราชโอรส เสด็จลี้ภัยไปยังฝรั่งเศส

****รัฐสภาอังกฤษประกาศการสละราชสมบัติของพระเจ้าเจมส์ที่ 2

พระเจ้าเจมส์ที่ 2 กับผู้สืบบราชสมบัติ

ก่อนขึ้นครองราชย์ ทรงมีพระราชธิดาอันประสูติ จากพระมเหสีองค์แรก	ครองราชย์แล้ว ทรงมีพระโอรสอัน ประสูติจาก สมเด็จพระราชินีแมรีแห่ง โมดินา(Mary of Modena)
1. พระนางแมรี	เจ้าชายเจมส์ เอ็ดเวิร์ด สจ๊วต (James Edward Stuart)
2. เจ้าหญิงแอนน์	*** รัฐสภาประกาศตัดสิทธิ์การครองราช สมบัติเจ้าชายเจมส์ เอ็ดเวิร์ด สจ๊วต (James Edward Stuart)

รัชสมัยพระเจ้าวิลเลียมที่ 3 (ค.ศ. 1689-1702) และสมเด็จพระราชินีนาถแมรีที่ 2 (ค.ศ. 1689-1694)

- หลังจากพระเจ้าวิลเลียมที่ 3 และสมเด็จพระราชินีนาถแมรีที่ 2 ครองราชย์ร่วมกันในค.ศ. 1689
- รัฐสภาอังกฤษประกาศร่างพระราชบัญญัติสิทธิพื้นฐานของพลเมือง (**Bill of Right**) เพื่อจำกัดพระราชอำนาจของกษัตริย์
- โดยกษัตริย์ทรงยอมรับอำนาจสูงสุดของรัฐสภาและต้องเปิดสมัยการประชุมอย่างสม่ำเสมอ **** ขณะนั้นมีการเผยแพร่งานของจอห์น ล็อก นักปรัชญาการเมืองคนสำคัญ (ค.ศ.1690) เรียกว่าเป็นยุคภูมิธรรม กษัตริย์ทรงภูมิธรรมและการพัฒนาประชาธิปไตยเกิดขึ้น

- ในค.ศ. 1694 สมเด็จพระราชินีนาถแมรีที่ 2 สวรรคตด้วยโรคฝีดาษ ราชบัลลังก์อังกฤษตกอยู่กับพระเจ้าวิลเลียมที่ 3 ตามลำพัง จนถึงค.ศ. 1702
- ปลายรัชสมัยพระเจ้าวิลเลียมที่ 3 รัฐสภาประกาศพระราชบัญญัติว่าด้วยการสืบสันตติวงศ์(**Act of Settlement ค.ศ.1701**)โดยตัดสิทธิ์การสืบราชสมบัติของเจ้าชายเจมส์ เอ็ดเวิร์ด สจ๊วต(พระโอรสพระเจ้าเจมส์ที่ 2) โดยกำหนดให้
- ***เจ้าหญิงแอนน์พระราชธิดาเจ้าเจมส์ที่ 2 เป็นรัชทายาท(พระเจ้าวิลเลียมที่ 3 ไม่มีรัชทายาทที่ประสูติแต่สมเด็จพระราชินีนาถแมรีที่ 2)

- หากเจ้าหญิงแอนน์ไม่มีรัชทายาท ราชสมบัติให้ตกเป็นของโซเฟีย พาลาติเนท อีเล็กเตรสแห่งแฮนโนเวอร์ (**Sopia Palatinate , Electress of Hanover**) พระราชนัดดา(หลานตา) ในพระเจ้าเจมส์ที่ 1 และมีเชื้อสายของโซเฟีย(โซเฟียเป็นพระธิดาในเจ้าหญิงอลิซาเบท ราชกุมารีกับเฟรเดอริกที่ 5 อีเล็กเตอร์แห่งพาลาติเนท) และยังกำหนดให้กษัตริย์อังกฤษอุปถัมภ์นิกายแองกลิคันด้วย

- สมัยพระเจ้าวิลเลียมที่ 3 และสมเด็จพระราชินีนาถแมรีที่ 2 ครองราชย์ร่วมกันนั้นเป็นยุคที่กษัตริย์ไม่ยุ่งด้านการเมืองในอังกฤษ และเป็นยุคปรองดองระหว่างผู้นับถือนิกายโปรเตสแตนต์ในอังกฤษกับเนเธอร์แลนด์ (หลังจากเข้าสู่สงครามกันมาตั้งแต่ค.ศ.1665)

พระราชบัญญัติ Bill of Right ค.ศ. 1689

- มีสาระสำคัญคือ
- 1. กษัตริย์ไม่มีสิทธิ์ยับยั้งกฎหมายเก็บภาษีอากร หรือมีกองทัพโดยไม่ได้รับการยินยอมจากรัฐสภา
- 2. รัฐสภาควรจัดการประชุมบ่อยครั้ง สมาชิกสภาต้องได้รับการเลือกโดยเสรี และมีเสรีภาพในการอภิปราย
- 3. พลเมืองมีสิทธิ์ที่จะเสนอคำร้องทุกข์ต่อผู้ปกครองเมื่อรับความไม่เป็นธรรมโดยไม่ต้องเกรงกลัวอิทธิพลใดๆ
- 4. ผู้ที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำอาชญากรรม จะต้องมีการพิจารณาโดยลูกขุน

พระราชบัญญัติ Bill of Right ค.ศ. 1689

- 5. การลงโทษอย่างโหดร้ายและผิดปกติ การประกันและการปรับที่แพงเกินไป ถือว่าผิดกฎหมาย
- 6. กษัตริย์อังกฤษทุกพระองค์จะต้องนับถือลัทธิอังกฤษ

ข้อสังเกตสถานการณ์การเมืองอังกฤษในสมัยปฏิวัติ

- การปฏิวัติในอังกฤษถือว่าเป็นเหตุการณ์ปราศจากการนองเลือด
- 1. ระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์สิ้นสุดลง
- 2. รัฐสภามีอำนาจแทนกษัตริย์
- 3. ศาสนาคริสต์นิกายโปรเตสแตนต์ได้รับการคุ้มครอง
- 4. อิทธิพลของชนชั้นกลางในประเทศอังกฤษมั่นคงขึ้น
- *** แนวคิดของจอห์น ล็อก(John Lock)จากหนังสือ **Two Treaties of Government** ได้สนับสนุนรัฐสภาที่ล้มล้างอำนาจกษัตริย์ที่ปกครองโดยปราศจากความยุติธรรมเพื่อผลประโยชน์ของประชาชน

ข้อสังเกต แม้อังกฤษจะมีพระราชบัญญัติ Bill of Right แต่ยังไม่ใช้ระบอบประชาธิปไตย

1. รัฐสภาเป็นตัวแทนของทุกชนชั้น แต่สภาสูง(สภาขุนนาง) มีอำนาจมากกว่าสภาต่ำ(สภาสามัญ)
2. คนอังกฤษยังออกเสียงน้อย คนออกเสียงจะต้องเป็นเจ้าของที่ดิน
3. การที่ไม่มีการลงคะแนนลับทำให้เกิดการติดสินบนและข่มขู่
4. เมืองอุตสาหกรรมใหม่ ๆ ไม่มีตัวแทนในรัฐสภา(เมืองเก่าไม่ค่อยมีคนแต่ยังมีการเลือกตั้งผู้แทนอยู่)
5. สมาชิกรัฐสภาไม่มีเงินเดือน (คนมั่งคั่งเท่านั้นจะเป็นสมาชิกได้)
6. มีการกีดกันลัทธิคาทอลิกและชาวยิวเข้ารับราชการไม่ได้
7. ผู้ที่ขัดขวางทางการเมืองหลายร้อยคนถูกประหารชีวิต

ผลงานของพระเจ้าวิลเลียมที่ 3

- ตลอดรัชสมัยของพระเจ้าวิลเลียมที่ 3 ทรงใช้เวลากับการทำสงครามกับฝรั่งเศส (พระองค์ทรงชิงชัยฝรั่งเศสอย่างมาก และเป็นเหตุผลหนึ่งเมื่ออังกฤษทูลเชิญพระองค์ขึ้นครองราชย์ในสมัยการปฏิวัติอันรุ่งโรจน์) เพื่อแก้แค้นฝรั่งเศสที่เข้ารุกรานฮอลแลนด์มาโดยตลอด

พระเจ้าวิลเลียมที่ 3

- ค.ศ. 1689 รัฐสภาอังกฤษประกาศสงครามกับฝรั่งเศส เข้าร่วมสันนิบาตแห่งเอาส์บูร์ก (**League of Augsburg**) ที่จัดตั้งโดย
 - - จักรพรรดิเลโอโพลด์ที่ 1 (**Leopold I** ค.ศ.1658-1705)แห่งจักรวรรดิโรมันอันศักดิ์สิทธิ์
 - - สเปน
 - - เนเธอร์แลนด์
 - - สวีเดน
 - - บาวาเรีย
- เข้าร่วมรบเป็นพันธมิตร ทำสงครามสันนิบาตเอาส์บูร์ก(**War of the League of Augsburg**) หรือสงครามเก้าปี **Nine Years'war**.ค.ศ.1688-1697)

สงครามสันนิบาตเอาส์บูร์ก(War of the League of Augsburg) หรือ สงครามเก้าปี **Nine Years'war**.ค.ศ.1688-1697)

- สงครามสงครามสันนิบาตเอาส์บูร์ก คือ สงครามสกัดกั้นการแผ่อำนาจของพระเจ้าหลุยส์ที่ 14 แห่งฝรั่งเศส ที่ขยายดินแดนในเยอรมัน (ในอเมริกาก็มีการรบระหว่างอังกฤษกับฝรั่งเศส เช่นกัน)
- **** ในอังกฤษอาจเรียกว่าสงครามพระเจ้าวิลเลียม (King William's War) *****
- ค.ศ. 1694 อังกฤษจัดตั้งธนาคารประเทศอังกฤษ (**Bank of England**)ทำให้ระดมเงินทุนและเงินกู้เพื่อใช้สงคราม และกิจการอื่นๆ ทำให้เกิดประโยชน์ต่อการประเทศอังกฤษในเวลาต่อมา

- ขณะที่ฝรั่งเศส การทำสงครามยืดเยื้อทำให้เศรษฐกิจฝรั่งเศสแทบล้มละลาย สงครามสิ้นสุดลงด้วยสนธิสัญญาไรส์วิก(**treaty of Ryswick**) เดือนตุลาคม ค.ศ. 1697 ฝรั่งเศสสูญเสียดินแดนทั้งหมดที่ยึดได้ก่อนค.ศ. 1678 ยกเว้น เมืองสตราสบูร์ก(**Strassburg**)
- พระเจ้าหลุยส์ที่ 14 ทรงยอมรับพระราชอำนาจพระเจ้าวิลเลียมที่ 3 แห่งอังกฤษ
- ทรงยินยอมให้ดัชต์มีกองกำลังประจำการตามป้อมปราการต่าง ๆ ที่ตั้งเรียงรายรอบเนเธอร์แลนด์ของสเปนได้

รัชสมัยสมเด็จพระราชินีแอนน์(ค.ศ.1702-1714)

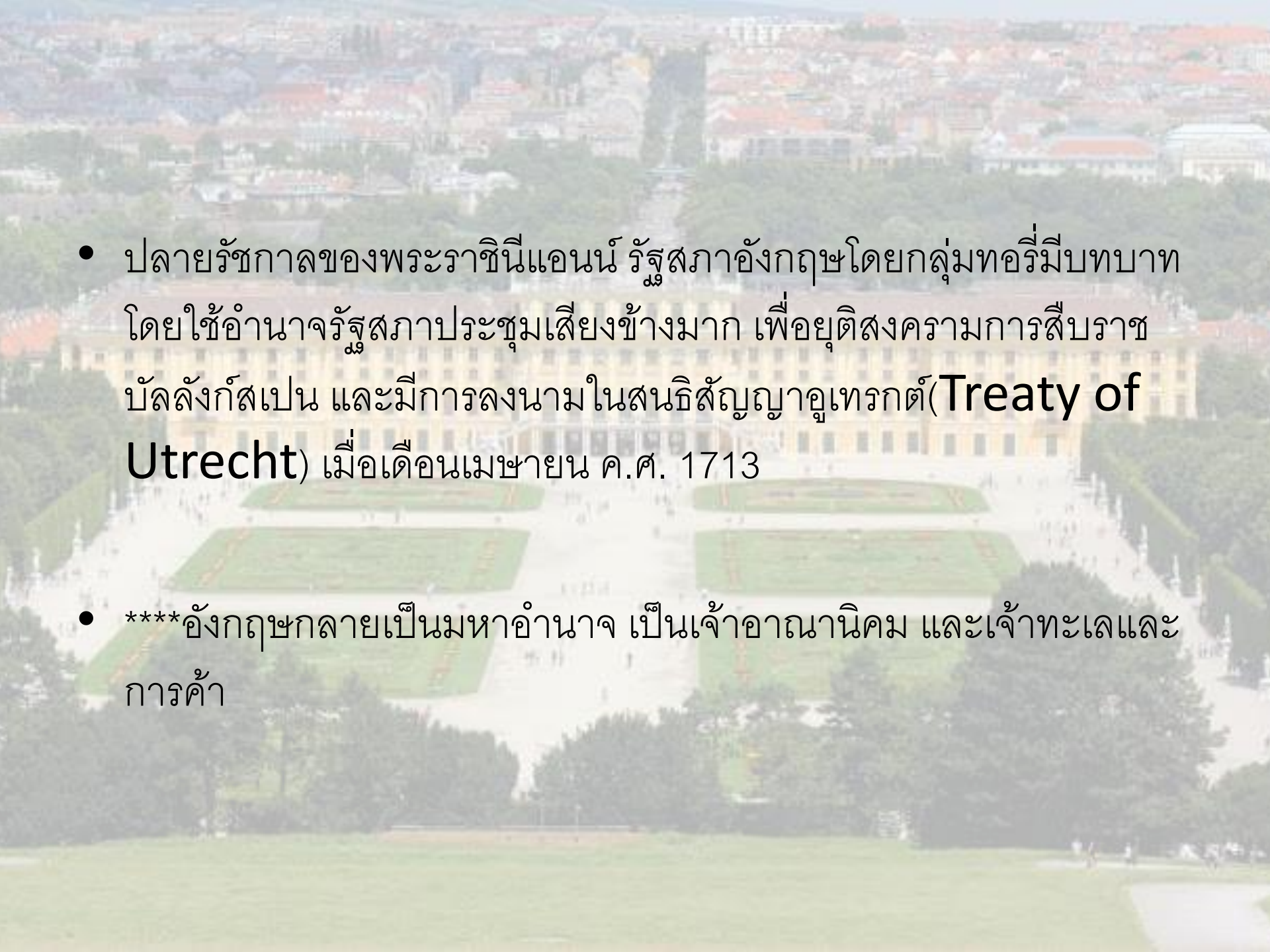
- เมื่อพระเจ้าวิลเลียมที่ 3 สวรรคต เจ้าหญิงแอนน์ พระราชธิดาในพระเจ้าเจมส์ที่ 2 ทรงครองราชย์ เป็นสมเด็จพระราชินีแอนน์
- พระองค์ทรงอภิเษกกับเจ้าชายจอร์จแห่งเดนมาร์ก(**George of Denmark**)ด้วยเหตุผลทางการเมือง(ทรงมีพระโอรสแต่ภายหลังทิวงคตในค.ศ.1700)
- *** พระราชินีแอนน์ทรงมีสุขภาพอ่อนแอ พระโรคอ้วน โรคพระข้ออักเสบและมีโรคอื่นๆหลายโรค ทำให้ต้องพึ่งที่ปรึกษา คือ จอห์น เซอร์ซิลด์ ดยุกแห่งมาร์ลบะระ(**John Cherchill ,Duke of Marborough**)

ความรู้เพิ่มเติม

- จอห์น เชอร์чилด์ ดยุกแห่งมาร์ลบะระ(John Cherchill ,Duke of Marborough)
- มีบทบาทสำคัญคือ ปราบกบฏดยุกแห่งมอนมัทซึ่งนำกองกำลังเข้าชิงราชสมบัติจากพระราชบิดาในค.ศ.1685
- มีบทบาทนำอังกฤษชนะกองทัพอังกฤษในยุทธการสำคัญต่าง ๆ เช่น สงครามการสืบราชบัลลังก์สเปน(**War of the Spanish Succession** ค.ศ.1701-1714)ซึ่งเป็นเวลาเกือบตลอดรัชสมัยของพระเจ้าจอร์จที่ 1 แอนน์
- ค.ศ.1702 เขานำกองทัพอังกฤษในยุทธการเบลล์ม (Battle of Blenheim) พระราชินีแอนน์พระราชทานที่ดินจำนวนมากให้เขาและรัฐสภาให้งบประมาณปลุกคฤหาสน์ขนาดใหญ่เรียกว่า วังบลานัม (**Blenheim**) เพื่อเป็นที่อยู่ของตระกูล (ผู้สืบสายโลหิตของเขาคนหนึ่งคือ เซอร์วินสตัน เชอร์чилล์(**Winston Cherchill** ค.ศ.1874-1965) นายกรัฐมนตรีอังกฤษ 2 สมัย (ค.ศ. 1940-1945 และค.ศ.1951-1955))

รัชสมัยสมเด็จพระราชินีแอนน์

- ในสมัยนี้มีการแย่งชิงอำนาจระหว่างพรรควิกและพรรคทออย่างรุนแรง
- อังกฤษเข้าร่วมสงครามการสืบราชบัลลังก์สเปน ค.ศ.1701-1714
- ค.ศ.1707 มีการตกลงกันระหว่างอังกฤษกับสก๊อตแลนด์ในการออกพระราชบัญญัติรวมสก๊อตแลนด์เข้าเป็นส่วนหนึ่งของอังกฤษ(**Act of Union**) โดยผนวกสก๊อตแลนด์ กับอังกฤษ และเวลส์เข้าด้วยกันเป็นสหราชอาณาจักรบริเตนใหญ่
- *** ชาวสก๊อตแลนด์มีสิทธิส่งผู้แทน 45 คนเป็นสมาชิกรับสภาอังกฤษ มีที่นั่งสภาสามัญและสภาขุนนาง สามารถมีกฎหมายและระบบการศึกษาเป็นของตนเอง
- **** มีพรพระประมุของค์เดียวกัน ขณั้้นคือพระราชินีแอนน์ เป็นพระองค์แรก ออกกฎหมายที่ยกเลิกภาษาซีซั้้นและหันมาใช้ระบบเดียวกับอังกฤษทั้งเกาะ
- *** ด้านศาสนาสก๊อตแลนด์ได้รับสิทธินับถือศานานิกายเพรสไบทีเรียนต่อไปได้

-
- ปลายรัชกาลของพระราชินีแอนน์ รัฐสภาอังกฤษโดยกลุ่มทอริมีบทบาท
โดยใช้อำนาจรัฐสภาประชุมเสียงข้างมาก เพื่อยุติสงครามการสืบราช
บัลลังก์สเปน และมีการลงนามในสนธิสัญญาอุเทรกต์(**Treaty of
Utrecht**) เมื่อเดือนเมษายน ค.ศ. 1713
 - ****อังกฤษกลายเป็นมหาอำนาจ เป็นเจ้าอาณานิคม และเจ้าทะเลและ
การค้า

ราชวงศ์แฮโนเวอร์

- สมเด็จพระราชินีแอนน์สวรรคต ตามพระราชบัญญัติการสืบสันตติวงศ์ ค.ศ. 1701 ได้กำหนดให้รัชทายาทนับถือศาสนาคริสต์นิกายอังกฤษ เท่านั้น ทำให้พระเจ้าจอร์จ หลุยส์ อิเล็กเตอร์แห่งแฮโนเวอร์ สืบทอดสมบัติเป็น
- พระนามว่า **พระเจ้าจอร์จที่ 1 (ค.ศ. 1714-1722)** เป็นปฐมกษัตริย์ ราชวงศ์แฮโนเวอร์ของอังกฤษ

ข้อสังเกต

- อังกฤษสมัยราชวงศ์แฮโนเวอร์ กษัตริย์ 2 พระองค์แรกคือ พระเจ้าจอร์จที่ 1 (ค.ศ. 1714-1727) และพระเจ้าจอร์จที่ 2 (ค.ศ. 1727-1760) ทรงผูกพันกับรัฐแฮโนเวอร์มากเป็นพิเศษ มากกว่าสนใจบริหารอังกฤษ
- และทรงไม่สนทักภาษาอังกฤษ ไม่เข้าใจระบบการปกครองและกิจกรรมทางการเมืองของอังกฤษ ทำให้การบริหารราชการแผ่นดินดำเนินงานโดยรัฐสภา ทำให้เกิดระบบคณะรัฐมนตรีและมีผู้นำคณะรัฐมนตรีคือ นายกรัฐมนตรี

พัฒนาการระบบคณะรัฐมนตรีของอังกฤษ

- พัฒนาการระบบคณะรัฐมนตรีมาจากกษัตริย์ทรงให้สิทธิ์ขาดการบริหารประเทศโดยทรงใช้คณะองคมนตรีหรือสภาองคมนตรี(**Privy Council**)เป็นผู้ถวายคำแนะนำ
- จนกระทั่งสมัยวิกตอเรียเพิ่มจาก14-15 คนในสมัยสมเด็จพระนางเจ้าอลิซาเบทที่ 1 (ค.ศ. 1558-1603)เป็น50 คนในรัชกาลต่อมา ซึ่งทำให้เกิดการถวายคำแนะนำหลากหลายและปัญหาการเก็บความลับไม่ได้

- เดิมในสมัยพระเจ้าชาลส์ที่ 2 (ค.ศ. 1660-1685) ทรงใช้เฉพาะองคมนตรีคนสำคัญเท่านั้น
- การใช้คณะทำงานแทนพระมหากษัตริย์อย่างจริงจัง เริ่มต้นในสมัย
- พระราชินีแอนน์ เนื่องจากพระองค์มีปัญหาสุขภาพ ไม่สามารถว่าราชการแผ่นดินอย่างสม่ำเสมอได้ ทำให้เกิดคณะบริหารงานแผ่นดิน เรียกว่า **Cabinet** ซึ่งหมายถึงห้องเล็กๆ ที่ใช้ปรึกษาหารือ จึงเป็นที่มาของคณะรัฐมนตรี

นายกรัฐมนตรีคนแรกของอังกฤษ เซอร์โรเบิร์ต วอลโพล

- นายกรัฐมนตรีคนแรกของอังกฤษ เซอร์โรเบิร์ต วอลโพล
- คณะรัฐมนตรีได้พัฒนามากขึ้นในสมัยราชวงศ์แฮนโนเวอร์ เพราะพระเจ้าจอร์จที่ 1 และพระเจ้าจอร์จที่ 2 (เนื่องจากเป็นชาวเยอรมันโดยกำเนิด) ไม่สนใจพระทัยในกิจการอังกฤษและไม่สั่งห้ามภาษาอังกฤษ (ทั้งสองพระองค์ผูกพันกับเมืองแฮนโนเวอร์มากกว่าอังกฤษ) ทำให้เซอร์โรเบิร์ต วอลโพล (**Sir Robert Walpole**) ผู้นำพรรควิก เป็นผู้บริหารราชการแผ่นดิน

สถานการณ์การเมือง

อังกฤษมีนโยบายต่อต้านอำนาจของสเปน(ตรงกับพระเจ้าฟิลิปที่ 5
(**Phillp V** ค.ศ. 1700-1746)

ค.ศ.1718อังกฤษทำสนธิสัญญาพันธมิตรสี่เส้า(**Quadruple Alliance**)กับฝรั่งเศส ฮอลแลนด์ และออสเตรีย

เนื่องจากพระเจ้าฟิลิปที่ 5 พยายามแย่งชิงบัลลังก์ฝรั่งเศสหลังหลุยส์ที่14
สวรรคตและเปนพยายามเข้ายึดครองดินแดนเยอรมัน

- ค.ศ. 12719 กองทัพเรืออังกฤษ ฝรั่งเศสชนะสเปน สเปนยอมทำสนธิสัญญามาดริด(ค.ศ. 1721) ยอมเป็นพันธมิตรกับอังกฤษกับฝรั่งเศส
- ขณะเดียวกัน สวีเดนพยายามแผ่อำนาจไปแถบทะเลบอลติก สวีเดนทำสนธิสัญญากับอังกฤษเพื่อต่อต้านการขยายอำนาจของรัสเซียในแถบทะเลบอลติก
- ****ถือเป็นการถ่วงดุลอำนาจในยุโรป อังกฤษที่ความมั่นคงทางทหารหากมีการสู้รบกันในยุโรป

- ในสมัยพระเจ้าจอร์จที่ 1 วอลโพล มีบทบาทสำคัญทางการเมืองและเศรษฐกิจอย่างมาก
- เขาลดดอกเบี้ยเงินกู้ ปรับปรุงภาษีอากรที่ซับซ้อน ยกเลิกภาษีส่งออกสินค้าอุตสาหกรรม เก็บภาษีที่ดินในอัตราต่ำ
- เขาดำรงตำแหน่งยาวนาน 21 ปี และประกองกับพระเจ้าจอร์จที่ 1 และพระเจ้าจอร์จที่ 2 เป็นชาวเยอรมันโดยกำเนิด สนใจกิจกรรมของรัฐสภายุโรปมากกว่า ทำให้อำนาจของการบริหารงานตกอยู่กับนายกรัฐมนตรีเป็นหลัก

- อังกฤษเข้าสู่สงครามกับสเปนในค.ศ. 1739 สาเหตุจากสงครามมาจากพ่อคิ
อังกฤษไม่พอใจการผูกขาดการค้าของสเปนในทวีปอเมริกาใต้
- พ่อค้าอังกฤษลักลอบต่างลักลอบค้าขายมาโดยตลอด พ่อค้าอังกฤษจึงถูก
ตรวจค้น และคุกคามจากสเปนโดยไร้เหตุผลอยู่บ่อยครั้ง
- ***พ่อค้าอังกฤษลักลอบค้าทาสผิดำจากแอฟริมากว่าข้อกำหนดใน
สนธิสัญญาแตรกต์(**The Treaty of Utrecht**)ค.ศ. 1714 ในครั้งหนึ่ง
สเปนเคยตัดหูนักเดินเรือชาวอังกฤษชื่อเจนกินส์ ทำให้เกิดการทำสงคราม
เรียกว่าสงครามหูเจนกินส์(**War of Jenkins' Ear**) 3 ปี และขยายตัว
ทำให้อังกฤษเข้ารบในสงครามสืบบัลังก์ออสเตรีย(ค.ศ. 1740-1748)ที่ซึ่งส่ง
ผลให้วอลโพลหมดอำนาจลงในที่สุด ต่อมาพรรควิกและพรรคทอริจึงร่วม
จัดตั้งรัฐบาลผสมในเวลาต่อมา

กบฏจาโคไบต์

- แม้ว่าพระราชบัญญัติการสืบสันตติวงศ์ค.ศ. 1701 ระบุชัดเจนถึงการสืบราชสมบัติของราชวงศ์แฮโนเวอร์ก็ตาม
- ต้นรัชกาลของพระเจ้าจอร์จที่ 1 ค.ศ. 1715 พระเจ้าเจมส์ เอ็ดเวิร์ด สจ๊วต (พระโอรสของของพระเจ้าเจมส์ที่ 2 แห่งราชวงศ์สจ๊วต ถูกตัดสิทธิ์การสืบราชสมบัติ ได้นี้ไปยังสกอตแลนด์

- ค.ศ.1715 พระเจ้าเจมส์ เอ็ดเวิร์ด สจ๊วต ได้รวบรวมกำลังพลจากกลุ่มที่ยกย่องราชวงศ์สจ๊วต เพื่อทวงราชสมบัติ (พวกเขาโคไบต์ยกย่องให้ท่านเป็นพระเจ้าแผ่นดิน คือพระเจ้าเจมส์ที่ 3 แห่งอังกฤษ และเป็นพระเจ้าเจ้าที่ 7 แห่งสกอตแลนด์)
- ***แต่กองทัพอังกฤษปราบปรามกลุ่มกบฏนี้ได้ พระเจ้าเจมส์ได้ลี้ภัยไปยังฝรั่งเศส ในขณะที่นั้นพระเจ้าหลุยส์ที่ 14 ได้สวรรคตลง ฝรั่งเศสบอบช้ำกับสงครามสืบราชวงศ์สเปน จึงปฏิเสธที่จะเข้ามายุ่งเกี่ยวกับการเมืองอังกฤษ ทำให้กลุ่มจาโคไบต์และพระเจ้าเจมส์ล้มเหลว

- ต่อมา ในสมัยพระเจ้าจอร์จที่2 แห่งราชวงศ์แฮนโนเวอร์
- เจ้าชายชาร์ล เอ็ดเวิร์ด สจ๊วต(**Charles Edward Stuart**) พระโอรสในพระเจ้าเจมส์ เอ็ดเวิร์ด สจ๊วต
- เมื่อค.ศ. 1745 เจ้าชายชาร์ล เอ็ดเวิร์ด สจ๊วต เสด็จจากฝรั่งเศสเข้าสกอตแลนด์รวบรวมกลุ่มจาโคไบต์และทหารจากไฮน์แลนด์(**Highland**)จำนวน 3,000คน เข้าบุกยึดเมืองเอดินบะระ(**Edinburgh**) และรบชนะอังกฤษในระยะสั้นๆ ภายหลังอังกฤษสามารถเอาชนะกบฏจาโคไบต์ได้ และสังหารทหารจากไฮน์แลนด์ จำนวนมาก และทรمانกลุ่มกบฏจาโคไบต์อย่างรุนแรงบางส่วนได้ขายเป็นทาสในไร่เกษตรในอเมริกา

- ด้านการเมือง อังกฤษลดบทบาทและอำนาจหัวน้ำท้องถิ่น / ชนเผ่า (**Clan**) ในการปกครองท้องถิ่นในดินแดนไฮน์แลนด์ ทำลายสัญลักษณ์พวกไฮน์แลนด์ เช่น ห้ามใส่ผ้าคลุมลายหมากรุก (**Kilt, Tartan**) ซึ่งเป็นเอกลักษณ์ประจำตระกูลต่าง ๆ ของชนเผ่าที่สะท้อนประวัติศาสตร์หรือความสำคัญของชนเผ่า /
- ***การปราบปรามกลุ่มจาโคไบต์ครั้งนี้ทำให้ฐานะราชวงศ์แฮโนเวอร์มั่นคงยิ่งขึ้น

พระเจ้าจอร์จที่ 3 กับพระราชอำนาจ

- พระเจ้าจอร์จที่ 3 ทรงเป็นกษัตริย์ที่ประสูติและได้รับการอภิบาลตามแบบแผนราชสำนักอังกฤษ
- ทรงครองราชย์ยาวนาน 60 ปี (ยาวนานกว่ากษัตริย์พระองค์อื่นๆ ก่อนหน้านี้)
- ในช่วง 10 ปีแรกของการครองราชย์ของพระเจ้าจอร์จที่ 3 อังกฤษติดพันในสงคราม 7 ปี (ซึ่งติดพันมาตั้งแต่รัชกาลก่อน) ภายในอังกฤษมีการเล่นพรรคเล่นพวก มีการทุจริตและคณะรัฐบาลอ่อนแอ พระเจ้าจอร์จที่ 3 ทรงแทรกแซงการเมืองอังกฤษทำให้เปลี่ยนนายกรัฐมนตรีถึง 7 คน

- พระเจ้าจอร์จที่ 3 ทรงต้องการปกครองอังกฤษ รัฐบาลเป็นเพียงผู้รับใช้พระองค์และต้องปฏิบัติตามพระราชประสงค์
- ทำให้พระองค์ขัดแย้งกับคณะรัฐมนตรีและนายกรัฐมนตรี เช่น วิลเลียม พิตต์(บิดา) (**William Pitt,the Elder**) เป็นต้น
- ภายหลังปลายรัชสมัยพระเจ้าจอร์จที่ 3 ทรงแต่งตั้งวิลเลียม พิตต์ (บุตร)(**William Pitt,the Younger**)ซึ่งมีบทบาทในการสั่งการหน่วยต่าง ๆ ในยุคนั้นอังกฤษได้รับการปกครองแบบนายกรัฐมนตรี และนำไปสู่หัวหน้าพรรคการเมืองเสียงข้างมากในการดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี (ทำให้กษัตริย์ไม่สามารถแทรกแซงการเมืองได้อีกต่อไป)

- เหตุผลที่ วิลเลียมพิตต์(บุตร) มีอำนาจแท้จริงในการปกครองประเทศ เนื่องจากปลายรัชสมัยพระเจ้าจอร์จที่ 3 ทรงมีสุขภาพไม่แข็งแรง (วิปลาศ) ปลายค.ศ. 1810ทำให้ไม่สามารถกำกับราชการแผ่นดินได้ และทรงออกพระราชบัญญัติผู้สำเร็จราชการโดยอัญเชิญเจ้าชายแห่งเวลส์เป็นผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

เจ้าชายจอร์จ ออกัสตัส เฟรเดอริก (George Augustus Frederick) เจ้าชาย
แห่งเวลส์ ปฏิบัติหน้าที่ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ (แทนพระเจ้าจอร์จที่ 3 (ค.ศ.
1811-1820)) ต่อมาได้ครองราชย์พระนามว่าพระเจ้าจอร์จที่ 4 (George IV ค.ศ.
1820-1830)

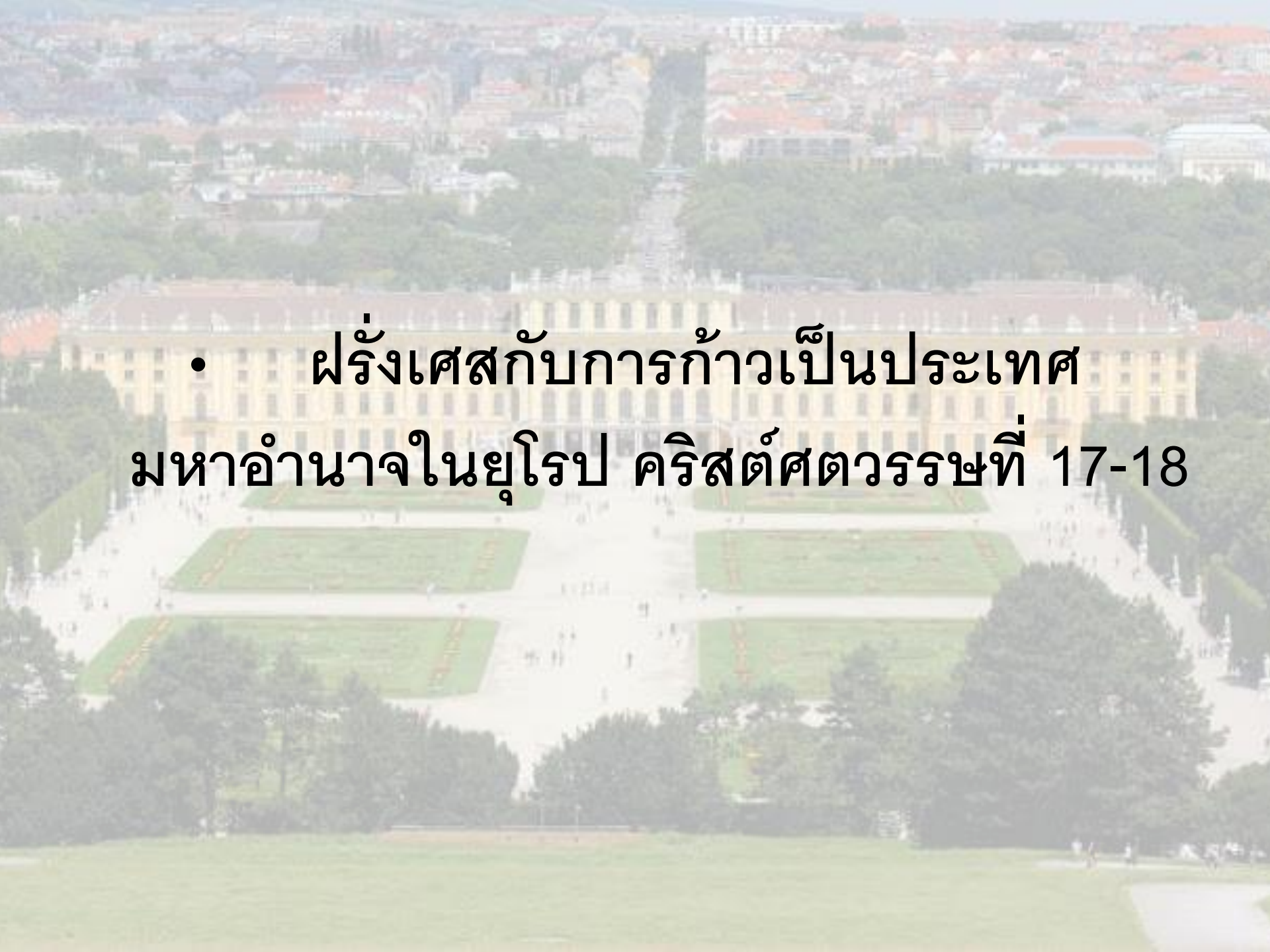

เหตุการณ์สำคัญในสมัยพระเจ้าจอร์จที่3

- ปัญหาอาณานิคมอังกฤษในอเมริกาเริ่มตึงเครียด จาก
- พระราชบัญญัติน้ำตาล (**Sugar Act 1 ค.ศ. 1764**) มีจุดมุ่งหมายเก็บภาษีน้ำตาลที่ส่งไปจำหน่ายในอาณานิคม
- พระราชบัญญัติสแตมป์ (**Stamp Act ค.ศ. 1765**) ที่กำหนดให้เอกสารต่าง ๆ ในอาณานิคมและอังกฤษต้องติดแสตมป์ก่อนจะมีผลบังคับใช้ตามกฎหมาย
- พระราชบัญญัติศุลกากรขาเข้าในอเมริกา (**American Import Duties Act ค.ศ. 1767**) คือการเรียกภาษีขาเข้าจากใบชาและผลิตภัณฑ์บางอย่าง เช่น กระดาษและแก้ว เป็นต้น
- ***ส่งผลทำให้ชาวอาณานิคมอเมริกาไม่พอใจ มีการประท้วงรุนแรง จนเข้าไปสู่การต่อต้านอังกฤษในอเมริกา

- นโยบายพระเจ้าจอร์จที่ 3 ต่อาณานิคม มีความแข็งกร้าว และมองว่า การต่อต้านคือการเป็นกบฏ
- คนอเมริกัน มองว่าการออกพระราชบัญญัติต่าง ๆ ริดรอนสิทธิ เสรีภาพ ชาวชาวอาณานิคมอเมริกัน
- นำไปสู่คำประกาศอิสรภาพ (**Declaration of Dependence**) เพื่อแยกตนเองเป็นอิสระจากการปกครองของอังกฤษ เมื่อวันที่ 4 กรกฎาคม ค.ศ. 1776 ทำให้เกิดสงครามต่อสหรัฐอเมริกา กับ อังกฤษจนถึง ค.ศ. 1781

- การสูญเสียอาณานิคมอเมริกาในสมัยพระเจ้าจอร์จที่ 3 แต่อังกฤษได้เข้าครอบครองดินแดนออสเตรเลียแทน เนื่องจากหลังสูญเสียอาณานิคมอเมริกา อังกฤษไม่สามารถระบายนักโทษไปยังอาณานิคมได้ดังที่เคยปฏิบัติมายาวนาน
- ทำให้ค.ศ.1787 อังกฤษจัดส่งนักโทษไปยังชายฝั่งตะวันออกของออสเตรเลีย (ขณะนั้นเรียกว่า นิวฮอลแลนด์) ซึ่งเป็นดินแดนที่กัปตันเจมส์ คูก(**James Cook**) ได้สำรวจและอ้างเป็นสิทธิของอังกฤษเมื่อค.ศ. 1770 ส่งผลให้อังกฤษส่งนักโทษและครอบครองออสเตรเลียทั้งหมด

• ฝรั่งเศษกับการก้าวเป็นประเทศ
มหาอำนาจในยุโรป คริสต์ศตวรรษที่ 17-18

ฝรั่งเศสก่อนคริสต์ศตวรรษที่ 17

- ค.ศ 987 ทายาทคนสุดท้ายของพระเจ้าชาร์ล เลอมาญู (กษัตริย์องค์แรกแห่งจักรวรรดิโรมันอันศักดิ์สิทธิ์) ทายาทสวรรณคตลง
- ชุมนางฮุค คาเปท์ ได้สร้างรัฐรอบกรุงปารีส เป็นรัฐอิสระต่อกัน เป็นเวลา กว่า 300 ปี
- สงครามร้อยปี ค.ศ. 1337-1453 เป็นสงครามระหว่างอังกฤษและฝรั่งเศส (ฝรั่งเศสขัดขวางการยึดครองดินแดนของอังกฤษ)
- เกิดวีรสตรีคือ อโจน ออฟ อาร์ค นำกองทัพฝรั่งเศสขับไล่กองทัพอังกฤษ (แต่ถูกอังกฤษจับได้ จึงถูกเผาทั้งเป็นในฐานะเป็นแม่มด) ส่งผลให้ชาวฝรั่งเศสรักชาติเป็นอันมาก

ฝรั่งเศสก่อนคริสต์ศตวรรษที่ 17

- ค.ศ. 1180-1223 พระเจ้าฟิลิป ออگัสตุส ยึดครองดินแดนที่เป็น
อังกฤษในฝรั่งเศส

ฝรั่งเศสครอบครองตุลูสทางภาคใต้ของฝรั่งเศส

ค.ศ. 1226-1270 พระเจ้าหลุยส์ที่ 9 จัดตั้งระบบการเงินใหม่

จำกัดอำนาจขุนนาง ปฏิรูปกฎหมาย ให้กษัตริย์มี
อำนาจแทนที่จะอยู่ในอำนาจขุนนาง

ฝรั่งเศสก่อนคริสต์ศตวรรษที่ 17

- ค.ศ. 1285 -1324 พระเจ้าฟิลิปที่ 4

เพิ่มอำนาจให้กษัตริย์ โดยเก็บภาษีที่ดินของวัดและนักบวช

ยึดทรัพย์สินของอัศวินเทมพลาร์ ขยายอาณาเขต

** ย้ายสันตะปาปาจากกรุงโรมไปอยู่ที่เมืองอเวียง ใน
ฝรั่งเศสเพื่อหาเสียงสนับสนุนจากประชาชน

*** มีการประชุมที่เรียกว่า **Estates General** ในค.ศ. 1302 เป็นการ
ประชุมผู้แทนประกอบด้วยชนชั้นกลาง ขุนนางและนักบวช

ฝรั่งเศสก่อนคริสต์ศตวรรษที่ 17

- ค.ศ. 1461-1483 พระเจ้าหลุยส์ที่ 11
- ***รวมฝรั่งเศสทั้งประเทศ (ยกเว้นแต่บริตานี)
- อยู่ในอำนาจของกษัตริย์
- ขุนนางและสภา Estates General มีอำนาจเล็กน้อย

ข้อสังเกตฝรั่งเศสก่อนคริสต์ศตวรรษที่ 17

- ฝรั่งเศสทำสงครามในสมัยพระเจ้าหลุยส์ที่ 11 หลังสงครามฝรั่งเศสกลายเป็นประเทศใหม่
- *** ขุนนางจำนวนมากเสียชีวิตในสงคราม
- อังกฤษไม่สามารถแทรกแซงฝรั่งเศสมากนัก
- กษัตริย์ฝรั่งเศสมีพระราชอำนาจมาก

สงครามศาสนา (เหตุการณ์สำคัญในคริสต์ศตวรรษที่ 16)

- สงครามศาสนาระหว่างคาทอลิกและโปรเตสแตนต์ ในศตวรรษที่ 16 เกิดสงครามระหว่างคาทอลิกกับพวกฮุกเกอโนต์ (คนที่นับถือโปรเตสแตนต์ในฝรั่งเศส)
- เมื่อสงครามสิ้นสุดลง **พระเจ้าเฮนรีแห่งนาวาร์** (ซึ่งเป็นฮุกเกอโนต์) ได้เปลี่ยนมานับถือคาทอลิก และได้เป็นกษัตริย์ฝรั่งเศส
- มีการออก**พระราชกฤษฎีกาแห่งน็องซ์ (Edict of Nantes)** ค.ศ.1598 มีสาระสำคัญคือให้เสรีภาพในการนับถือศาสนา

ฝรั่งเศสก่อนคริสต์ศตวรรษที่ 17

- พระเจ้าเฮนรีแห่งฝรั่งเศสและรัชทายาทต่อมา ทำให้ฝรั่งเศสมีความเข้มแข็ง กลายเป็นประเทศที่มั่งคั่ง
 - ต่อมา ค.ศ 1598-1610 พระเจ้าเฮนรีที่ 4 (มีเสนาบดีสำคัญคือ ซูลลี)
 - เพิ่มเงินในพระคลังโดยลดความฟุ่มเฟือย
- ก่อสร้างสาธารณะ ส่งเสริมการเกษตร ปลดค้าขายทำให้ฝรั่งเศสมั่งคั่งมากยิ่งขึ้น

ฝรั่งเศส คริสต์ศตวรรษที่ 17

- ค.ศ. 1610-1643 พระเจ้าหลุยส์ที่ 13 (มีเสนาบดีสำคัญคือ คาร์ดินัล ริเชอลีเออ ค.ศ.1624-1642)
* กษัตริย์ปกครองด้วยระบอบทาสีทธิ
- 1.. บังคับให้ฮูกเกอโนท์ ถอนสิทธิพิเศษบางประการ เช่น การเป็นทหาร และสิทธิทางการเมือง
- 2.ทำลายป้อมปราการของขุนนาง
- 3.โยงอำนาจการปกครองท้องถิ่นเข้าสู่ศูนย์กลาง (ส่งข้าหลวงไปปกครองมณฑลต่าง ๆ แทนกษัตริย์)
- 4. ฝรั่งเศสเป็นประเทศชั้นนำในยุโรปโดยทอนอำนาจราชวงศ์ฮับบูร์ก (ปกครองออสเตรีย) ในการทำสงครามสามสิบปี (ค.ศ. 1618-1648)

ฝรั่งเศส คริสต์ศตวรรษที่ 17

- ค.ศ. 1610-1643 พระเจ้าหลุยส์ที่ 13 (สมัยเสนาบดีคนสำคัญคือ คาร์ดินัล มาซาแรง ค.ศ 1643-1661) (** มาซาแรงคนสำคัญในสมัยพระเจ้าหลุยส์ที่ 14 ด้วย)
- *** ขุนนางพยายามแสวงหาอำนาจคืนมา กษัตริย์ทำลายอำนาจขุนนาง(ขุนนางในฟรองเด)
มีการขยายดินแดนฝรั่งเศสในยุโรป
กษัตริย์มีอำนาจเด็ดขาด

ฝรั่งเศส คริสต์ศตวรรษที่ 17-18

- ค.ศ. 1643-1715 พระเจ้าหลุยส์ที่ 14

เสนาบดีคนสำคัญ (คาร์ดินัล มาซาแรง ค.ศ 1643-1661)

(คอลลแบร์ด ค.ศ. 1665-1683) มีการใช้งบประมาณ
จำนวนมาก

ฝรั่งเศส คริสต์ศตวรรษที่ 17-18

- ค.ศ. 1643-1715 พระเจ้าหลุยส์ที่ 14
- **ใช้ระบบการตั้งงบประมาณ
- การส่งเสริมเกษตรกรรมและอุตสาหกรรมใหม่ ๆ
- ส่งเสริมกองทัพเรือฝรั่งเศสให้เข้มแข็ง
- ยกเลิกการเก็บภาษีศุลกากรภายในประเทศเพื่อส่งเสริมการค้าขาย
- ส่งเสริมการสร้างอาณานิคม ในอินเดียและอเมริกาให้กว้างขวางออกไป
- สามารถทำสงคราม(อันสิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายเป็นอันมากได้)

- ยุคแห่งเหตุผล (**Age of Reason**) หรือ
ยุคการปฏิวัติทางสติปัญญา
(**Age of Enlightenment**)
ในศตวรรษที่ 18

นักคิดคนสำคัญ

- นักคิดในกลุ่มฟิโลซอฟ(Philosophe)หรือที่เรียกว่านักปรัชญาเมธี
- เริ่มต้นจาก**วอลแตร์ (Voltaire)** นักคิดชาวฝรั่งเศสเดินทางไปยังอังกฤษค.ศ.1726-1729แล้วเขียนหนังสือ **Letters on the English** หรือ **The Philosophical Letters**

สะท้อนปฏิรูประบบสังคมและการเมืองซึ่งมีผลต่อนักคิดในสมัยนั้นอย่างมาก
ซึ่งเกิดแสงสว่างในยุคนี้

โดยมีอิทธิพลมาจาก จอห์น ล็อก (ชาวอังกฤษ) เมื่อค.ศ. 1690 เขียนผลงานเรื่อง**Two Treatises of Government** โดยหนังสือสะท้อนให้รัฐตระหนักถึง**นิติสัญญา**ระหว่างรัฐกับประชาชนในการปกป้องและไม่ละเมิดสิทธิประชาชนในชีวิต เสรีภาพ และทรัพย์สิน

นักคิดคนสำคัญ

- วอลแตร์ (**Voltaire**) โจมตีระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์

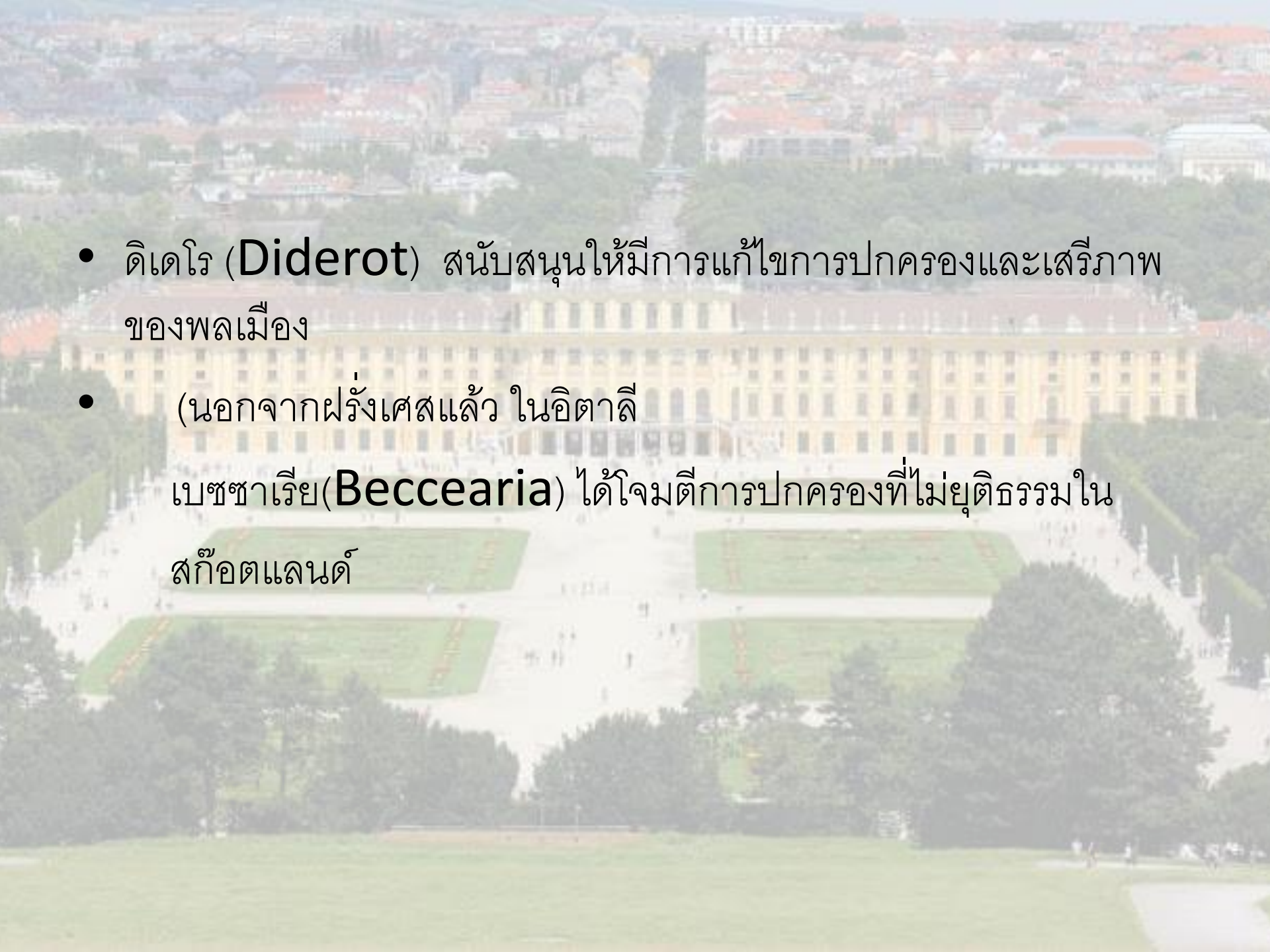
สนับสนุนเสรีภาพในการพูด การพิมพ์ และกานับถือศาสนา

- มองเตสกีเยอ (montesquieu) สนับสนุนให้มีรัฐบาลที่แบ่งอำนาจการปกครองออกจากกัน

- รัสเซีย (Rousseau) สนับสนุนอำนาจอธิปไตยที่มาจากปวงชน

-
- ดิเดโร (**Diderot**) สนับสนุนให้มีการแก้ไขการปกครองและเสรีภาพของพลเมือง
 - (นอกจากฝรั่งเศสแล้ว ในอิตาลี
เบซซาริเยอ(**Beccearia**) ได้โจมตีการปกครองที่ไม่ยุติธรรมใน
สก๊อตแลนด์

- อדם สมิท (Adam Smith) ได้โจมตีรัฐบาลที่ไม่เข้มแข็งเรื่อง
อุตสาหกรรมและการพาณิชย์

ความสำคัญของยุคภูมิปัญญา

- อิทธิพลของนักเขียนในยุคภูมิปัญญามีผลต่อชาวฝรั่งเศส
- แม้จะมีการกวาดล้างเรื่องหนังสือพิมพ์(อยู่ในอำนาจของศาสนา)
- แต่มีนักเขียนที่พิมพ์หนังสือของพวกเขาให้พวกฐานันดรที่ 3 ได้อ่านกันอย่างแพร่หลายในประเทศฝรั่งเศส
- แนวคิดของนักเขียนเหล่านี้ได้แพร่หลายไปยังอาณานิคมในอเมริกาด้วย

แนวคิดในยุคภูมิธรรม ส่งผลต่อกษัตริย์ทรงภูมิธรรม

- การใช้สติปัญญาและความมีเหตุผล ส่งผลให้กษัตริย์ในคริสต์ศตวรรษที่ 18 นำแนวคิดนี้เป็นหลักการปกครองและบริหารงานราชการแผ่นดิน ที่เปิดโอกาสให้พลเมือง โดยเฉพาะปัญญาชนสามารถแสดงความคิดเห็นต่าง ๆ อย่างกว้างขวาง ข้อคิดเห็นที่เกี่ยวกับเสรีภาพ และปัญหาสิทธิเสมอภาคของพลเมือง และรูปแบบการปกครองที่ประชาชนมีส่วนร่วม
***เป็นที่มาของปรัชญาการเมืองและการวางรากฐานความคิดประชาธิปไตยสมัยใหม่ต่อยุโรป

พระนางซารีนาคะเทอรินมหาราช(ค.ศ. 1762-1796)

- พระนางซารีนาคะเทอรินมหาราช(**Caterine the Great**) หรือ พระนางซารีนาคะเทอรินที่ 2 ทรงเป็นราชนาріองค์ที่ 4 ที่ปกครองรัสเซีย พระองค์ทรงขึ้นครองราชย์ต่อจากพระเจ้าซาร์ปีเตอร์ที่ 3 (**Peter III ค.ศ.1761-1762**)พระสวามี
- พระนางมีชาติกำเนิดเป็นชาวเยอรมัน แต่อุทิศพระองค์เพื่อรัสเซีย ทรงเลื่อมใสนักปรัชญาเมธี จนได้รับยกย่องว่าเป็นกษัตริย์แห่งยุคทองภูมิธรรม
- ***ทรงดำเนินนโยบายปรับปรุงรัสเซียให้ทันสมัยเพื่อสร้างความเป็นธรรมแก่สังคม
- ***ทำให้รัสเซียขยายอำนาจเป็นมหาอำนาจในยุโรปต่อจากพระเจ้าซาร์ปีเตอร์มหาราช(ค.ศ. 1682-1725)
- ***สามารถทำให้รัสเซียมีทางออกทางทะเลสู่ทะเลเมดิเตอร์เรเนียนได้สำเร็จ และผนวกดินแดนโปแลนด์ รัสเซียสามารถสร้างกองทัพเรือและครอบครองดินแดน 2 ใน 32 ของโปแลนด์ *** ทำให้รัสเซียก้าวเป็นมหาอำนาจในยุโรป

- การปฏิวัติค.ศ. 1789 -1799

สาเหตุสำคัญ

- 1. การปกครองตามระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์
- 2. อภิสิทธิ์สำหรับชนกลุ่มน้อย แต่พลเมืองส่วนใหญ่ยากจนข้นแค้น
- 3. การเก็บภาษีอย่างหนักและไม่ยุติธรรม
- 4. อิทธิพลของนักเขียนที่โจมตีการปกครองระบอบเก่า

สาเหตุสำคัญ

- 5.การจำกัดสิทธิในการประกอบอาชีพ และการพาณิชย์
- 6.ความฟุ่มเฟือยและความเกียจคร้านของกลุ่มอภิสิทธิ์ชน (เมื่อเทียบกับงานหนักและความยากจนของสามัญชนทั่วไป)
- 7. ความร่ำรวยและอำนาจที่เพิ่มขึ้นของชนชั้นกลางในฝรั่งเศส
- 8. อิทธิพลของการปฏิวัติที่ปราศจากการนองเลือด(ค.ศ. 1688-1689)ในอังกฤษและการปฏิวัติอเมริกา (ค.ศ. 1776-1783)

ชนวนที่ทำให้เกิดการปฏิวัติ

- **การล้มละลายของประเทศจากการทำสงครามและการใช้จ่ายฟุ่มเฟือยในสมัยพระเจ้าหลุยส์ที่ 14 และพระเจ้าหลุยส์ที่ 15

ในสมัยพระเจ้าหลุยส์ที่ 16 แทบไม่มีเงินในท้องพระคลังเลยทำให้เผชิญปัญหาอย่างหนัก จึงขอความช่วยเหลือจากพระมเหสี คือพระนางแมรี อังตัวเน็ต (เจ้าหญิงออสเตเรีย)

พระนางแมรี อังตัวเน็ต(Marie Antoinette)

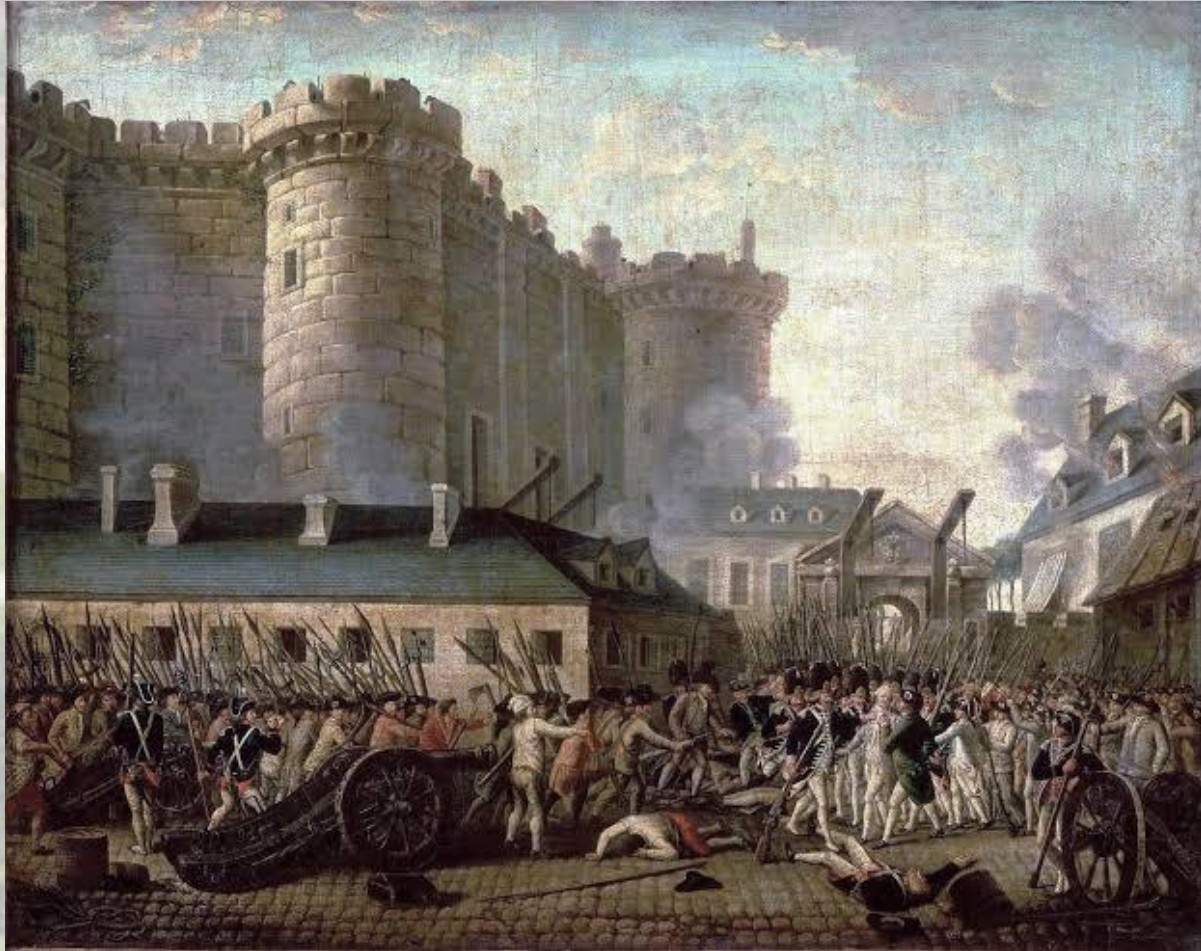
- ปัญหาสำคัญคือ ขุนนางไม่ให้ความร่วมมือและไม่ยอมทำตามคำแนะนำของเสนาบดีว่าการการคลัง ตูร์โกท์ (**Tugot**) และเนคเกอร์ (**Necker**)
- ทำให้พระเจ้าหลุยส์ที่ 16 จึงต้องเรียกประชุมสภา **Estantes General** ซึ่งไม่ได้ประชุมมาตั้งแต่ค.ศ. 1614 เพื่อระดมเงินเข้าท้องพระคลัง

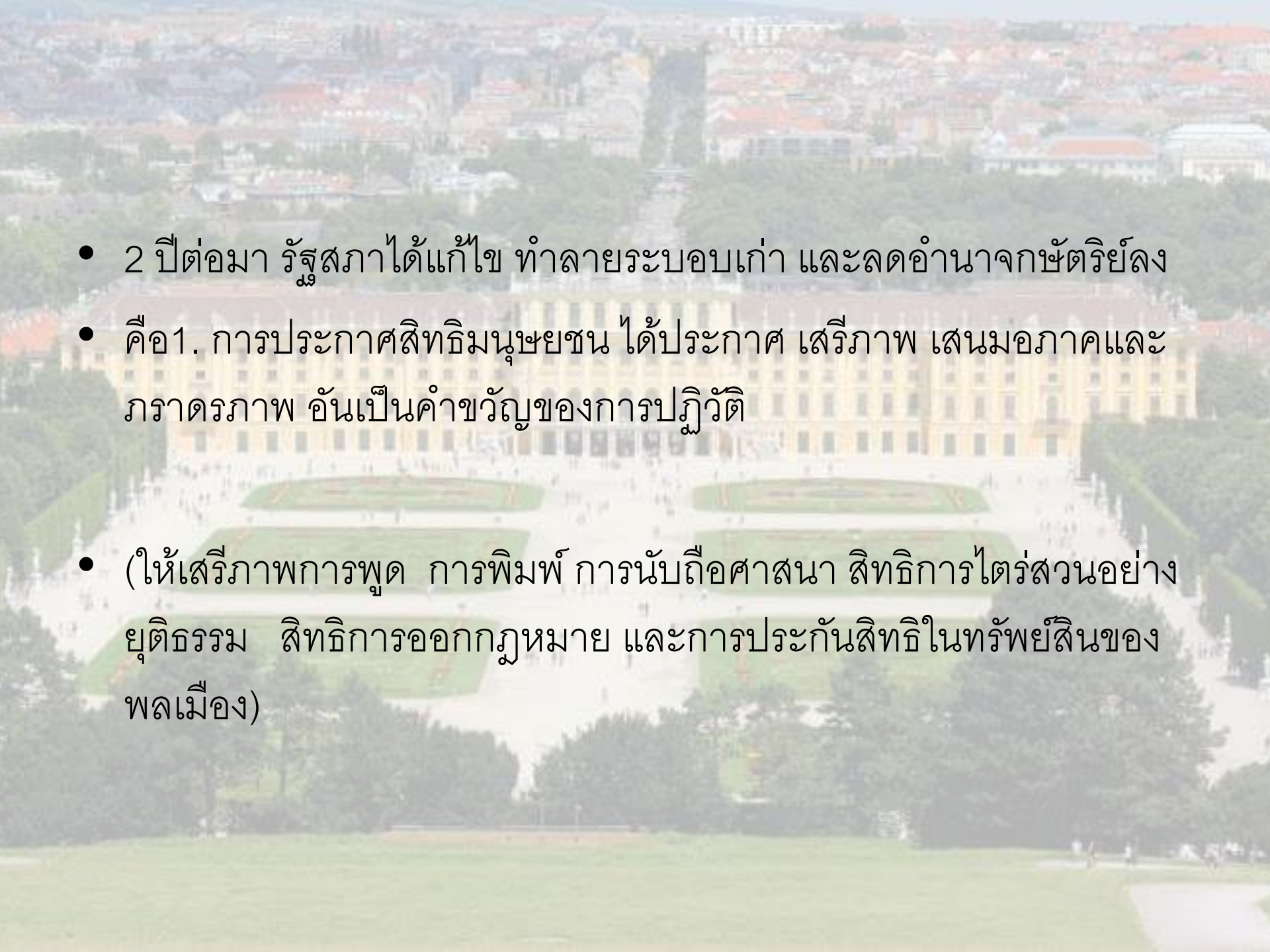
- รับสภาประชุมเมื่อเดือนพฤษภาคม ค.ศ.1789 ฐานันดรที่ 3 ขอให้นับตามรหัสแทนที่จะนับตามชั้นของฐานันดร ซึ่งฐานันดรที่ 3 มีตัวแทนมากกว่าฐานันดรอื่น กษัตริย์ไม่ทรงยินยอม
- จึงประกาศตั้งสภาแห่งชาติ(**National Assembly**)เสียเอง
- ประกาศขับไล่ตัวแทนออกไป ต่อมาอีก 3 วัน ทรงยินยอมให้ฐานันดรที่ 3 กลับมานั่งประชุมรัฐสภา การปฏิวัติจึงเริ่มขึ้น

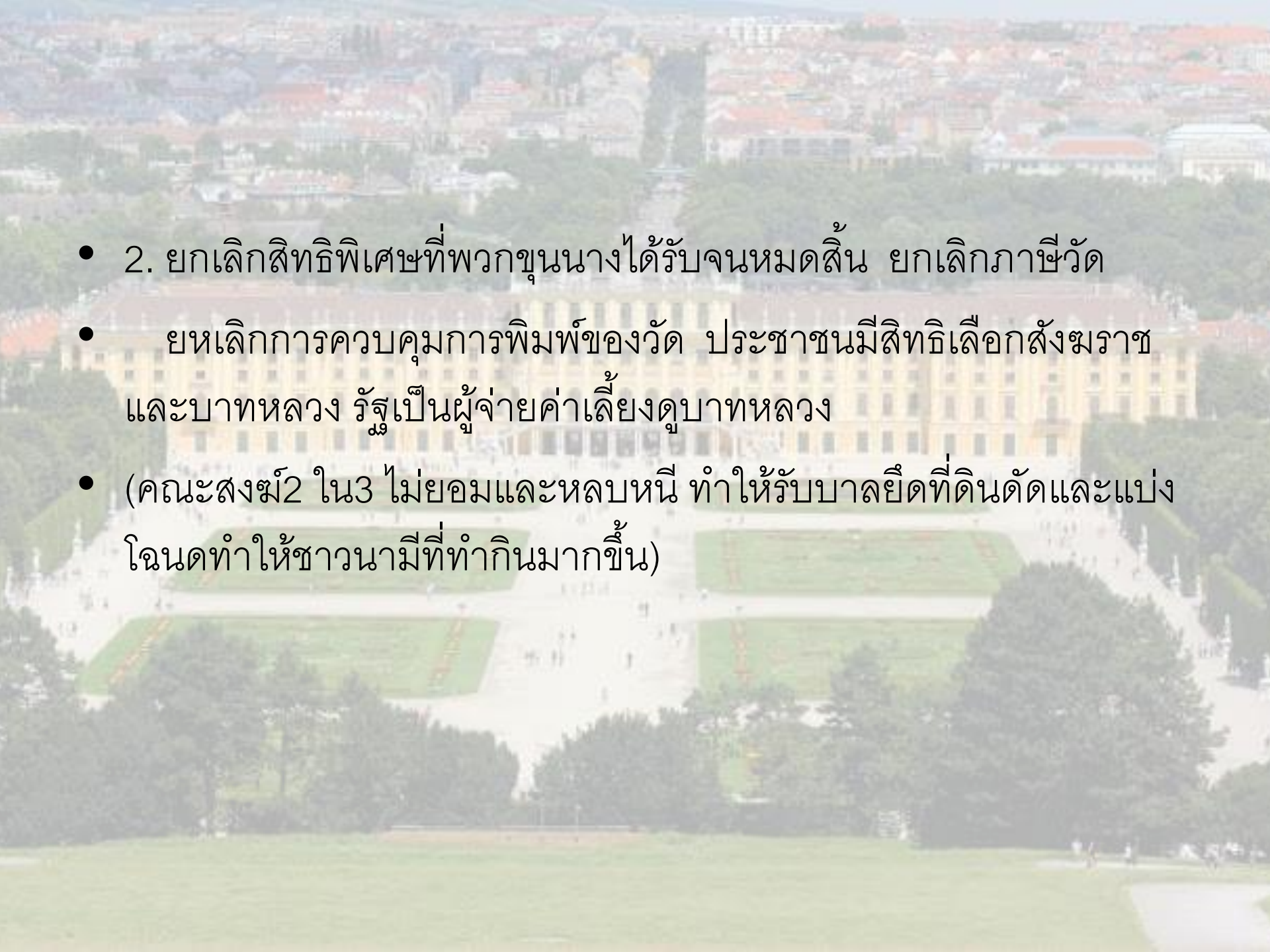
การปฏิรูปของรัฐบาลแห่งชาติ (ค.ศ. 1789-1791)

- มีข่าวว่าพระเจ้าหลุยส์ที่ 16 ทรงยุบสภาแห่งชาติ เมื่อวันที่ 14 กรกฎาคม 1789 ชาวปารีสเข้าโจมตีทำลายคุกบาสตีลส์ เพื่อยึดอาวุธ และปลดปล่อยนักโทษทางการเมือง
- (คุกเก่าแก่นี้เป็นสัญลักษณ์ของกษัตริย์ได้ถูกทำลายลง)

ทำลายคุกบาстиลล์

-
- 2 ปีต่อมา รัฐสภาได้แก้ไข ทำลายระบอบเก่า และลดอำนาจกษัตริย์ลง
 - คือ 1. การประกาศสิทธิมนุษยชน ได้ประกาศ เสรีภาพ เสื่อมภาคและภราดรภาพ อันเป็นคำขวัญของการปฏิวัติ
 - (ให้เสรีภาพการพูด การพิมพ์ การนับถือศาสนา สิทธิการไต่สวนอย่างยุติธรรม สิทธิการออกกฎหมาย และการประกันสิทธิในทรัพย์สินของพลเมือง)

-
- 2. ยกเลิกสิทธิพิเศษที่พวกขุนนางได้รับจนหมดสิ้น ยกเลิกภาษีวัด
 - ยกเลิกการควบคุมการพิมพ์ของวัด ประชาชนมีสิทธิเลือกส่งพระราชและบาทหลวง รัฐเป็นผู้จ่ายค่าเลี้ยงดูบาทหลวง
 - (คณะสงฆ์ 2 ใน 3 ไม่ยอมและหลบหนี ทำให้รัฐบาลยึดที่ดินดัดและแบ่งโฉนดทำให้ชาวนามีที่ทำกินมากขึ้น)

- 3. ปฏิรูปท้องถิ่น ยุบจังหวัดเก่า และตั้งเขตการปกครองให้เป็น 83 จังหวัด มีผู้ว่าราชการการปกครอง ประชาชนเป็นผู้เลือกตั้ง สถาปนาระบบศาลใหม่ และผู้พิพากษาที่ราษฎรเป็นผู้เลือกตั้ง

- 4. รัฐธรรมนูญค.ศ. 1791 ดำเนินการมา 2 ปี รัฐสภาทำการสำเร็จว่าจะไม่แตกแยกจนกว่าจะร่างรัฐธรรมนูญใหม่เสร็จ
- รัฐธรรมนูญฉบับใหม่ทำให้ฝรั่งเศสเปลี่ยนเป็นประเทศที่มีกษัตริย์อยู่ภายใต้รัฐธรรมนูญ กษัตริย์ไม่มีสิทธิควบคุมกองทัพ นักบวชและการปกครองด้วยระบบสภานิติบัญญัติท้องถิ่น(เป็นสภาเดียวที่ออกกฎหมาย) มีตัวแทนทางอ้อม

ความยุ่งยากทางการเมือง

- กษัตริย์ลี้ภัยไปยังออสเตรเลียแต่ถูกจับได้ขณะหลบหนี
- พวกขุนนางสูญเสียอภิสิทธิ์จึงหลบหนีออกนอกประเทศจำนวนมากและพยายามล้มรัฐบาล
- นักบวชเสียที่ดิน เสียสิทธิ
- ชาวนายังไม่มีสิทธิการเลือกตั้ง
- พรรคการเมืองต่าง ๆ ไม่พอใจการดำเนินงานของคณะปฏิวัติ

พรรคการเมืองในฝรั่งเศสยุคปฏิวัติ

- 1. **พวกจิรองดิสต์** — พรรคริพับลิกันหัวไม่รุนแรง เป็นตัวแทนชนชั้นกลางที่ร่ำรวย ต้องการปฏิรูปเสรีภาพต่าง ๆ
- 2. **พวกจาโคแบ็ง** - พรรคการเมืองหัวรุนแรงที่ต้อง
- การล้มเลิกระบบกษัตริย์ และให้ชนชั้นกรรมาชีพมีอำนาจมากขึ้น

ประเทศในยุโรปเกรงภัยการเมืองจากการปฏิวัติฝรั่งเศส

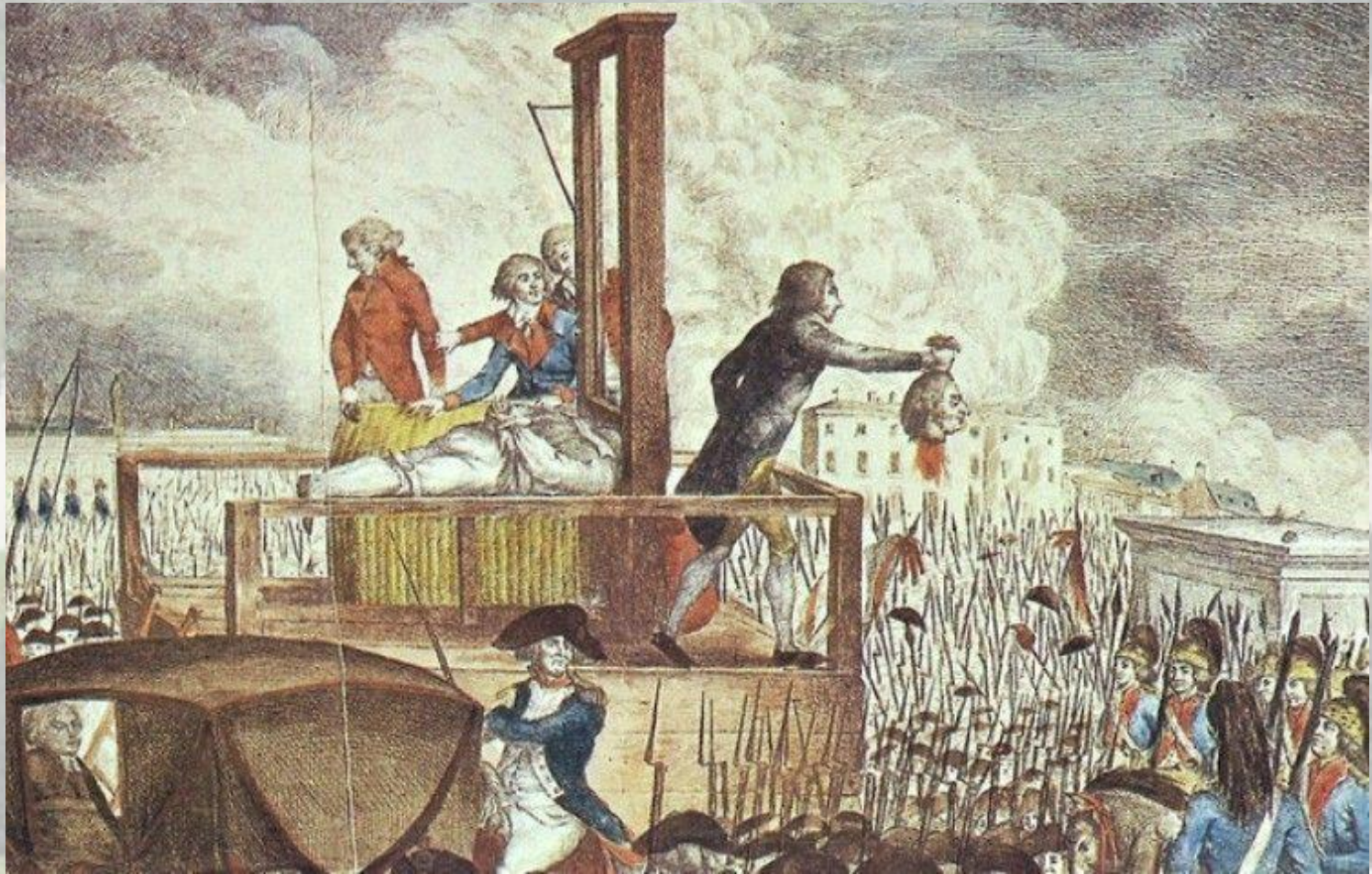
- ประเทศต่างๆกลัวการปฏิรูปแบบฝรั่งเศสจะลุกลามไปยังประเทศของตน จึงบุกฝรั่งเศสในค.ศ. 1792
- คือ ประเทศออสเตรีย และปรัสเซีย
- **** ผลคือฝรั่งเศสเผชิญปัญหาการจัดตั้งรัฐบาลใหม่และเหตุการณ์สงคราม

คณะกรรมการรักษาความปลอดภัย(Convention)

ค.ศ. 1792-1795

- พวกจาโคเบ็ง ได้จัดตั้ง คณะกรรมการรักษาความปลอดภัย โดยใช้วิธีการรุนแรง พระเจ้าหลุยส์ที่ 16 พระราชินี พระราชโอรส และพระราชธิดาถูกตัดสินประหารชีวิตในฐานะ ททรยศต่อประเทศ
- ฝรั่งเศสตอบโต้เข้าศึกให้ถอยออกไป
- เกิดเพลงชาติฝรั่งเศสขึ้น **Marseillaise**

การสำเร็จโทษพระเจ้าหลุยส์ที่ 16 ค.ศ.1793

- สภารักษาความปลอดภัยได้ร่างรัฐธรรมนูญใหม่ให้มีคณะกรรมการบริหารประเทศและปฏิรูปหลายประการ เช่น ใช้มาตราเมตริกในการชั่งตวง วัด
- ทำประมวลกฎหมาย(เสร็จในสมัยนโปเลียน) ยกเลิกการจำคุก เลิกทาสนิโกรในอาณานิคมฝรั่งเศส เลิกระบบบุตรคนโตครอบครองมรดกทั้งหมด และปฏิรูปการศึกษาฝรั่งเศสเสียใหม่

มีคณะกรรมการบริหารประเทศ (Directory)

ค.ศ. 1795-1799

- คณะกรรมการบริหารประเทศ อยู่ภายใต้การบริหารของชนชั้นกลาง ผู้มีทรัพย์สินสมบัติเท่านั้นที่มีตำแหน่งราชการ
- ฝ่ายบริหารมีคณะกรรมการ 5 คน และ
-ฝ่ายนิติบัญญัติ 2 คน ทำหน้าที่ออกกฎหมาย

***ชาวฝรั่งเศสโจมตีคณะกรรมการบริหารประเทศ

จึงเชิญไปเลียน โบนาปาร์ต(**Napoleon Bonaparte**)มา
ระงับเหตุ และเป็นวาระแรกที่กำลังอำนาจ

นโปเลียน โบนาปาร์ต(Napoleon Bonaparte)

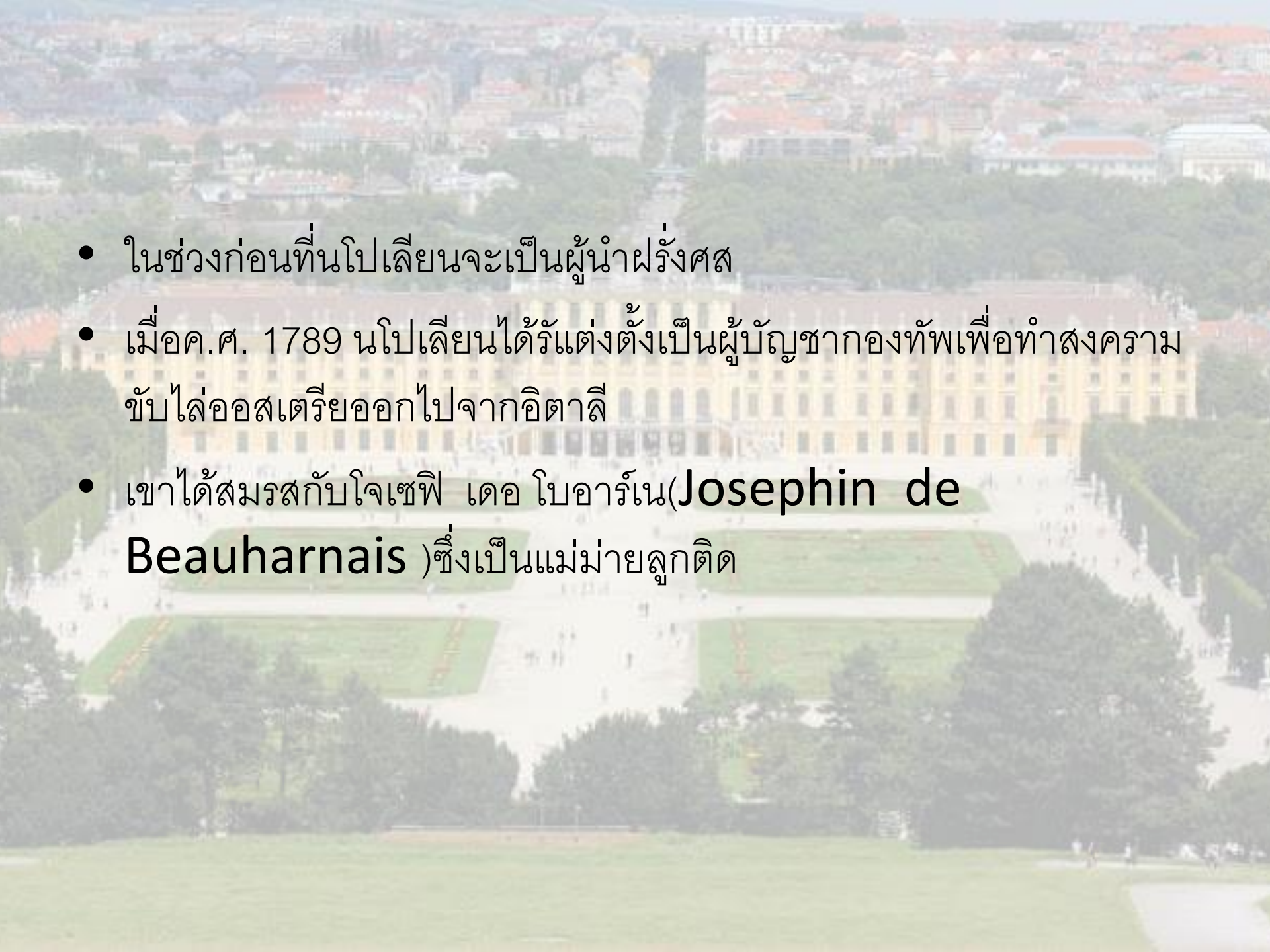
ค.ศ. 1799-1815

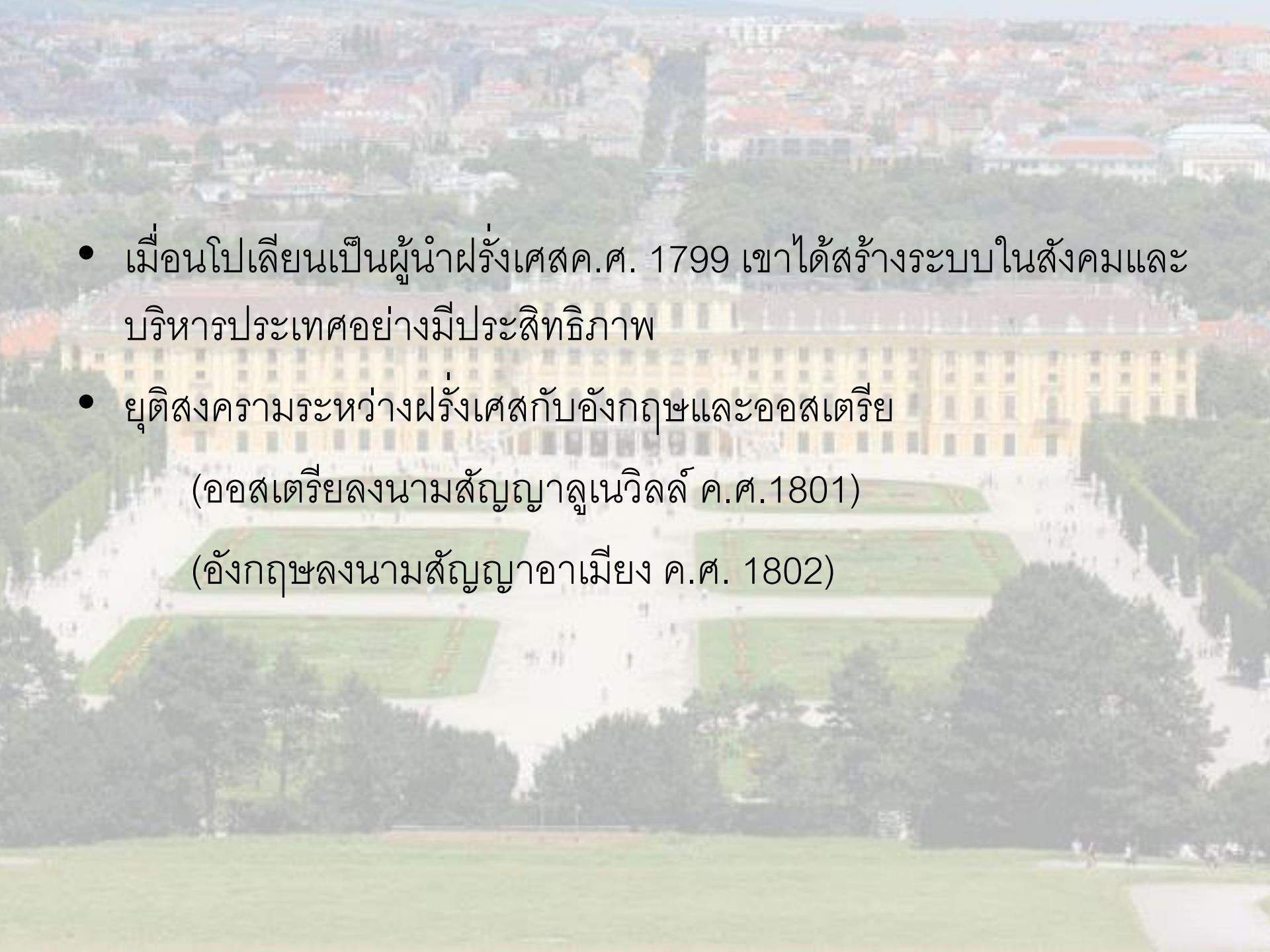

การปกครองแบบกงสุล

การปกครองระบบกงสุล เป็นการปกครองแบบคณาธิปไตย ประกอบด้วย คณะผู้บริหาร ตำแหน่งกงสุล มี 3 คน

- นโปเลียน ดำรงตำแหน่งประมุขบริหาร ควบคู่กับจอมทัพ มีวาระ 10 ปี
- มีกงสุลอีก 2 คน ทำหน้าที่เป็นเสมือนผู้ช่วยของกงสุลคนที่ 1
- ***ในค.ศ. 1799 นั้น นโปเลียน มีอายุ 30 ปี มีความก้าวหน้า

-
- ในช่วงก่อนที่นโปเลียนจะเป็นผู้นำฝรั่งเศส
 - เมื่อค.ศ. 1789 นโปเลียนได้ร่ำแตงตั้งเป็นผู้บัญชากองทัพเพื่อทำสงครามขับไล่ออสเตรียออกไปจากอิตาลี
 - เขาได้สมรสกับโจเซฟีน เดอ โบอาร์เน(Josephin de Beauharnais)ซึ่งเป็นแม่ม่ายลูกติด

-
- เมื่อนโปเลียนเป็นผู้นำฝรั่งเศสค.ศ. 1799 เขาได้สร้างระบบในสังคมและบริหารประเทศอย่างมีประสิทธิภาพ
 - ยุติสงครามระหว่างฝรั่งเศสกับอังกฤษและออสเตรีย
(ออสเตรียลงนามสัญญาอุนูวิลล์ ค.ศ.1801)
(อังกฤษลงนามสัญญาอาเมียง ค.ศ. 1802)

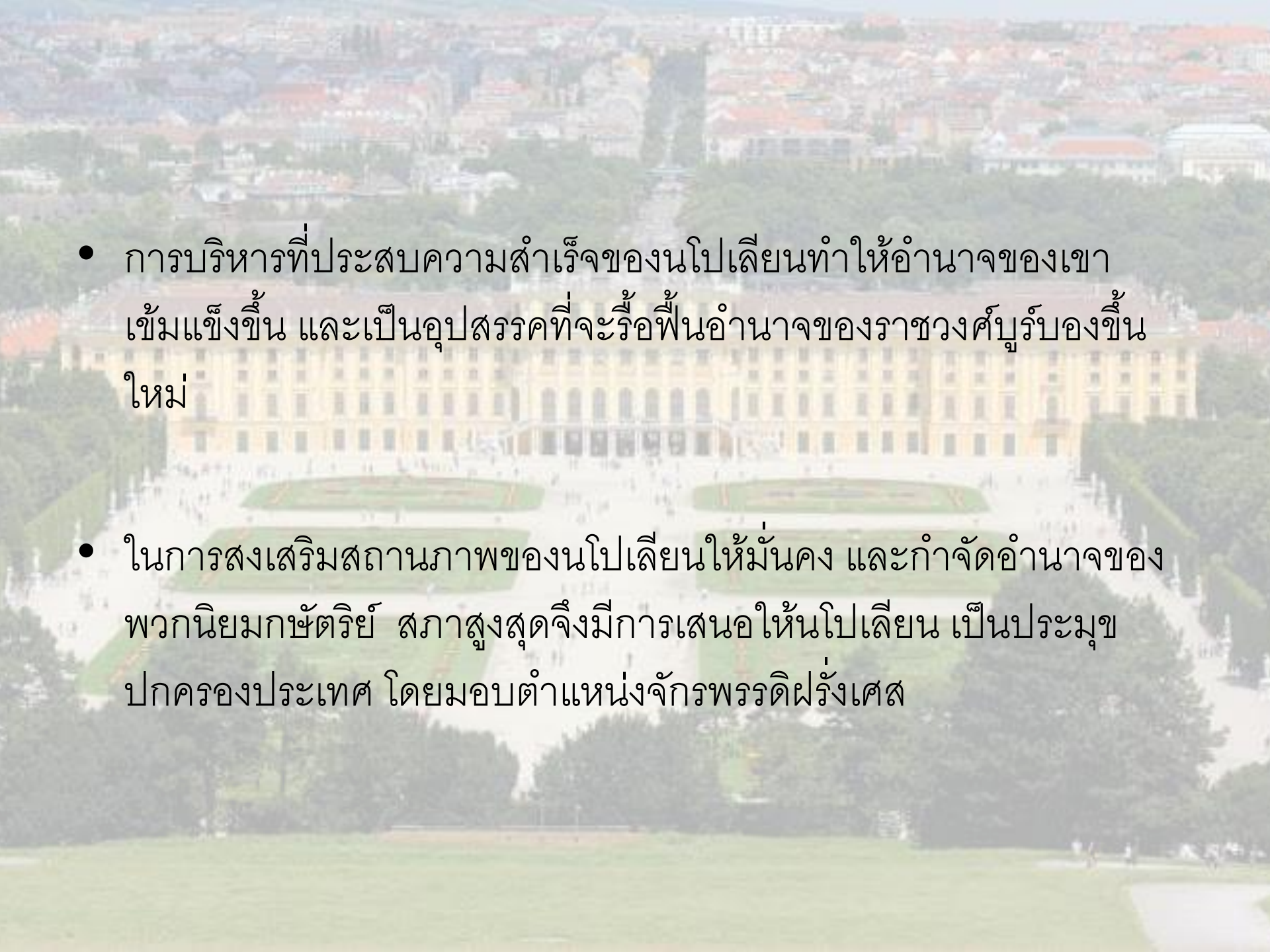
- การยุติสงครามทำให้ชาวฝรั่งเศสชื่นชอบไปเลี่ยน และเปิดโอกาสให้เขาได้แก้ไขปัญหาการเมืองในฝรั่งเศส ทำให้
- นโปเลียนดำรงตำแหน่งกงสุลที่ 1 ตลอดชีวิต เมื่อค.ศ. 1802
- การบริหารงานที่รวมศูนย์อำนาจสู่ศูนย์กลาง เขาได้ปฏิรูปประเทศฝรั่งเศสครั้งใหญ่ด้าน การคลัง คือจัดตั้งธนาคารแห่งชาติฝรั่งเศส ค.ศ.1800 กำหนดค่าเงินฟรังก์ให้มีประสิทธิภาพ จัดตั้งงบประมาณแผ่นดินให้สมดุล
-

ด้านการศาล

- ด้านการศาล นโปเลียนจัดทำประมวลกฎหมายนโปเลียน (**Code Napoleon**) ซึ่งใช้เวลานานถึง 4 ปี โดยปรับปรุงกฎหมายทั้งเก่าและใหม่ให้เป็นระบบ เน้นความเสมอภาคของประชาชน
- ประชาชนมีสิทธิ เสรีภาพเท่าเทียมกัน
- ด้านการศึกษา ได้ปรับปรุงการศึกษาคือยกมาตรฐานระดับมัธยมศึกษาให้สูงขึ้นและปรับปรุงมหาวิทยาลัยให้เป็นแบบแผนเดียวกัน
- ในค.ศ. 1806 มีการจัดตั้งมหาวิทยาลัยจักรวรรดิ ซึ่งต่อมาคือมหาวิทยาลัยแห่งประเทศฝรั่งเศส

ด้านศาสนา

- ผลงานที่เด่นอีกเรื่องคือออกไปเลยสามารถแก้ปัญหาศาสนาโดยตกลงกับสันตะปาปา เรียกว่า กงกอร์ดตา(**Concordat**)
- อนุญาตให้การปฏิบัติศาสนกิจเป็นไปอย่างเสรี รัฐบาลรับผิดชอบค่าใช้จ่ายวัดและเงินเดือนประจำของนักบวชทั้งหมด ฯลฯ
- ทำให้ความขัดแย้งระหว่างรัฐกับศาสนจักรในฝรั่งเศสยุติลง

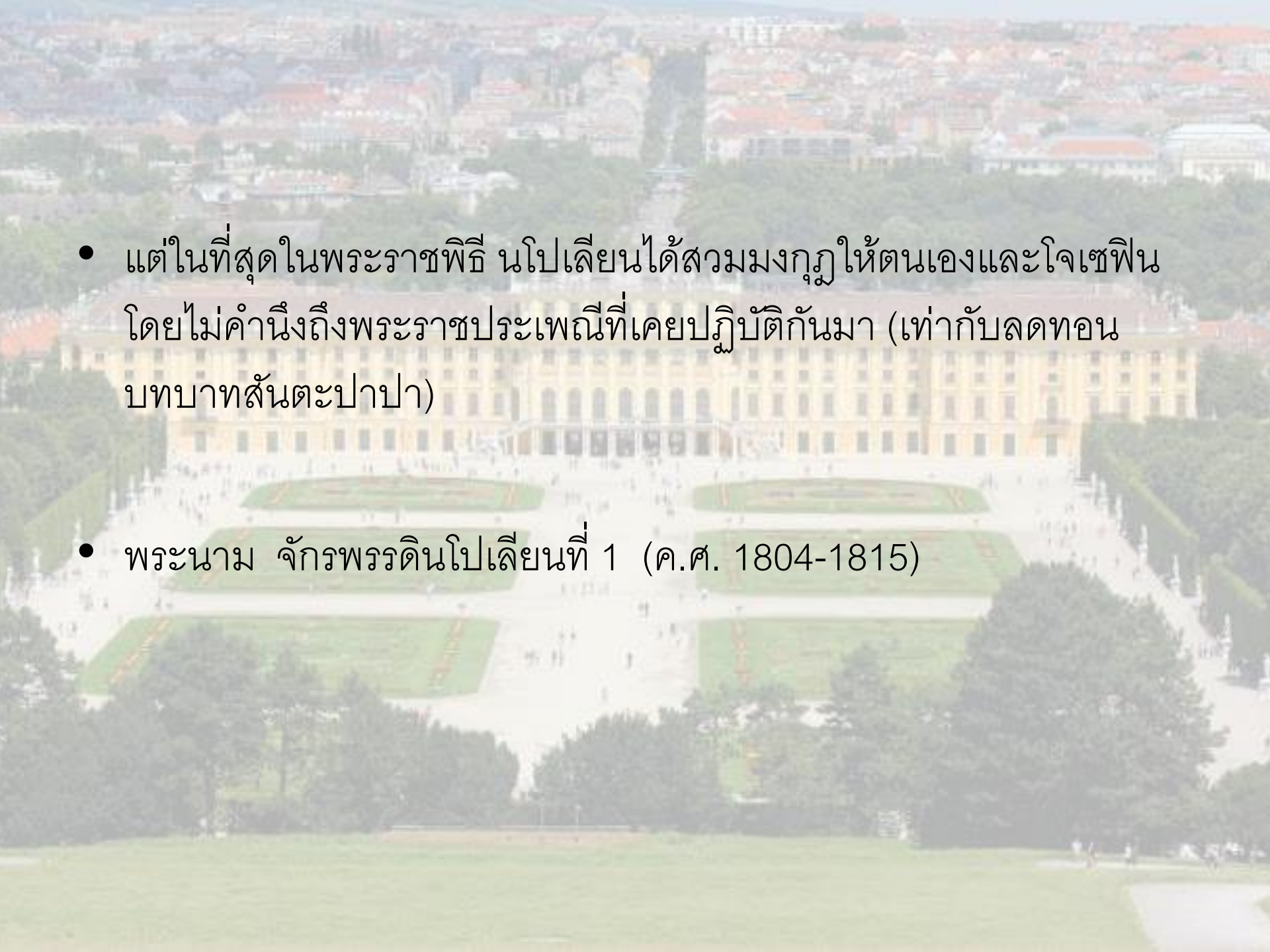
-
- การบริหารที่ประสบความสำเร็จของนโปเลียนทำให้อำนาจของเขาเข้มแข็งขึ้น และเป็นอุปสรรคที่จะรื้อฟื้นอำนาจของราชวงศ์บูร์บองขึ้นใหม่
 - ในการส่งเสริมสถานภาพของนโปเลียนให้มั่นคง และกำจัดการอำนาจของพวกนิยมกษัตริย์ สภาสูงสุดจึงมีการเสนอให้นโปเลียน เป็นประมุขปกครองประเทศ โดยมอบตำแหน่งจักรพรรดิฝรั่งเศส

- ในวันที่ 2 ธันวาคม ค.ศ. 1804 จึงมีพระราชพิธีบรมราชาภิษก
- จักรพรรดินโปเลียน ณ มหาวิหารโนเทอดาม (Natre Dame) ในกรุงปารีส

- ในตอนแรกมีกำหนดการที่ให้สันตะปาปาไพอุสที่ 7 (**Pius VII** ค.ศ. 1800-1823) ทำพิธีสวมมงกุฎให้เช่นเดียวกับเมื่อครั้งพระเจ้าชาร์เลอมาญ(**Charlemagne** ค.ศ.768-814) ทรงได้รับสถาปนาเป็นจักรพรรดิแห่งชาวโรมัน (**Emmperor of the Roman**)เมื่อวันคริสมาสค.ศ. 800
- หลังจากยุโรปตะวันตกว่างเว้นการมีจักรพรรดิตั้งแต่อาณาจักรโรมันตะวันออกล่มสลายลงในค.ศ. 476

-
- แต่ในที่สุดพระราชพิธี นโปเลียนได้สวมมงกุฎให้ตนเองและโจเซฟิน โดยไม่คำนึงถึงพระราชประเพณีที่เคยปฏิบัติกันมา (เท่ากับลดทอน บทบาทสันตะปาปา)
 - พระนาม จักรพรรดินโปเลียนที่ 1 (ค.ศ. 1804-1815)

- เมื่อออกไปเยือนครองราชย์แล้ว ทรงมีอำนาจเด็ดขาดในการปกครองประเทศ นำไปสู่การทำสงครามขยายดินแดน
- เรียกว่า สงครามนโปเลียน

สงครามนโปเลียน

- ฝรั่งเศสเข้าแทรกแซงอิตาลี และบีบบังคับสวิตเซอร์แลนด์เป็นพันธมิตรฝรั่งเศสด้วย
- ผลคือ มหาอำนาจยุโรปไม่พอใจโดยเฉพาะอังกฤษ
- รัฐเซียต่อต้านอำนาจฝรั่งเศสจึงหันมาหนุนอังกฤษเพื่อคานอำนาจฝรั่งเศส
- ในค.ศ. 1805 อังกฤษ ออสเตรีย และรัสเซีย รวบรวมกำลังต่อต้านฝรั่งเศสนำไปสู่สงครามสหพันธมิตรครั้งที่ 3 (**The Third Coalition**) กองทัพเรือฝรั่งเศสพ่ายแพ้อังกฤษ ทำให้ฝรั่งเศสล้มเลิกการบุกเกาะอังกฤษ

ความรู้เพิ่มเติม

- สงครามสหพันธมิตรครั้งที่ 1
- สงครามสหพันธมิตรครั้งที่ 2

- แต่ฝรั่งเศสเอาชนะออสเตรียได้ที่เมืองอุล์ม ค.ศ. 1805 และสามารถชนะกองทัพรัสเซียและออสเตรียในเขตตำบล เอาส์เทอลิกส์ (Austerlitz) ซึ่งถือเป็นชัยชนะสำคัญของฝรั่งเศส นำไปสู่อังกฤษรัสเซีย ปรึศเซียร่วมมือกันต่อต้านฝรั่งเศส (ปรึศเซียพ่ายแพ้ฝรั่งเศส
- ชัยชนะของฝรั่งเศสในการรบต่าง ๆ ทำให้ฝรั่งเศสกลายเป็นมหาอำนาจด้านทหารบกของยุโรปในขณะนั้น
-

- จักรพรรดินโปเลียนที่ 1 ทรงแต่งตั้งโจเซฟ โบนาปาร์ต พระเชษฐาองค์โต ไปเป็นกษัตริย์แห่งเนเปิลส์
 - ทรงแต่งตั้งพระอนุชา ให้ลูเซียง เป็นเจ้าชายแห่งคานีโน
 - ทรงแต่งตั้งหลุยส์ เป็นกษัตริย์แห่งฮอลแลนด์
 - ทรงแต่งตั้งเจโรม พระอนุชาคนสุดท้อง เป็นกษัตริย์แห่งเวสฟาเลีย
- รวมถึงพระพี่นางและพระน้องนางอีก 3 พระองค์ได้รับส่วนแบ่งครอบครอง
แว่นต่าง ๆ ในอิตาลีด้วย

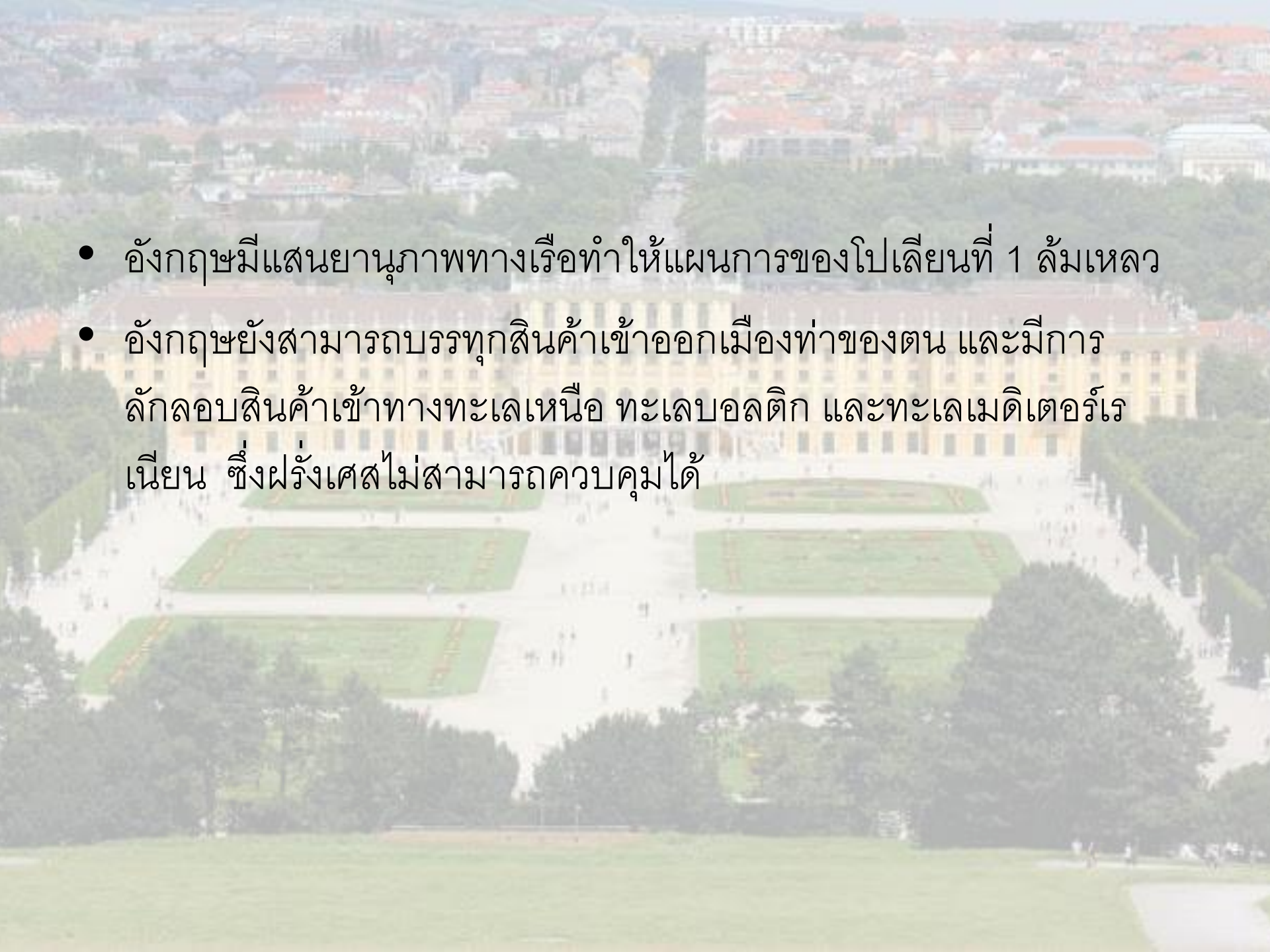
ระบบภาคพื้นทวีป

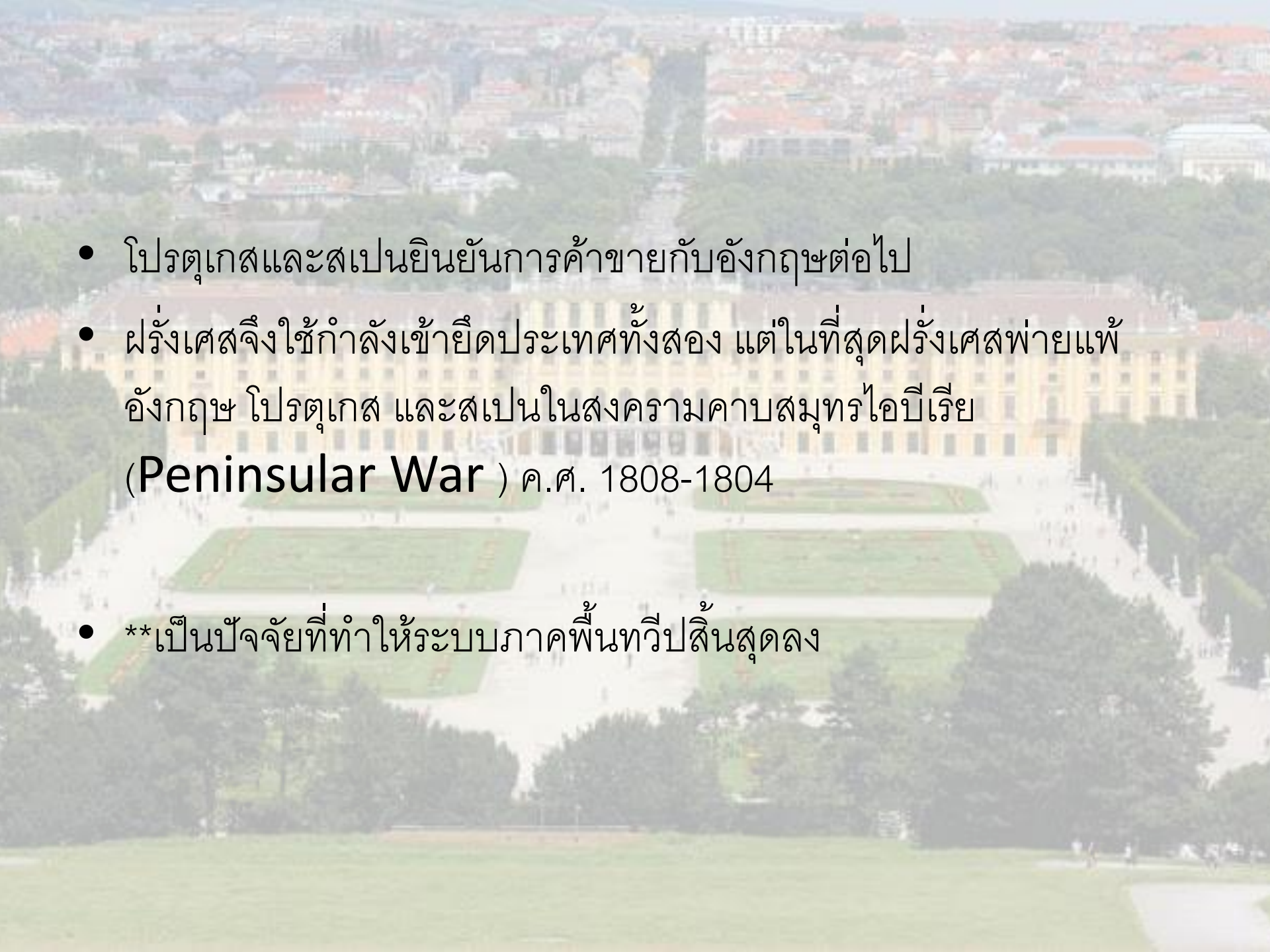
- ระบบภาคพื้นทวีป(**Continental System**) คือ แผนการปิดล้อมมิให้ฝ่ายตรงข้ามค้าขาย หรือติดต่อ เพื่อหวังทำลายระบบเศรษฐกิจ และสร้างวิกฤตทางสังคม
- เริ่มจากฝรั่งเศสพระเจ้า نابอลิออนที่ 1 ทรงออกพระราชกฤษฎีกามิลาน (**Milan Decree**) ปลายปีค.ศ. 1807 โดยฝรั่งเศสห้ามเรือของชาติที่เป็นกลางทุกลำเข้าหรือออกจากเมืองท่าอังกฤษ มิฉะนั้นฝรั่งเศสจะยึดไว้

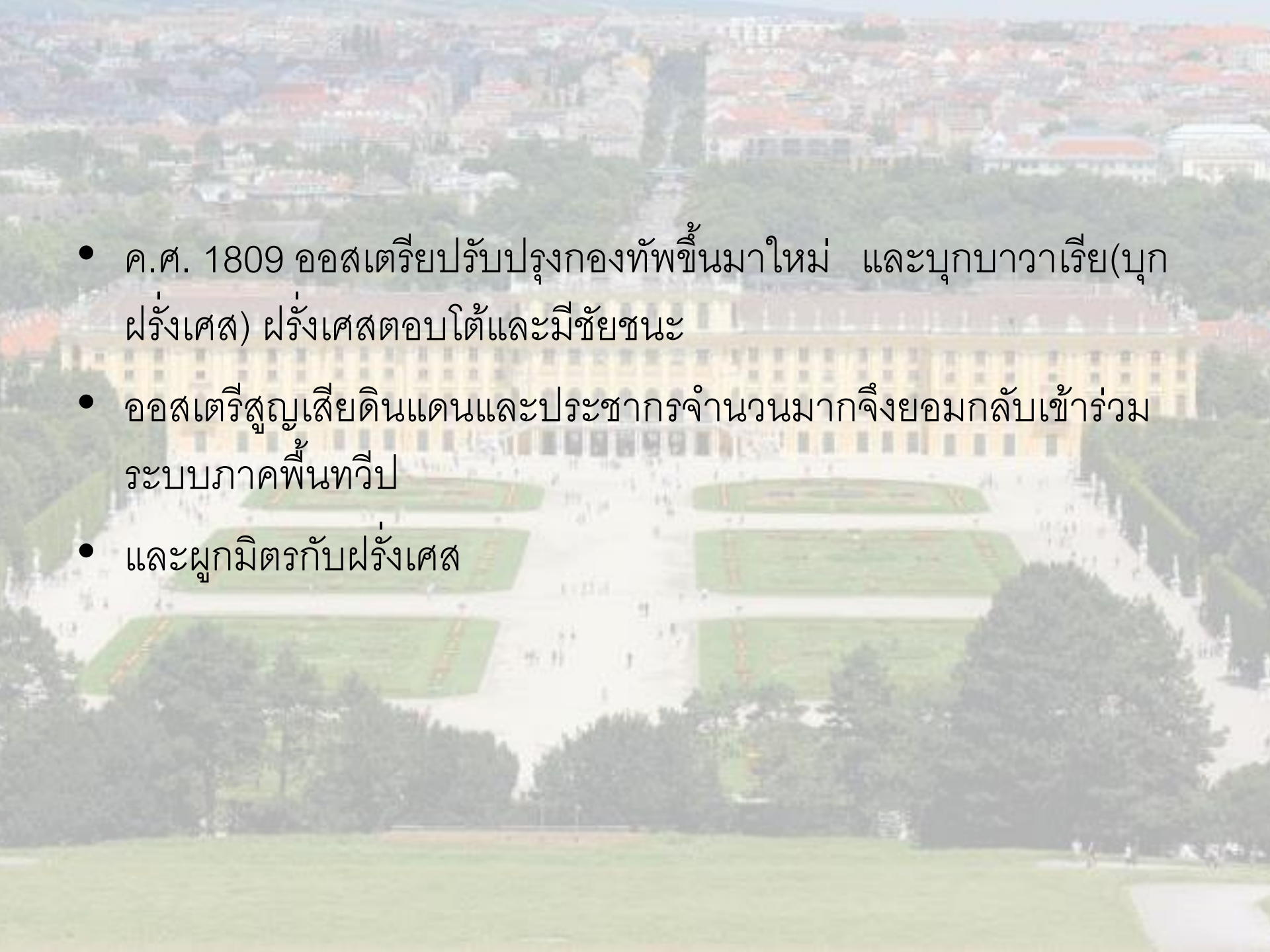
จักรวรรดิฝรั่งเศส (สมัยจักรพรรดินโปเลียน)

- ระยะเวลา แสนยานุภาพทางบกของฝรั่งเศสทำให้ทุกชาติในยุโรปให้
ความร่วมมือกับฝรั่งเศส ยกเว้น อังกฤษกับจักรพรรดิออตโตมัน

-
- อังกฤษมีแผนยานุภาพทางเรือทำให้แผนการของโปเลียนที่ 1 ล้มเหลว
 - อังกฤษยังสามารถบรรทุกสินค้าเข้าออกเมืองท่าของตน และมีการลักลอบสินค้าเข้าทางทะเลเหนือ ทะเลบอลติก และทะเลเมดิเตอร์เรเนียน ซึ่งฝรั่งเศสไม่สามารถควบคุมได้

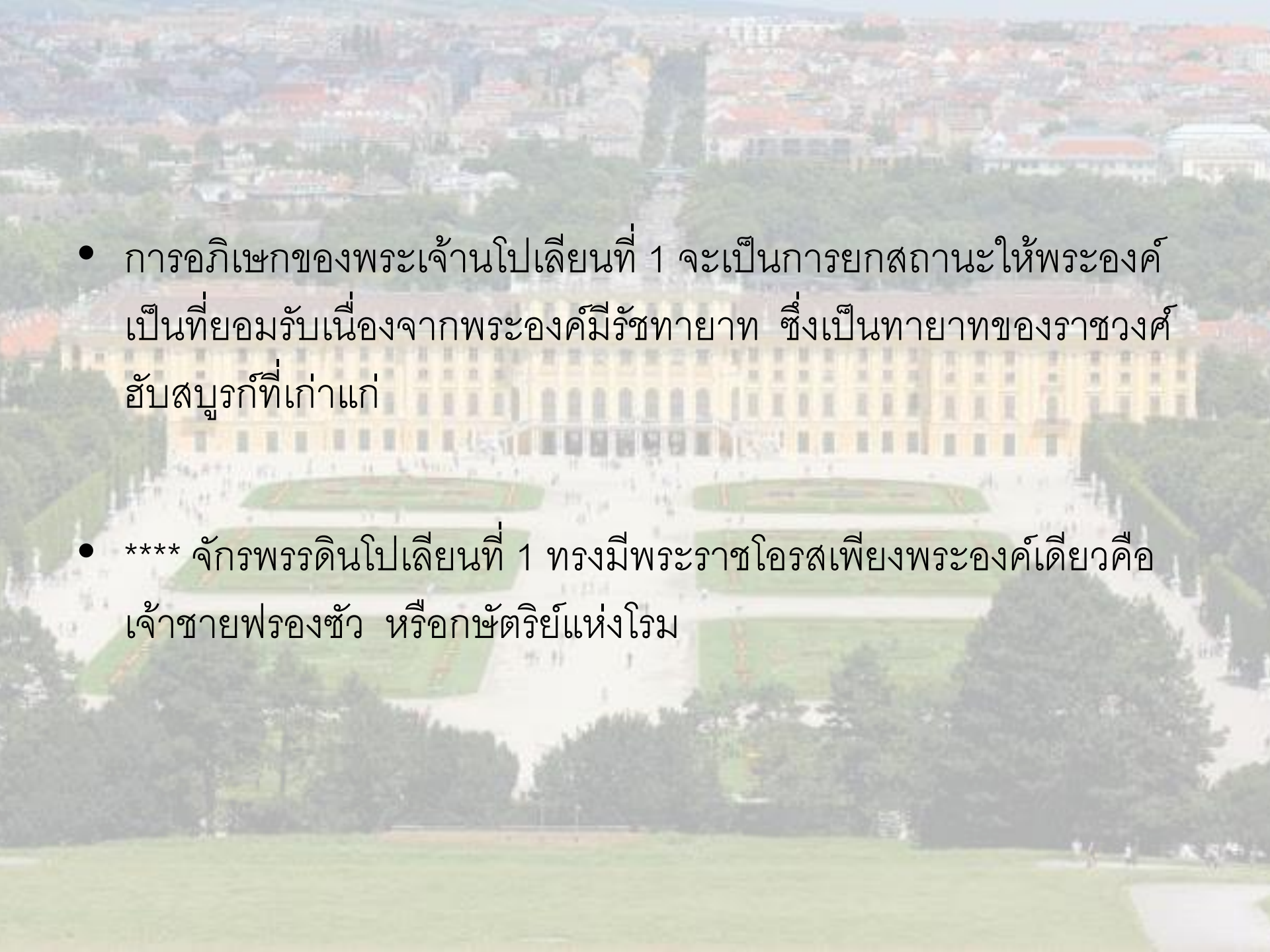
-
- โปรตุเกสและสเปนยืนยันการค้าขายกับอังกฤษต่อไป
 - ฝรั่งเศสจึงใช้กำลังเข้ายึดประเทศทั้งสอง แต่ในที่สุดฝรั่งเศสพ่ายแพ้
อังกฤษ โปรตุเกส และสเปนในสงครามคาบสมุทรไอบีเรีย
(**Peninsular War**) ค.ศ. 1808-1804
 - **เป็นปัจจัยที่ทำให้ระบบภาคพื้นทวีปสิ้นสุดลง

-
- ค.ศ. 1809 ออสเตเรียปรับปรุงกองทัพขึ้นมาใหม่ และบุกบาวาเรีย(บุกฝรั่งเศส) ฝรั่งเศสตอบโต้และมีชัยชนะ
 - ออสเตเรียสูญเสียดินแดนและประชากรจำนวนมากจึงยอมกลับเข้าร่วมระบบภาคพื้นทวีป
 - และผูกมิตรกับฝรั่งเศส

การอภิเษกของพระเจ้าโนโปเลียนที่ 1 กับเจ้าหญิงออสเตเรีย

- การกระชับความสัมพันธ์ระหว่างออสเตรียกับฝรั่งเศส
- การอภิเษก ระหว่างพระเจ้าโนโปเลียนที่ 1 กับอาร์ตดัชเชสแมรี หลุยส์ (Marie Louis) พระราชธิดาองค์เล็กของจักรพรรดิฟรานซิสที่ 1 แห่งออสเตรีย

***ซึ่งก่อนหน้านี้ พระเจ้าโนโปเลียนที่ 1 ทรงหย่าขาดจากพระราชินีโจเซฟิน แล้ว

-
- การอภิเษกของพระเจ้านโปเลียนที่ 1 จะเป็นการยกสถานะให้พระองค์เป็นที่ยอมรับเนื่องจากพระองค์มีรัชทายาท ซึ่งเป็นทายาทของราชวงศ์ฮับส์บูร์กที่เก่าแก่
 - **** จักรพรรดินโปเลียนที่ 1 ทรงมีพระราชโอรสเพียงพระองค์เดียวคือ เจ้าชายฟรอนซ์ว หรือกษัตริย์แห่งโรม

- ต่อมา ค.ศ. 1812 จักรพรรดินโปเลียนที่ 1 นำกองทัพบุกรัสเซีย เพราะรัสเซียแยกตัวออกจากระบบภาคพื้นทวีป เป็นการละเมิดข้อตกลงที่ทำไว้ และยังมีปัญหาขัดแย้งกันในเรื่องดินแดนเยอรมันและปัญหาตะวันออกไกล
- กองทัพฝรั่งเศสจำนวน 600.000 คน ของฝรั่งเศสจึงเดินทางสู้รบกับรัสเซีย
- (กองทัพต้องเดินทางผ่านราชอาณาจักรแซกโซนีและโปแลนด์ กองทัพรัสเซียต่อสู้อย่างทรหด และลวงกองทัพฝรั่งเศสเข้าไปดินแดนตอนในของรัสเซีย ทำให้เสบียงอาหารในกองทัพฝรั่งเศสขาดแคลน)

รัฐที่เป็นอิสระ ในคริสต์ศตวรรษที่16—17

- เมื่อกองทัพฝรั่งเศสเดินทางเข้าไปยังกรุงมอสโก ประทับอยู่ในพระราชวังเครมลิน(Kremlin) เป็นเวลา 5 สัปดาห์ ทรงหวังจะเจรจากับรัสเซีย และตัดสินใจถอนกองทัพออกจากรัสเซีย
- ระหว่างเดินทางกลับฝรั่งเศส กองทัพรัสเซียจู่โจมแบบทหารม้าคอซแซค (Cossacks) ทำให้ฝรั่งเศสพ่ายแพ้ และเหลือกองกำลังกลับฝรั่งเศสไม่ถึง 30.000 คน(สูญเสียทหารไปกว่า 500.000 คน)การทำสงครามกับรัสเซีย

เมื่อ拿破เลียนกลับยังฝรั่งเศส มีความพยายามจัดตั้งกองทัพต่อสู้กับอังกฤษ
ปรัสเซีย ออสเตรีย สวีเดน และรัสเซีย ในสงครามสหพันธมิตรครั้งที่ 4
ในที่สุดฝรั่งเศสพ่ายแพ้ในยุทธการไลพ์ซิก(**Battle of Leipzig**) ค.ศ.
1813

ต่อมาเดือนมีนาคม ค.ศ. 1814 กองทัพพันธมิตรบุกฝรั่งเศสและบีบให้จักร
พรรดินโปเลียนที่ 1 ยอมสละราชสมบัติ และลงนามในสนธิสัญญาฟงแตน
โบล (**Treaty of Fontainebleau**) เมื่อ 11 เมษายน ค.ศ. 1814

- พันธมิตรยินยอมให้พระองค์เป็นจักรพรรดิแห่งราชวงศ์โบนาปาร์ต และต้องยอมสละสิทธิปกครองฝรั่งเศส
- สละสิทธิ์การครองครองดินแดน ยกเว้นเกาะเอลบา(**Elba**) นอกชายฝั่งอิตาลี ทรงเป็นประมุขเกาะเอลบาจนกว่าจะสวรรคต และทรงได้รับเงินรายได้ปีละ 2 ล้านฟรังก์ (ดินแดนดังกล่าวสามารถทอดถึงรัชทายาทผู้สืบสกุลสายตรงได้)
- *** พระราชินีมารี หลุยส์ทรงปฏิเสธตามเสด็จพระจักรพรรดินโปเลียนที่ 1 ไปเกาะเอลบา

การสถาปนาพระเจ้าหลุยส์ที่ 18

- เมื่อสิ้นอำนาจของจักรพรรดินโปเลียนที่ 1
- พระเจ้าหลุยส์ที่ 18 (**Louis XVIII** ค.ศ.1815-1825) พระอนุชาของพระเจ้าหลุยส์ที่ 16 เสด็จกลับมาปกครองฝรั่งเศสตามข้อตกลงในการประชุมใหญ่แห่งเวียนนา (**Congress of Vienna** ค.ศ. 1814-1815)

พระเจ้าหลุยส์ที่ 18 (Louis XVIII ค.ศ.1815-1825)

สมัยร้อยวัน

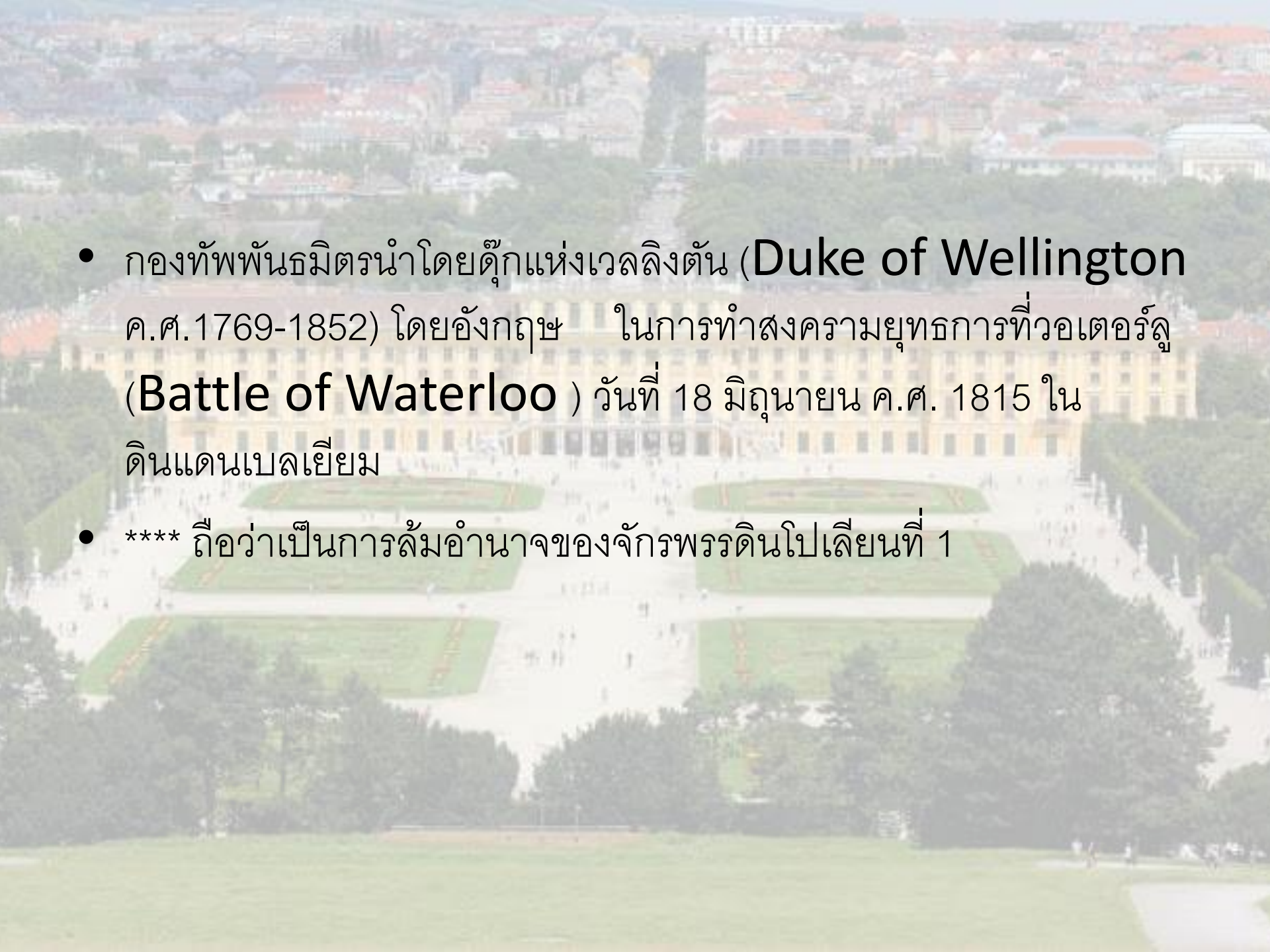
- จักรพรรดินโปเลียนที่ 1 เสด็จหนีจากเกาะเอลบา เพื่อยึดอำนาจคืนเมื่อวันที่ 26 กุมภาพันธ์ 1815 เมื่อเสด็จถึงปารีสประชาชนต่างพากันมาสวมวิกากดี
- ** พระเจ้าหลุยส์ที่ 18 เสด็จหนีออกจากกรุงปารีส ไปประทับที่เมืองเกนต์ (**Ghent**) ในเบลเยียม

สมัยร้อยวัน

- จักรพรรดินโปเลียนที่ 1 ทรงกลับมาปกครองฝรั่งเศสอีกครั้ง (20 มีนาคม – 22 มิถุนายน ค.ศ. 1815)
- เรียกช่วงเวลานี้ว่า สมัยร้อยวัน (Hundred Days)

ประเทศสัมพันธมิตรต่างไม่ไว้วางใจการปกครองของจักรพรรดินโปเลียนที่ 1 จึงระดมพลจำนวนมาก และรวมตัวกันที่เบลเยียม

จักรพรรดินโปเลียนจึงนำกองทัพจู่โจมโดยหวังสลายกำลังฝ่ายพันธมิตร

-
- กองทัพพันธมิตรนำโดยดยุกแห่งเวลลิงตัน (**Duke of Wellington** ค.ศ.1769-1852) โดยอังกฤษ ในการทำสงครามยุทธการที่วอเตอร์ลู (**Battle of Waterloo**) วันที่ 18 มิถุนายน ค.ศ. 1815 ในดินแดนเบลเยียม
 - **** ถือว่าเป็นการล้มอำนาจของจักรพรรดินโปเลียนที่ 1

- จักรพรรดินโปเลียนที่ 1 ถูกขับบังคับให้สละราชสมบัติอีกครั้ง
- อังกฤษเนรเทศพระองค์ไปคุมขังเกาะเซนต์เฮเลนา (St.Helena) ทางตอนใต้ของมหาสมุทรแอตแลนติกในฐานะนักโทษการเมือง
- ให้มีข้าราชการบริพารติดตามเพียง 12 คน และทหารคนสนิทเพียง 3 คนเท่านั้น
- รัฐบาลอังกฤษให้มีกองทัพรวม 2,280 คน เพื่อควบคุมความเคลื่อนไหวอย่างใกล้ชิด และมีการลาดตระเวนตามชายฝั่ง
- อังกฤษเสียงบประมาณถึง 400,000 ปอนด์ต่อปีในการควบคุมนโปเลียนเพื่อป้องกันการหลบหนี

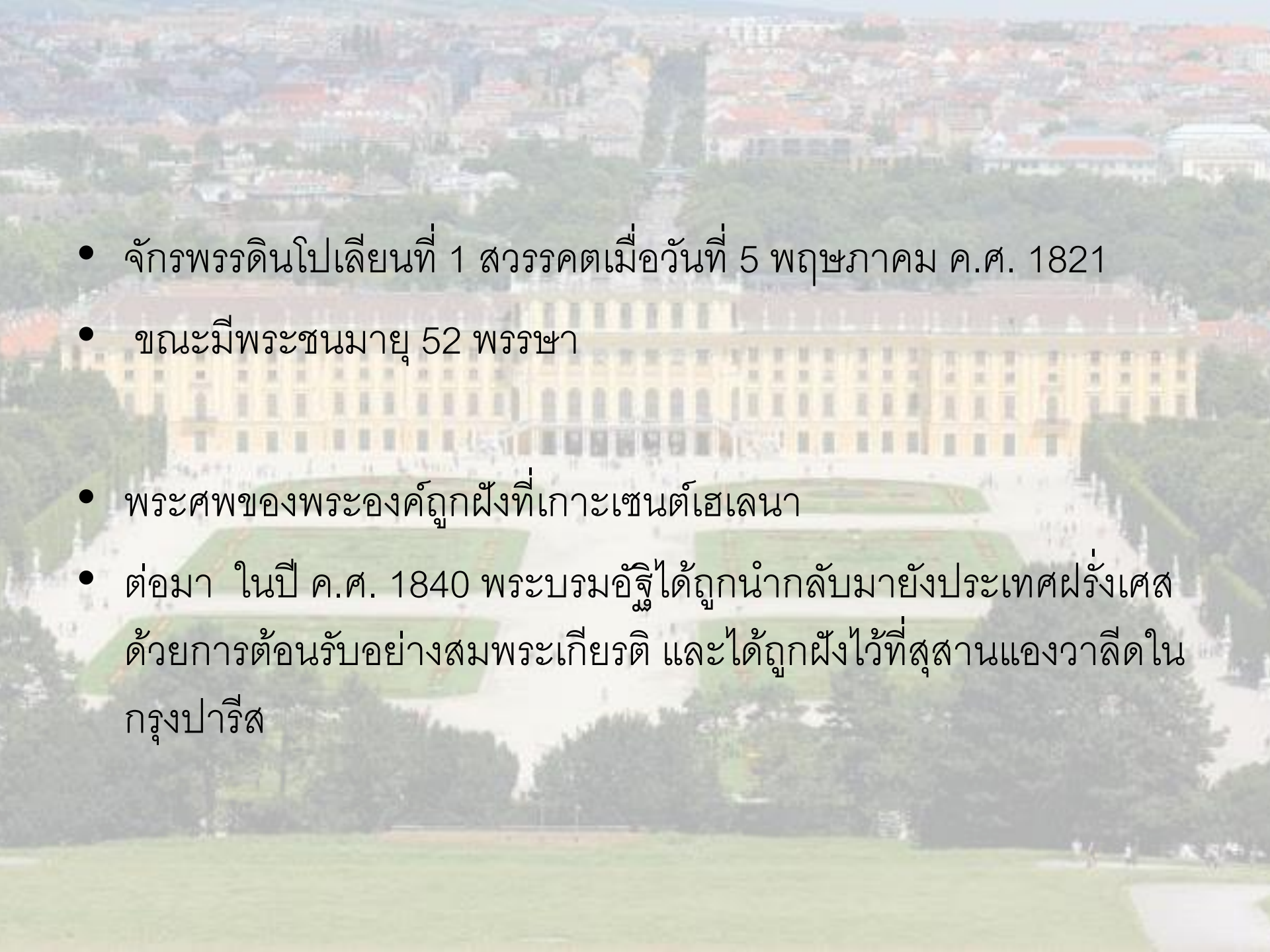
เกาะเซนต์เฮเลนา (St.Helena) ทางตอนใต้ของ มหาสมุทรแอตแลนติก

- จักรพรรดินโปเลียนที่ 1 ทรงใช้เวลาตลอด 6 ปี ที่เกาะ เซียนบันท์กับความทรงจำ

***คำพูดสุดท้ายของพระองค์ก่อนสิ้นใจได้แก่ "ฝรั่งเศส กองทัพ แม่ทัพ โจเซฟิน" หรือจากที่บันทึกไว้ใน "จดหมายเหตุเกาะเซนต์เฮเลนา"

- ซึ่งในเวลาต่อมากลายเป็นตำนานและสร้างแรงบันดาลใจแก่พระเจ้าชาร์ล หลุยส์ นโปเลียน (**Charles Louis Napoleon**) ซึ่งเป็นหลานลุง ขึ้นปกครองฝรั่งเศสในฐานะนโปเลียนที่ 3 (**Napoleon III**)

-
- The background of the slide is a faded, aerial photograph of the Palace of Versailles in France. The large, ornate chateau is visible in the middle ground, surrounded by manicured gardens and green lawns. The text is overlaid on this image in a black, sans-serif font.
- จักรพรรดินโปเลียนที่ 1 สวรรคตเมื่อวันที่ 5 พฤษภาคม ค.ศ. 1821
 - ขณะมีพระชนมายุ 52 พรรษา
 - พระศพของพระองค์ถูกฝังที่เกาะเซนต์เฮเลนา
 - ต่อมา ในปี ค.ศ. 1840 พระบรมอัฐิได้ถูกนำกลับมายังประเทศฝรั่งเศส ด้วยการต้อนรับอย่างสมพระเกียรติ และได้ถูกฝังไว้ที่สุสานแองวาลีดในกรุงปารีส

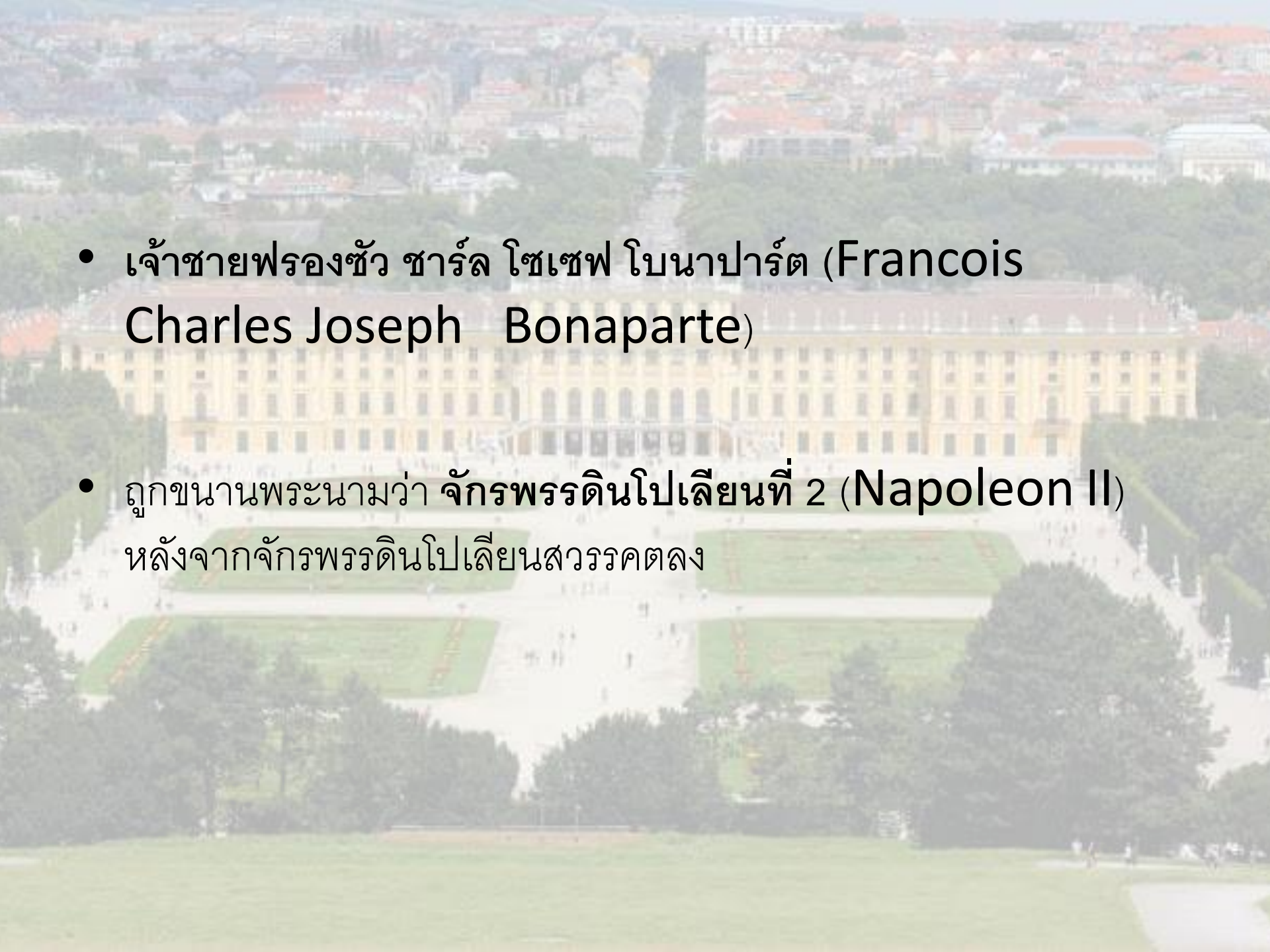
- ส่วนพระราชินี มารี หลุยส์ (พระมเหสีของจักรพรรดินโปเลียนที่ 1)

ทรงสูญเสียพระราชอิสริยยศในช่วงสมัยร้อยวัน เป็นเพียงดัชเชสแห่งรัฐปาร์มา ปีอาเซนซา และกวาสตัลลาตา ตามมติที่ประชุมใหญ่แห่งเวียนนา

พระองค์ไม่เคยพบพระสวามีอีกเลยและทรงเสกสมรสใหม่ อีก 2 ครั้ง
เสด็จไปประทับที่ออสเตรียในช่วงเวลาสั้น ๆ และกลับมาประทับที่อิตาลีจนสิ้นพระชนม์เมื่อ 17 ธันวาคม ค.ศ. 1847 ณ เมืองปาร์มา

- จักรพรรดินโปเลียนที่ 1 ทรงมีพระราชโอรสกับพระราชินีมารี หลุยส์ 1 พระองค์คือ เจ้าชายฟรอนซ์ว ชาร์ล โซเซฟ โบนาปาร์ต (**Francois Charles Joseph Bonaparte**)
- ประสูติเมื่อวันที่ 20 มีนาคม ค.ศ. 1811
- จักรพรรดินโปเลียนที่ 1 ทรงมอบพระอิสริยยศ ให้เป็นกษัตริย์แห่งโรม (ดำรงตำแหน่งนี้ ในช่วงสมัยรื่อยวัน)
- พระเจ้าชาร์ล หลุยส์ นโปเลียน ถูกแยกจากพระราชมารดาโดยจักรพรรดิฟรานซิสที่ 1 แห่งออสเตรีย นำพระองค์ไปอภิบาลและเป็นตัวประกันในฐานะราชนัดดา
- ถูกเลี้ยงดูแบบกักบริเวณ ณ พระราชวังเชินบรุนด์ (**Schonbrun**) เพื่อมิให้ จงรักภักดีต่อจักรพรรดินโปเลียนที่ 1 และมีให้รู้พื้นราชวงศ์โบนาปาร์ตที่จะนำไปสู่ สงครามได้

-
- เจ้าชายพรองซ์ว ชาร์ล โซเซฟ โบนาปาร์ต เมื่ออยู่ในออสเตรีย ได้รับสถาปนาเป็น ดยุกแห่งไรค์ชตัดท์(Duke of Reichstadt)
 - พระองค์สิ้นพระชนม์ด้วยโรควัณโรค ค.ศ. 1832 และไม่ได้อภิเษกสมรส

-
- เจ้าชายฟรองซัว ชาร์ล โซเซฟ โบนาปาร์ต (Francois Charles Joseph Bonaparte)
 - ถูกขนานพระนามว่า จักรพรรดินโปเลียนที่ 2 (Napoleon II)
หลังจากจักรพรรดินโปเลียนสวรรคตลง